

Toàn văn Tông Huấn Hậu Thượng Hội Đồng "Christus vivit" của Đức Phanxicô

TÔNG HUẤN HẬU THƯỢNG HỘI ĐỒNG CHÚA KITÔ ĐANG SỐNG

Của Đức Thánh Cha PHANXICÔ
GỬI NGƯỜI TRẺ VÀ TOÀN THỂ dân Chúa

1. Chúa Kitô đang sống! Người là niềm hy vọng của chúng ta, và một cách tuyệt vời, Người mang tuổi trẻ đến với thế giới của chúng ta. Sau đó, cáclời đầu tiên mà tôi muốn nói với mọi Kitô hữu trẻ là: Chúa Kitô đang sống và Người muốn các bạn sống!
2. Người ở trong các bạn, Người ở bên các bạn và Người không bao giờ bỏ rơi các bạn. Bất kể các bạn có thể lang thang bao xa, Người luôn ở đó, Đấng Phục sinh. Người kêu gọi các bạn và Người chờ các bạn quay lại với Người và bắt đầu lại từ đầu. Khi các bạn cảm thấy mình già đi vì buồn sầu, oán giận hoặc sợ hãi, nghi ngờ hay thất bại, Người vẫn luôn ở đó để khôi phục sức mạnh và hy vọng của các bạn.
3. Với tình âu yếm lớn lao, tôi ngỏ Tông huấn này đến mọi người trẻ Kitô giáo. Nó nhằm nhắc nhở các bạn về cáccác tín phát sinh từ đức tin của chúng ta, đồng thời để khuyến khích các bạn lớn lên trong sự thánh thiện và cam kết với ơn gọi bản thân của các bạn. Nhưng vì

nó cũng là một phần của diễn trình thượng hội đồng, tôi cũng ngỏ thông điệp này đến toàn thể dân Chúa, các mục tử và cả các tín hữu, vì tất cả chúng ta đều được thách thức và thúc giục suy nghĩ cả về người trẻ lẫn cho người trẻ. Do đó, tôi sẽ nói chuyện trực tiếp với người trẻ ở một số chỗ, trong khi ở các chỗ khác, tôi sẽ đề nghị một số xem xét tổng quát hơn dành cho việc biện phân của Giáo hội.

4. Tôi đã để cho mình được gợi hứng bởi rất nhiều suy tư và đàm luận diễn ra trong Thượng Hội Đồng năm ngoái. Tôi không thể bao gồm tất cả các đóng góp đó ở đây, nhưng các bạn có thể đọc chúng trong Tài liệu Cuối cùng. Dù vậy, khi viết bức thư này, tôi đã cố gắng tóm tắt các đề nghị mà tôi cho là quan trọng nhất. Bằng cách này, các lời lẽ của tôi sẽ lặp lại vô số tiếng nói của các tín hữu trên toàn thế giới từng làm cho ý kiến của họ được Thượng hội đồng biết đến. Các người trẻ không phải là tín hữu, nhưng muốn chia sẻ suy nghĩ của họ, cũng nêu ra các vấn đề khiến tôi phải đặt nhiều câu hỏi mới.

CHƯƠNG MỘT: Lời Chúa có gì để nói về người trẻ?

5. Chúng ta hãy dựa vào sự phong phú của các Sách thánh, vì chúng thường nói về người trẻ và về cách Chúa đến gần để gặp gỡ họ.

Trong Cựu Ước

6. Trong một thời đại lúc người trẻ không được đánh giá cao, một số bản văn cho thấy Chúa nhìn họ cách khác. Giuse, chẳng hạn, là người trẻ nhất trong gia đình (xem St 37: 2-3), nhưng Thiên Chúa đã cho anh thấy các điều tuyệt vời trong giấc mơ và khi chỉ mới mười bảy tuổi, anh đã vượt xa tất cả các anh em của mình trong các vấn đề quan trọng (xem St 37-47).

7. Nơi Gideon, chúng ta thấy sự thảng thẩn của người trẻ, các người không quen với thực tại bọc đường. Khi được cho biết Chúa ở với anh, anh đã trả lời: “Nhưng nếu Chúa ở cùng chúng ta, tại sao sau đó tất cả các điều này lại xảy ra với chúng ta?” (TI 6:13). Thiên Chúa không bị xúc phạm bởi lời trách móc đó, nhưng tiếp tục ra lệnh cho anh: Hãy lên đường với sức mạnh của người và giải thoát Israel!” (TI 6: 14).

8. Samuen vẫn còn là một cậu bé, thế nhưng Chúa đã nói chuyện với anh. Nhờ lời cố vấn của một người trưởng thành, anh đã mở lòng mình ra nghe lời Chúa gọi: “Lạy Chúa, Chúa nói đi, vì đây tớ Chúa đang lắng nghe” (1 Sm 3: 9-10). Kết quả, anh trở thành một nhà tiên tri vĩ đại, từng can thiệp vào các thời khắc quan trọng trong lịch sử của đất nước mình. Vua Saun cũng còn trẻ khi Chúa kêu gọi thực hiện sứ mệnh của mình (x. 1 Sm 9: 2).

9. Vua Đavít được chọn khi còn là một cậu bé. Khi tiên tri Samuen đang tìm kiếm vị vua tương lai cho Israel, một người đề nghị lấy các đứa con trai của ông đã lớn tuổi và nhiều kinh nghiệm hơn làm ứng viên. Thế nhưng, tiên tri nói rằng người được chọn là Đavít trẻ tuổi, người đang chăm sóc đàn chiên (x. 1 Sm 16: 6-13), vì “con người chỉ nhìn bề ngoài, nhưng Chúa nhìn thấu lòng người” (câu 7). Vinh quang tuổi trẻ là ở cõi lòng, hơn là ở trong sức mạnh thể lý hay ấn tượng đối với người khác.

10. Salômôn, khi phải kế vị cha mình, cảm thấy lạc lõng và nói với Chúa: “Con mới chỉ là một

đứa trẻ, không hề biết cách hành động ra sao" (1 V 3: 7). Tuy nhiên, sự táo bạo của tuổi trẻ đã khiến anh cầu xin Chúa ban cho sự khôn ngoan và anh đã hiến mình cho sứ mệnh của mình. Một điều tương tự đã xảy ra với tiên tri Giêrêmia, được kêu gọi bất chấp tuổi trẻ của mình để đánh thức dân mình. Trong nỗi sợ hãi của anh, anh nói: "ôi, lạy Chúa! Thực sự con không biết nói năng, vì con chỉ là một thiếu niên" (Grm 1: 6). Nhưng Chúa bảo anh đừng nói thế (xem Grm 1: 7), và thêm: "Đừng sợ họ, vì Ta ở với người để giải thoát người" (Grm 1: 8). Sự tận tụy của tiên tri Giêrêmia đối với sứ mệnh của mình cho thấy điều gì sẽ xảy ra khi sự bạo dạn của tuổi trẻ kết hợp với quyền năng của Thiên Chúa.

11. Một đầy tớ gái Do Thái của chỉ huy trưởng ngoại quốc Naaman đã can thiệp bằng đức tin và vị này được chữa khỏi bệnh (x. 2 V 5: 2-6). Cô gái trẻ Ruth là hình mẫu của lòng quảng đại khi ở bên cạnh mẹ chồng, người đã sa vào thời kỳ khó khăn (x. Rút 1: 1-18), nhưng cô cũng biểu lộ sự táo bạo trong việc tiến bước trong đời (x. Rút 4: 1-17).

Trong Tân Ước

12. Một trong các dụ ngôn của Chúa Giêsu (xem Lc 15: 11-32) liên quan đến việc người con trai "trẻ hơn" muốn rời nhà cha mình để đến một vùng đất xa xôi (xem các câu 12-13). Thế nhưng, các ý nghĩ độc lập của anh đã biến thành tan vỡ và quá lạm (xem câu 13), và anh đã phải kinh qua sự cay đắng của cô đơn và nghèo đói (xem câu 14-16). Tuy nhiên, anh đã tìm thấy sức mạnh để bắt đầu một sự khởi đầu mới (xem câu 17-19) và quyết tâm đứng dậy và trở về nhà (xem câu 20). Các trái tim trẻ tự nhiên sẵn sàng chấp nhận thay đổi, quay trở lại, đứng dậy và học hỏi từ cuộc sống. Làm thế nào người ta có thể không hỗ trợ người con trai ấy trong quyết tâm mới đó? Thế nhưng, người anh trai của anh lại có một trái tim già cỗi; anh ta để mình bị chiếm hữu bởi lòng tham, ích kỷ và đố kỵ (Lc 15: 28-30). Chúa Giêsu ca ngợi tội nhân trẻ đã trở lại con đường đúng đắn hơn là người anh trai tự cho mình là trung tín, nhưng lại thiếu tinh thần yêu thương và thương xót.

13. Chúa Giêsu, Đấng trẻ trung muôn đời, muốn ban cho chúng ta các trái tim trẻ mãi. Lời Chúa yêu cầu chúng ta "vứt bỏ men cũ để các con trở thành bột nhào mới" (1 Cr 5: 7). Thánh Phaolô mời chúng ta cởi bỏ "bản thân cũ" của mình và mặc lấy một bản thân "trẻ trung" (Cl 3: 9.10). [1] Khi giải thích ý nghĩa của việc mặc lấy sự trẻ trung "vốn là sự đổi mới" đó, (câu 10), ngài đề cập đến lòng "cảm thương, lòng tốt, lòng khiêm nhường và kiên nhẫn, chịu đựng lẫn nhau và tha thứ cho nhau nếu có ai phàn nàn với nhau" (Cl 3: 12-13). Tóm lại, tuổi trẻ đích thực có nghĩa là có một trái tim có khả năng yêu thương, trong khi mọi thứ ngăn cách chúng ta với người khác làm tâm hồn già cỗi đi. Và do đó, ngài kết luận: "trên hết, hãy mặc lấy tình yêu, vốn gắn kết mọi sự lại với nhau trong một hòa hợp hoàn hảo" (Cl 3:14).

14. Chúng ta cũng hãy nhớ: Chúa Giêsu không gây ích gì cho các người trưởng thành coi thường người trẻ hoặc thống trị họ. Ngược lại, Người nhấn mạnh rằng, "người lớn nhất trong các con phải trở nên giống như người trẻ nhất" (Lc 22,26). Đối với Người, tuổi không tạo ra đặc quyền, và làm người trẻ không ngụ hàm ít giá trị hoặc phẩm giá hơn.

15. Lời Thiên Chúa nói rằng người trẻ nên được đối xử như các người anh em (1 Tm 5: 1), và cảnh báo các bậc cha mẹ đừng "khiêu khích con cái anh em, kéo chúng trở nên thối chí" (Cl 3:21). Người ta không nhắm việc làm cho người trẻ thối chí; người ta mong họ mơ các điều vĩ

đại, tìm kiếm các chân trời rộng lớn, nhằm mục đích cao hơn, thách thức thế giới, chấp nhận các thách thức và cố gắng các gì tốt nhất của bản thân để xây dựng một điều gì đó tốt hơn. Đó là lý do tại sao tôi không ngừng thúc giục các bạn trẻ đừng để mình bị cướp mất hy vọng; với mỗi người trong số họ, tôi nhắc lại: “Đừng để ai coi thường tuổi trẻ của các bạn” (1 Tim 4:12).

16. Tuy nhiên, người trẻ cũng được thúc giục “chấp nhận thẩm quyền của các người lớn tuổi hơn” (1 Pr 5: 5). Kinh thánh không bao giờ ngừng khẳng định rằng lòng kính trọng sâu sắc phải được thể hiện đối với người cao niên, vì các ngài có nhiều kinh nghiệm; các ngài biết thành công và thất bại, niềm vui và phiền não của cuộc đời, các giấc mơ và sự thất vọng của nó. Trong sự im lặng của cõi lòng, các ngài có một kho kinh nghiệm có thể dạy chúng ta không phạm sai lầm hoặc mắc kẹt vào các lời hứa giả tạo. Một nhà hiền triết xưa yêu cầu chúng ta tôn trọng một số giới hạn và làm chủ các xung động của mình: “hãy thúc giục các người đàn ông trẻ tuổi tự kiểm soát lấy mình” (Tt 2: 6). Ủng hộ việc sùng bái tuổi trẻ hoặc đại dốt gạt bỏ người khác chỉ vì họ lớn tuổi hoặc thuộc thế hệ khác quả là điều vô ích. Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng người khôn ngoan có khả năng rút từ kho của họ các điều cả mới lẫn cũ (x. Mt 13:52). Một người trẻ khôn ngoan cởi mở đối với tương lai, nhưng vẫn có khả năng học được điều gì đó từ kinh nghiệm của người khác.

17. Trong Tin mừng Maccô, chúng ta thấy một người đàn ông, khi nghe Chúa Giêsu nói về các điều răn, thưa, “tất cả các điều này tôi đã tuân giữ từ lúc còn trẻ” (10:20). Thánh vịnh gia đã nói điều tương tự: “Lạy Chúa, Chúa là niềm hy vọng của con; niềm tín thác của con, Lạy Chúa, từ lúc con còn trẻ... từ lúc con còn trẻ, Chúa đã dạy dỗ con và con vẫn tuyên xưng các việc làm kỳ diệu của Chúa” (Ps 71: 5-17). Chúng ta đừng bao giờ hối hận về việc đã dành tuổi trẻ của mình làm người tốt, mở lòng ra cho Chúa và sống cách khác. Không điều gì trong số này lấy đi tuổi trẻ của chúng ta nhưng thay vào đó chúng củng cố và đổi mới nó: “Tuổi trẻ của các bạn được đổi mới giống như chim đại bàng” (Tv 103: 5). Vì lý do này, Thánh Augustinô đã than thở: “Con đã yêu Chúa, vẻ đẹp mãi cổ xưa, nhưng mãi mới mẻ, quá muộn màng! Con đã yêu Chúa quá muộn màng!” [2] Tuy nhiên, người thanh niên giàu có, người đã trung thành với Thiên Chúa lúc còn trẻ, đã để cho các năm tháng trôi qua cướp đi giấc mơ của anh; anh thích gắn bó với sự giàu có của mình hơn (x. Mc 10, 22).

18. Mặt khác, trong Tin mừng Máthêu, chúng ta thấy một chàng trai trẻ (x. Mt 19,20,22), người tiếp cận Chúa Giêsu và hỏi liệu anh có thể làm gì hơn nữa không (câu 20); trong lời này, anh cho thấy tinh thần cởi mở trẻ trung đi tìm các chân trời mới và cách thách thức lớn. Thế nhưng, tinh thần của anh không thực sự trẻ trung, vì anh đã trở nên quá gắn bó với sự giàu có và tiện nghi. Anh nói rằng anh muốn một điều gì hơn nữa, nhưng khi Chúa Giêsu yêu cầu anh quảng đại và phân phối của cải của mình, anh hiểu ra anh không thể buông bỏ mọi thứ mình có. Cuối cùng, “nghe các lời này, chàng trai trẻ đã bỏ đi cách buồn bã” (câu 22). Anh đã từ bỏ tuổi trẻ của mình.

19. Tin Mừng cũng nói về một nhóm phụ nữ trẻ khôn ngoan, các người sẵn sàng và chờ đợi, trong khi các người khác bị phân tâm và ngủ gà ngủ gật (x. Mt 25: 1-13). Thực vậy, chúng ta có thể dành cả tuổi thanh xuân của mình để bị phân tâm, lướt qua bề mặt của cuộc sống, nửa ngủ nửa tỉnh, không có khả năng vun xới các mối liên hệ có ý nghĩa hoặc trải nghiệm các điều sâu sắc hơn trong cuộc sống. Bằng cách này, chúng ta có thể lưu trữ một tương lai nhỏ nhoi và không đáng kể. Hoặc chúng ta có thể dành tuổi trẻ của mình hoài mong các điều

đẹp đẽ và tuyệt vời, và do đó lưu trữ một tương lai đầy sức sống và phong phú nội tâm.

20 Nếu các bạn để mất sức sống nội tâm, các giấc mơ, sự hào hứng, tính lạc quan và lòng quảng đại của các bạn, Chúa Giêsu đang đứng trước mặt các bạn như ngày xưa Người từng đứng trước đứa con trai đã chết của một góa phụ, và bằng mọi sức mạnh của việc Phục Sinh của Người, Người thúc giục các bạn: “hỡi chàng tuổi trẻ, tôi nói với bạn, hãy chỗi dậy!” (Lc 7:14).

21. Điều chắc chắn là nhiều đoạn khác của lời Chúa có thể rõ sáng cho giai đoạn này trong cuộc sống của các bạn. Chúng ta sẽ bàn đến một số trong các chương sau.

CHƯƠNG HAI: Chúa Giêsu, mãi mãi trẻ trung

22. Chúa Giêsu “trẻ giữa người trẻ để trở thành tấm gương cho người trẻ và thánh hiến họ cho Chúa”[3] Vì lý do này, Thượng hội đồng nói rằng “tuổi trẻ là một giai đoạn độc đáo và đầy kích thích của đời sống, mà chính Người đã trải qua, do đó, đã thánh hóa nó”. [4]

Tuổi trẻ của Chúa Giêsu

23. Chúa đã “tắt thở” (xem Mt 27:50) trên thập giá khi Người mới hơn ba mươi tuổi (x. Lc 3, 23). Điều quan trọng là phải nhận ra rằng, Chúa Giêsu là một người trẻ tuổi. Người đã hiến cuộc sống của mình khi Người, nói theo ngôn ngữ ngày nay, mới chỉ là một người trưởng thành trẻ. Người bắt đầu sứ mệnh công khai của mình trong thời kỳ đẹp nhất của cuộc đời, và do đó, “một ánh sáng đã bùng lên” (Mt 4:16), ánh sáng này sẽ tỏa sáng rực rỡ nhất khi Người hiến mạng sống mình đến tận cùng. Việc kết thúc đó không phải là một điều đơn giản xảy ra; đúng hơn, toàn bộ tuổi trẻ của Người, trong mọi thời điểm, là một sự chuẩn bị quý giá cho nó. “Tất cả mọi điều trong cuộc sống của Chúa Giêsu là một dấu chỉ sự mầu nhiệm của Người” [5]; thực vậy, “toàn bộ cuộc đời Chúa Kitô là một mầu nhiệm cứu chuộc” [6].

24. Tin Mừng không cho chúng ta biết gì về thời thơ ấu của Chúa Giêsu, nhưng có kể lại một số biến cố thời niên thiếu và tuổi trẻ của Người. Thánh Máttêu đặt tuổi trẻ của Chúa giữa hai biến cố: gia đình của Người trở về Nadarét sau khi họ bị lưu đày và Chúa Giêsu chịu phép rửa ở Sông Giócđăng, khởi đầu thừa tác vụ công khai của Người. Cách nhìn ảnh cuối cùng mà chúng ta có về Chúa Giêsu lúc còn bé là các hình ảnh của một người tị nạn tí hon ở Ai Cập (x. Mt 2: 14-15) và hồi hương ở Nadarét (x. Mt 2: 19-23). Hình ảnh đầu tiên của chúng ta về Chúa Giêsu như một thanh niên trẻ tuổi cho thấy Người đứng giữa đám đông bên bờ sông Giócđăng để được người anh em họ Gioan Tẩy Giả làm phép rửa, giống như bất cứ thành viên nào khác trong dân tộc của Người (x. Mt 3: 13-17) .

25. Phép rửa Chúa Giêsu chịu không giống như của chúng ta, vì phép rửa của chúng ta đưa chúng ta vào đời sống ơn thánh, nhưng phép rửa Người chịu là một sự thánh hiến trước khi Người bắt tay vào sứ mệnh cao cả của đời mình. Tin Mừng nói rằng lúc Người chịu phép rửa, Chúa Cha đã vui mừng và rất hài lòng: “Con là con yêu dấu của Cha” (Lc 3:22). Chúa Giêsu ngay lập tức xuất hiện tràn đầy Chúa Thánh Thần, và được Chúa Thánh Thần dẫn vào sa mạc. Ở đó, Người chuẩn bị để ra đi rao giảng và làm phép lạ, đem lại tự do và chữa lành (x. Lc 4: 1-14). Mọi người trẻ nào cảm thấy được mời gọi tham gia một sứ mệnh trong thế giới này đều được mời nghe Chúa Cha nói cùng các lời như thế trong trái tim mình: “Con là

con yêu dấu của Cha”.

26. Giữa hai trình thuật này, chúng ta tìm thấy một trình thuật khác, cho thấy Chúa Giêsu như một thiếu niên, khi Người cùng cha mẹ trở về Nadarét, sau khi bị lạc và được tìm thấy trong Đền thờ (x. Lc 2: 41-51). Ở đó, chúng ta đọc thấy, Người đã vâng lời các ngài (xem Lc 2:51); Người không từ chối gia đình. Sau đó, Thánh Luca cho biết thêm, Chúa Giêsu “lớn lên trong sự khôn ngoan, tuổi tác và ơn thánh trước mặt Thiên Chúa và người ta” (xem Lc 2:52). Tóm một lời, đây là thời chuẩn bị, khi Chúa Giêsu lớn lên trong mối liên hệ với Chúa Cha và với các người khác. Thánh Gioan Phaolô II giải thích rằng Người không những lớn lên về thể chất, mà “còn có sự tăng trưởng về thiêng liêng nơi Chúa Giêsu” vì “sự viên mãn của ơn thánh tỷ lệ thuận với tuổi của Người: luôn luôn có một sự viên mãn, nhưng là một sự viên mãn gia tăng với việc gia tăng năm tháng cuộc sống” [7].

27. Từ các gì Tin Mừng nói với chúng ta, chúng ta có thể nói rằng, Chúa Giêsu, trong các năm còn trẻ, đang “được huấn luyện”, chuẩn bị để thực hiện kế hoạch của Chúa Cha. Thời niên thiếu và tuổi trẻ của Người đã đặt Người vào con đường tiến đến sứ mệnh cao siêu đó.

28. Ở tuổi thiếu niên và tuổi trẻ, mối liên hệ của Chúa Giêsu với Chúa Cha là mối liên hệ của người Con yêu dấu. Cuốn hút vào Chúa Cha, Người lớn lên lo lắng cho các vụ việc của Chúa Cha: “Há cha mẹ không biết con phải lo việc làm của Cha con sao?” (Lc 2:49). Tuy nhiên, ta không nên nghĩ rằng, Chúa Giêsu là một thiếu niên lãnh đạm hoặc chỉ biết quan tâm đến mình. Các mối liên hệ của Người là các mối liên hệ của một người trẻ, biết chia sẻ đầy đủ cuộc sống của gia đình và dân của Người. Người học tay nghề của cha mình và sau đó thay thế cha làm thợ mộc. Tại một thời điểm trong Tin Mừng, Người được gọi là “con bác thợ mộc” (Mt 13:55) và một lần khác chỉ đơn giản là “chú thợ mộc” (Mc 6: 3). Chi tiết này cho thấy Người chỉ là một người trẻ tuổi khác trong thị trấn của Người, một người có liên hệ bình thường với các người khác. Không ai coi Người là bất thường hoặc tách biệt với các người khác. Vì lý do này, một khi Chúa Giêsu bắt đầu rao giảng, người ta không thể tưởng tượng được do đâu Người có được sự khôn ngoan này: “Há đây không phải là con trai của ông Giuse sao?” (Lc 4:22).

29. Trên thực tế, “Chúa Giêsu đã không lớn lên trong mối liên hệ hẹp hòi và ngột ngạt với Mẹ Maria và Thánh Giuse, nhưng sẵn sàng tương tác với gia đình rộng lớn hơn, họ hàng của cha mẹ và bạn bè của họ [8]. Từ đó, chúng ta có thể hiểu tại sao, khi Người trở về từ chuyến hành hương Giêrusalem, cha mẹ Người dễ dàng nghĩ rằng, khi còn là một cậu bé mười hai tuổi (x. Lc 2,42), Người đã tự do đi lang thang trong đám đông, mặc dù cả ngày họ đã không thấy Người: “cho rằng Người ở trong nhóm du khách, họ đã đi một ngày đường” (Lc 2:44). Chắc chắn, họ cho rằng, Chúa Giêsu ở đó, trà trộn với các người khác, đùa giỡn với người trẻ khác, kể cho người lớn các câu chuyện dõn (tell stories) và chia sẻ niềm vui và nỗi buồn của nhóm. Thật vậy, chữ Hy Lạp mà Thánh Luca sử dụng để mô tả nhóm - *synodía* – rõ ràng gọi lên một “cộng đồng lớn hơn đang trên hành trình”, mà Thánh gia là một thành phần. Nhờ sự tin tưởng của cha mẹ, Người có thể tự do di chuyển và học cách lữ hành cùng người khác.

Tuổi trẻ của Người dạy chúng ta

30. Cáchhia cạnh của đời sống Chúa Giêsu có thể chứng minh có sức gây cảm hứng cho tất

cả các người trẻ đang phát triển và chuẩn bị lãnh nhận sứ mệnh ở trong đời. Điều này liên quan đến việc lớn lên trong mối liên hệ với Chúa Cha, trong ý thức trở thành một phần của gia đình và dân tộc, và trong việc cởi mở để được đầy đầy Chúa Thánh Thần và được dẫn tới việc thi hành sứ mệnh mà Thiên Chúa ban cho họ, ơn gọi bản thân của họ. Không nên bỏ qua bất cứ điều nào trong việc làm mục vụ với người trẻ, kéo chúng ta tạo ra các dự án cách ly các người trẻ khỏi gia đình và cộng đồng lớn hơn, hoặc biến họ thành thiếu số ưu tuyển, được bảo vệ khỏi mọi ô nhiễm. Thay vào đó, chúng ta cần các dự án có thể củng cố họ, đồng hành cùng họ và cổ vũ họ gặp gỡ người khác, dẫn thân vào việc phục vụ quảng đại, vào sứ mệnh.

31. Chúa Giêsu không dạy các các bạn, các người trẻ, từ xa hay từ bên ngoài, nhưng từ trong chính tuổi trẻ của các bạn, một tuổi trẻ Người chia sẻ với các bạn. Điều rất quan trọng đối với bạn là chiêm ngưỡng Chúa Giêsu trẻ trung như được trình bày trong các sách Tin mừng, vì Người thực sự là một trong số các bạn, và chia sẻ nhiều đặc điểm của trái tim trẻ của các bạn. Chúng ta thấy điều này, chẳng hạn, trong chi tiết sau: “Chúa Giêsu có niềm tin vô điều kiện vào Chúa Cha; Người duy trì tình bạn với các môn đệ và ngay cả trong các giây phút khủng hoảng, Người vẫn trung thành với họ. Người đã biểu lộ lòng trắc ẩn sâu sắc đối với các người yếu đuối nhất, đặc biệt là người nghèo, người bệnh, tội nhân và các người bị loại trừ. Người đã can đảm đối đầu với các thẩm quyền tôn giáo và chính trị thời bấy giờ; Người biết thế nào là cảm thấy bị hiểu lầm và bị từ chối; Người trải qua nỗi sợ đau khổ và Người biết sự yếu đuối của Cuộc Khổ Nạn. Người hướng ánh mắt về tương lai, phó mình trong bàn tay an toàn của Chúa Cha, trong sức mạnh của Chúa Thánh Thần. Nơi Chúa Giêsu, mọi bạn trẻ đều có thể nhìn thấy mình”. [9]

32. Mặt khác, Chúa Giêsu đã trở dậy và Người muốn làm cho chúng ta trở thành các người tham dự vào sự sống mới của phục sinh. Người là sự trẻ trung thực sự của một thế giới đã trở thành già cỗi, sự trẻ trung của một vũ trụ đang chờ đợi “trong đau đớn” (Rm 8:22) để được mặc lấy ánh sáng và sống sự sống của Người. Với Người ở bên cạnh, chúng ta có thể uống từ nguồn suối chân thực, nguồn suối giữ cho mọi ước mơ, dự án, lý tưởng tuyệt vời của chúng ta luôn sống động, trong khi cổ vũ chúng ta công bố điều làm cho cuộc sống thực sự đáng giá. Hai chi tiết gây tò mò trong Tin mừng Maccô cho thấy các người trở dậy với Chúa Kitô được kêu gọi bước vào tuổi trẻ đích thực như thế nào. Trong cuộc khổ nạn của Chúa, chúng ta thấy một chàng trai trẻ muốn theo Chúa Giêsu, nhưng vì sợ đã chạy trốn trần trụi (xem 14: 51-52); anh thiếu sức mạnh để đánh cuộc mọi thứ mà theo Chúa. Thế nhưng, tại ngôi mộ trống, chúng ta thấy một người trẻ tuổi khác, “mặc một chiếc áo dài màu trắng” (16: 5), người nói với các phụ nữ đừng sợ hãi và công bố niềm vui của sự phục sinh (xem 16: 6-7).

33. Chúa đang kêu gọi chúng ta thắp sáng các vì sao trong đêm tối của các người trẻ khác. Người yêu cầu các bạn nhìn vào các vì sao đích thực, mọi dấu hiệu khác nhau mà Người ban cho để dẫn đường chúng ta và bắt chước người nông dân ngắm các vì sao trước khi ra ngoài cày ruộng. Thiên Chúa thắp sáng các vì sao giúp chúng ta tiếp tục bước đi: “Các tinh tú, mỗi ngôi ở vị trí mình, tương xứng chiếu sáng. Người gọi chúng, chúng thưa: Có mặt, và hân hoan chiếu sáng” (Br 3: 34-35). Chính Chúa Kitô là ánh sáng hy vọng lớn lao và là người dẫn đường của chúng ta trong đêm tối, vì Người là “ngôi sao mai sáng lạn” (Kh 22: 16).

Tuổi trẻ của Giáo hội

34. Tuổi trẻ không những đơn giản là một khoảng thì giờ; nó là một trạng thái của tâm trí. Đó là lý do tại sao một định chế cổ xưa như Giáo hội có thể trải nghiệm sự đổi mới và trở lại tuổi trẻ ở các thời điểm khác nhau trong lịch sử lâu đời của mình. Thật vậy, vào các thời khắc bi thảm nhất trong lịch sử, Giáo hội cảm thấy được kêu gọi hết lòng trở lại với mối tình đầu. Nhắc lại sự thật này, Công đồng Vatican II lưu ý rằng, “trở nên phong phú với một lịch sử lâu dài và sống động, và tiến tới sự hoàn thiện nhân bản trong thì giờ và các vận mệnh tối hậu của lịch sử và cuộc sống, Giáo hội là tuổi trẻ thực sự của thế giới”. Nơi Giáo hội, người ta luôn có khả năng gặp gỡ Chúa Kitô “người bạn đồng hành và là bạn bè của tuổi trẻ” [10].

Một Giáo hội cởi mở đối với đổi mới

35. Chúng ta hãy cầu xin Chúa giải thoát Giáo hội khỏi các người khiến Giáo hội già đi, giam cầm Giáo hội trong quá khứ, cầm chân Giáo hội hoặc giữ cho Giáo hội dậm chân tại chỗ. Nhưng chúng ta cũng hãy cầu xin Người giải thoát Giáo hội khỏi một cám dỗ khác: đó là cơn cám dỗ muốn nghĩ rằng Giáo hội trẻ bởi vì Giáo hội chấp nhận mọi thứ được thế giới mời mọc Giáo hội, nghĩ rằng Giáo hội được đổi mới vì Giáo hội gạt thông điệp của mình sang một bên và hành động như mọi người khác. Không! Giáo hội trẻ trung khi Giáo hội là chính mình, khi Giáo hội nhận được một lần nữa sức mạnh được sinh ra từ lời Chúa, từ Bí tích Thánh Thể, và sự hiện diện hàng ngày của Chúa Kitô và sức mạnh của Chúa Thánh Thần trong cuộc sống của chúng ta. Giáo hội trẻ trung khi Giáo hội chứng tỏ mình có khả năng liên tục trở về nguồn của mình.

36. Chắc chắn, trong tư cách chi thể của Giáo hội, chúng ta không nên tách biệt với các người khác. Mọi người nên coi chúng ta là bạn bè và hàng xóm, giống như các tông đồ, các người “được hưởng thiện chí mọi người” (Cv 2:47; xem 4: 21,33; 5: 13). Nhưng đồng thời, chúng ta phải dám sống khác biệt, để nêu rõ các lý tưởng khác với các lý tưởng của thế giới này, làm chứng cho vẻ đẹp của lòng quảng đại, việc phục vụ, đức trong sạch, lòng kiên trì, sự tha thứ, lòng trung thành với ơn gọi bản thân, lời cầu nguyện, theo đuổi công lý và ích chung, tình yêu đối với người nghèo và tình bạn xã hội.

37. Giáo hội Chúa Kitô luôn có thể sa vào cơn cám dỗ để mất nhiệt tình vì không còn nghe thấy tiếng Chúa kêu gọi mình phải chấp nhận mạo hiểm đức tin, cho Giáo hội tất cả mà không tính đến các nguy hiểm; Giáo hội có thể bị cám dỗ trở lui tìm kiếm một hình thức an toàn giả mạo, trần tục. Các người trẻ có thể giúp giữ cho Giáo hội trẻ trung. Họ có thể ngăn Giáo hội khỏi thói nạt; họ có thể giữ cho Giáo hội tiến về phía trước, ngăn Giáo hội kiêu căng và bẻ phái, giúp Giáo hội nghèo hơn và làm chứng tốt hơn, đứng về phía người nghèo và người bị ruồng bỏ, đấu tranh cho công lý và khiêm tốn để mình bị thử thách. Các người trẻ có thể cung hiến cho Giáo hội vẻ đẹp của tuổi trẻ bằng cách đổi mới khả năng của Giáo hội biết “vui mừng với các khởi đầu mới, hiến mình không dè dặt, đổi mới và lên đường thực hiện các thành tựu lớn lao hơn bao giờ hết”. [11]

38. Các người trong chúng ta không còn trẻ nữa cần tìm cách gần gũi với các tiếng nói và mối quan tâm của người trẻ. “Sáp lại gần nhau tạo điều kiện để Giáo hội trở thành nơi đối thoại và làm chứng cho tình huynh đệ mang lại sự sống”. [12] Chúng ta cần tạo thêm chỗ cho các tiếng nói của người trẻ được lắng nghe: “Lắng nghe làm việc trao đổi các ơn phúc trong bối cảnh đồng cảm trở thành khả hữu... Đồng thời, nó đặt ra các điều kiện để việc rao giảng Tin

Mừng có thể đánh động trái tim thật sự, dứt khoát và hữu hiệu” [13].

Một Giáo hội lưu ý đến các dấu chỉ thời đại.

39. “Mặc dù đối với nhiều người trẻ, Thiên Chúa, tôn giáo và Giáo hội xem như chỉ là cách chọn từ trống rỗng, nhưng họ rất nhạy cảm đối với khuôn mặt Chúa Giêsu khi Người được trình bày một cách hấp dẫn và hữu hiệu” [14]. Do đó, Giáo Hội không nên quá bận tâm về chính mình mà trên hết, phải phản ánh Chúa Giêsu Kitô. Điều này có nghĩa: khiêm tốn nhìn nhận một số điều cần phải thay đổi một cách cụ thể, và nếu điều này xảy ra, Giáo Hội cần đánh giá cao viễn kiến và cả các lời chỉ trích của người trẻ.

40. Thượng hội đồng công nhận rằng, “một số lượng đáng kể người trẻ, vì mọi lý do, không yêu cầu Giáo hội bất cứ điều gì vì họ không thấy Giáo hội có ý nghĩa đối với cuộc sống của họ. Một số người thậm chí còn yêu cầu được để yên, vì họ thấy sự hiện diện của Giáo hội là một phiền toái, thậm chí là một điều gây khó chịu. Yêu cầu này không phải luôn luôn phát xuất từ sự khinh miệt không phê phán hoặc bốc đồng. Nó cũng có thể có các lý do nghiêm túc và dễ hiểu: các tai tiếng tính dục và tài chính; giáo sĩ không được chuẩn bị đầy đủ để tham gia hữu hiệu vào các nhạy cảm của giới trẻ; thiếu quan tâm trong việc soạn và trình bày Lời Chúa; vai trò thụ động được giao cho giới trẻ trong cộng đồng Kitô giáo; khó khăn của Giáo Hội trong việc giải thích các lập trường tín lý và đạo đức của mình cho xã hội đương thời” [15].

41. Mặc dù nhiều người trẻ rất vui khi thấy một Giáo hội khiêm tốn nhưng tự tin vào các hồng phúc của mình và có khả năng cung ứng các lời chỉ trích công bằng và huynh đệ, nhiều người khác muốn có một Giáo hội biết lắng nghe nhiều hơn, làm nhiều điều hơn thay vì chỉ đơn giản lên án thế giới. Họ không muốn thấy một Giáo hội im lặng và sợ sệt lên tiếng, nhưng không phải là một Giáo hội luôn luôn tranh đấu một cách đầy ám ảnh trong hai hoặc ba vấn đề. Để được đáng tin cậy đối với các người trẻ, có các Giáo hội cần lấy lại được sự khiêm nhường của mình và cần lắng nghe, nhìn nhận rằng các người khác nói có thể cung cấp một chút ánh sáng nào đó giúp Giáo hội hiểu Tin Mừng tốt hơn. Một Giáo hội luôn luôn ở thế phòng thủ, mất đi sự khiêm nhường của mình và ngưng lắng nghe người khác, không dành chỗ cho các câu hỏi, đánh mất tuổi trẻ của mình và biến thành một viện bảo tàng. Như thế, làm thế nào, Giáo Hội có thể đáp ứng các giấc mơ của người trẻ? Cho dù Giáo hội có sở hữu được sự thật của Tin Mừng đi nữa, điều đó không có nghĩa là Giáo hội đã hoàn toàn hiểu được nó; đúng hơn, Giáo hội được kêu gọi tiếp tục lớn lên trong việc nắm bắt kho báu vô tận này. [16]

42. Ví dụ, một Giáo hội quá sợ hãi và bị cột chặt vào các cơ cấu của nó có thể liên tục chỉ trích các nỗ lực nhằm bảo vệ các quyền của phụ nữ và liên tục chỉ ra các rủi ro và sai sót tiềm tàng của các yêu cầu này. Thay vào đó, một Giáo hội sống động có thể phản ứng bằng cách lưu ý đến các yêu sách chính đáng của phụ nữ muốn tìm công bằng và bình đẳng nhiều hơn. Một Giáo hội sống động có thể nhìn lại lịch sử và thừa nhận một phần quả mình sai lầm trong chủ nghĩa toàn trị, thống trị nam giới, nhiều hình thức nô dịch, lạm dụng và bạo lực tính dục. Với quan điểm này, Giáo hội có thể ủng hộ lời kêu gọi tôn trọng nữ quyền, và cung hiến sự hỗ trợ đầy thuyết phục cho tính hỗ tương lớn hơn giữa nam và nữ, dù không nhất trí với mọi điều được một số nhóm nữ quyền đề nghị. Dọc theo các đường hướng này, Thượng hội đồng đã tìm cách đổi mới cam kết của Giáo hội “chống lại mọi sự kỳ thị và bạo lực dựa

trên cơ sở tính dục" [17]. Đây là đáp ứng của một Giáo hội biết giữ cho mình trẻ trung và cho phép bản thân được thách thức và cổ vũ bởi sự nhạy cảm của người trẻ".

Maria, người phụ nữ trẻ của Nadarét

43. Mẹ Maria tỏa sáng ngay tại trung tâm Giáo hội. Đức Mẹ là hình mẫu tối cao cho một Giáo hội trẻ trung tìm cách bước theo Chúa Kitô với lòng nhiệt tình và sự ngoan ngoãn. Khi còn rất trẻ, Đức Mẹ đã chấp nhận sứ điệp của thiên thần, nhưng Đức Mẹ không ngại đặt câu hỏi (x. Lc 1, 34). Với trái tim và linh hồn rộng mở, Đức Mẹ trả lời, "này, tôi là nữ tỳ của Chúa" (Lc 1:38).

44. "Chúng ta luôn bỡ ngỡ trước sức mạnh của tiếng 'xin vâng' của cô gái trẻ Maria, sức mạnh của các lời 'xin hãy làm cho tôi' mà ngài đã nói với thiên thần đó. Đây không những là sự chấp nhận thụ động hay cam chịu, hay một tiếng 'xin vâng' yếu đuối như thể muốn nói 'thôi thì hãy thử xem sao'. Đức Mẹ không biết các lời đó, 'hãy thử xem sao'. Ngài đã quyết tâm; ngài biết điều này có nghĩa gì và ngài nói, 'xin vâng', không cần suy nghĩ hai lần. Tiếng xin vâng của ngài là tiếng xin vâng của một người sẵn sàng dẫn thân, một người sẵn lòng mạo hiểm, sẵn sàng đánh cược mọi thứ ngài có, không có gì chắc chắn hơn là biết rằng ngài là người mang một lời hứa Vì vậy, tôi hỏi mỗi người trong các bạn: bạn có coi mình là người mang một lời hứa hay không? Lời hứa nào hiện diện trong trái tim tôi mà tôi có thể đảm nhận? Sứ mệnh của Mẹ Maria chắc chắn sẽ khó khăn, nhưng các thách thức không phải là lý do để nói 'không'. Tất nhiên sự việc sẽ trở nên phức tạp, nhưng không giống như cách lúc sự hèn nhát làm chúng ta tê liệt vì sự việc biết trước là không rõ ràng hoặc không chắc chắn. Đức Maria đã không mua bảo hiểm! Ngài đã mạo hiểm, và vì lý do này, ngài mạnh mẽ, ngài là một 'người gây ảnh hưởng', 'người gây ảnh hưởng' của Thiên Chúa. Tiếng 'xin vâng' của ngài và mong muốn phục vụ của ngài mạnh mẽ hơn bất cứ nghi ngờ hay khó khăn nào". [18]

45. Không chịu trốn tránh hay ảo tưởng, ngài "đã đồng hành với sự đau khổ của Con mình; ngài hỗ trợ Người bằng ánh mắt và bảo vệ Người bằng trái tim. Ngài chia sẻ nỗi khổ của Người, nhưng không bị nó áp đảo. Ngài là người phụ nữ mạnh mẽ đã thốt ra tiếng xin vâng, người hỗ trợ và đồng hành, bảo vệ và ôm ấp. Ngài là người bảo vệ tuyệt vời niềm hy vọng... Từ ngài, chúng ta học được cách nói 'xin vâng' trước sự bền bỉ chịu đựng và tính sáng tạo của các người, không nản lòng, luôn sẵn sàng để bắt đầu lại một lần nữa" [19].

46. Đức Maria là một phụ nữ trẻ có trái tim tràn ngập niềm vui (x. Lc 1,47), có đôi mắt, phản chiếu ánh sáng của Chúa Thánh Thần, nhìn đời bằng đức tin và trân quý giữ gìn mọi điều trong trái tim trẻ trung của mình (x. Lc 2 : 19,51). Ngài tràn đầy năng lực, sẵn sàng lên đường ngay lập tức một khi biết rằng người chị em họ của mình cần mình. Ngài đã không nghĩ tới các kế hoạch của riêng mình, nhưng đã "vội vã" lên đường, đến vùng đồi núi (Lc 1, 39).

47. Khi con trai nhỏ của ngài cần được bảo vệ, Đức Maria đã lên đường cùng Thánh Giuse đến một vùng đất xa xôi (x. Mt 2: 13-14). Ngài cũng tham gia với các môn đệ khi chờ đợi sự tuôn đổ của Chúa Thánh Thần (xem Cv 1:14). Với sự hiện diện của ngài, một Giáo hội trẻ đã ra đời, khi các tông đồ lên đường hạ sinh một thế giới mới (xem Cv 2: 4-11).

48. Ngày nay, Đức Maria là người Mẹ luôn chăm sóc chúng ta, các đứa con của ngài, trên

hành trình xuyên qua cuộc đời, thường mệt mỏi và thiếu thốn, lo lắng để ánh sáng hy vọng không bị dập tắt. Vì đó là mong muốn của chúng ta: rằng ánh sáng của hy vọng không bao giờ bị dập tắt. Đức Maria Mẹ của chúng ta hướng nhìn dân lũ hành này: một dân trẻ trung mà ngài yêu thương và tìm kiếm ngài trong sự im lặng của trái tim họ giữa mọi ồn ào, huyền thoại và sao lãng của cuộc lũ hành. Dưới ánh mắt của Mẹ chúng ta, chỉ còn chỗ cho sự im lặng của hy vọng. Do đó Đức Maria chiếu sáng tuổi trẻ của chúng ta.

Các thánh trẻ

49. Trái tim Giáo hội cũng đầy các vị thánh trẻ đã hiến mạng sống mình cho Chúa Kitô, nhiều người trong số các ngài thậm chí đã chết cái chết tử vì đạo. Các ngài là các phần chiếu quý giá của Chúa Kitô trẻ trung; chứng tá rạng rỡ của các ngài khuyến khích chúng ta và đánh thức chúng ta khỏi sự thờ ơ của chúng ta. Thượng hội đồng chỉ ra rằng, “nhiều vị thánh trẻ đã để cho các đặc điểm của tuổi trẻ tỏa sáng trong mọi vẻ đẹp của chúng, và vào thời của các ngài, các ngài đã là cáctiên tri thực sự của sự thay đổi. Gương sáng của các ngài cho thấy các vị người trẻ có khả năng thực hiện, khi họ mở lòng ra để gặp gỡ Chúa Kitô” [20].

50. “Qua sự thánh thiện của giới trẻ, Giáo hội có thể đổi mới nhiệt tâm thiêng liêng và sức sống tông đồ của mình. Dầu thơm thánh thiện phát sinh từ cuộc sống tốt đẹp của rất nhiều người trẻ có thể chữa lành các vết thương của Giáo hội và thế giới, đưa chúng ta trở lại với tình yêu viên mãn mà chúng ta luôn được mời gọi hướng tới: các vị thánh trẻ gợi hứng để chúng ta trở về với tình yêu đầu tiên của chúng ta (xem Kh 2: 4) [21]. Một số vị thánh không bao giờ tới tuổi trưởng thành, nhưng họ đã cho chúng ta thấy có một cách khác để sống tuổi trẻ của chúng ta. Chúng ta hãy nhớ lại ít nhất một vài vị trong số các ngài, mỗi vị theo cách riêng của mình và ở các giai đoạn lịch sử khác nhau, đã sống cuộc sống thánh thiện:

51. Vào thế kỷ thứ ba, Thánh Sebastian là một đội trưởng trẻ của Đội cận vệ Praetorian. Người ta nói rằng ngài đã liên tục nói về Chúa Kitô và cố gắng làm các đồng đội của mình trở lại, đến mức ngài được lệnh phải từ bỏ đức tin. Vì từ khước, ngài bị bắn bằng mũi tên, nhưng ngài sống sót và tiếp tục công bố Chúa Kitô một cách không sợ hãi. Cuối cùng, Sebastian bị đánh cho đến chết.

52. Thánh Phanxicô Assisi, khi còn rất trẻ và đầy các giấc mơ vĩ đại, đã nghe lời kêu gọi của Chúa Giêsu trở nên nghèo như Người và xây dựng lại Giáo hội bằng chứng tá của ngài. Ngài vui mừng từ bỏ tất cả các gì mình có và giờ đây là vị thánh của tình huynh đệ phổ quát, anh em của mọi người. Ngài ca ngợi Chúa vì tạo vật của Người. Thánh Phanxicô mất năm 1226.

53. Thánh Gioan Arc sinh năm 1412. Bà là một cô gái nông dân trẻ, mặc dù có các năm tháng dạn dày, đã chiến đấu để bảo vệ nước Pháp khỏi các kẻ xâm lược. Bị hiểu lầm vì thái độ, hành động và cách sống đức tin của bà, Gioan đã bị thiêu sống.

54. *Chân phúc Anrê Phú Yên* là một chàng trai trẻ người Việt ở thế kỷ XVII. Ngài là một giáo lý viên và trợ giúp các nhà truyền giáo. Ngài bị cầm tù vì đức tin, và vì không chịu từ bỏ nó, ngài đã bị giết. Anrê chết khi thốt ra tên Chúa Giêsu.

55. Cũng trong thế kỷ đó, Thánh Kateri Tekakwitha, một người trẻ bản địa Bắc Mỹ, đã bị bức hại vì đức tin của mình và, để trốn thoát, đã đi bộ hơn ba trăm kilômét trong vùng hoang dã.

Kateri tận hiến cho Chúa và chết trong khi nói, “Lạy Chúa Giêsu, con yêu Chúa!”

56. Thánh Đaminh Savio dâng tất cả các đau khổ của mình cho Đức Maria. Khi Thánh Gioan Bosco dạy ngài rằng sự thánh thiện hệ ở việc luôn vui vẻ, ngài đã mở lòng ra đón nhận một niềm vui lây lan. Ngài muốn gần gũi với người trẻ bị bỏ rơi và yếu đuối nhất. Đaminh qua đời năm 1857 lúc mười bốn tuổi, khi chết nói rằng: “Tôi đang trải nghiệm một điều kỳ diệu xiết bao!”

57. Thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu sinh năm 1873. Năm mười lăm tuổi, vượt qua nhiều khó khăn, bà đã thành công gia nhập tu viện Camêlô. Thánh Têrêxa sống theo con đường bé nhỏ hoàn toàn tin tưởng vào tình yêu của Chúa và quyết tâm dùng lời cầu nguyện quật cho ngọn lửa tình yêu bùng cháy trong lòng Giáo hội.

58. Chân phúc Ceferino Namuncurá là một người Á Căn Đình trẻ tuổi, con trai của người đứng đầu một bộ lạc xa xôi của người bản địa. Ngài trở thành một chủng sinh Salêdiêng, tràn đầy ước mong trở về bộ lạc của mình, mang Chúa Kitô đến với họ. Ceferino chết năm 1905.

59. Chân phúc Isidore Bakanja là một giáo dân từ Congo, làm chứng cho đức tin của mình. Ngài đã bị tra tấn rất lâu vì đã đề nghị Kitô giáo cho các người trẻ khác. Tha thứ cho tên đao phủ của mình, Isidore chết năm 1909.

60. Chân phúc Giorgio Frassati, người qua đời năm 1925, “là một chàng trai trẻ tràn đầy niềm vui, lôi cuốn mọi điều theo với nó, một niềm vui thắng vượt cả nhiều khó khăn trong cuộc sống của ngài” [22]. Pier Giorgio nói rằng ngài muốn đáp trả tình yêu Chúa Giêsu mà ngài đã nhận được trong việc hiệp lễ bằng cách đến thăm và giúp đỡ người nghèo.

61. Chân phúc Marcel Callo là một chàng trai trẻ người Pháp đã chết năm 1945. Marcel bị giam cầm trong một trại tập trung ở Áo, nơi ngài củng cố các bạn tù của mình trong đức tin giữa lúc lao động khắc nghiệt.

62. Chân phúc trẻ Chiara Badano, người đã chết năm 1990, “đã trải nghiệm nỗi đau có thể biến đổi như thế nào bởi tình yêu... Chia khóa của sự bình an và niềm vui của bà là niềm tin thác hoàn toàn vào Chúa và sự chấp nhận bệnh tật của bà như một biểu thức màu nhiệm của ý chí Người vì lợi ích của bà và của các người khác” [23].

63. Xin các vị này và rất nhiều người trẻ khác, các người có lẽ trong im lặng và ẩn dật đã sống Tin Mừng trọn vẹn, cầu bầu cho Giáo hội, để Giáo hội có thể tràn đầy niềm vui, can đảm và các người trẻ dẫn thân, các người có thể cung hiến cho thế giới các chứng từ thánh thiện mới mẻ.

CHƯƠNG BA: Các bạn là “lúc bây giờ” của Chúa

64. Sau khi ngắn gọn xem xét lời Chúa, chúng ta không thể chỉ nói rằng người trẻ là tương lai của thế giới chúng ta. Họ là hiện tại của nó; ngay cả bây giờ, họ đang giúp làm giàu nó. Người trẻ không còn là trẻ con. Họ đang ở thời điểm của cuộc sống lúc họ bắt đầu đảm nhận một số trách nhiệm, tham dự cùng với người lớn vào sự phát triển gia đình, xã hội và Giáo

hội. Tuy nhiên, thời thế đang thay đổi, khiến chúng ta phải đặt câu hỏi: Người trẻ ngày nay thực sự là thế nào? Điều gì đang diễn ra trong cuộc sống của họ?

Trong các điều tích cực

65. Thượng hội đồng nhìn nhận rằng các thành viên của Giáo hội không phải lúc nào cũng tiếp nhận cách tiếp cận của Chúa Giêsu. Thay vì lắng nghe các người trẻ một cách chăm chú, thì quá thường xuyên, có xu hướng cung cấp các câu trả lời đóng gói sẵn và các giải pháp làm sẵn, mà không cho phép các câu hỏi thực sự của họ được nêu ra và đối đầu với các thách thức mà họ đặt ra. [24] Tuy nhiên, một khi Giáo hội gạt bỏ các định kiến hẹp hòi và lắng nghe giới trẻ một cách cẩn thận, sự đồng cảm (empathy) này làm phong phú thêm cho Giáo hội, vì “nó cho phép người trẻ đóng góp cho cộng đồng, giúp họ đánh giá cao các nhạy cảm mới và xem xét các câu hỏi mới” [25].

66. Người lớn chúng ta thường bị cám dỗ muốn liệt kê mọi nan đề và sai sót của người trẻ ngày nay. Có lẽ một số người còn thấy đáng khen khi chúng ta dường như rất có chuyên môn trong việc biện phân các khó khăn và nguy hiểm. Nhưng kết quả của một thái độ như vậy là chi? Khoảng cách lớn hơn, ít gần gũi hơn, ít hỗ trợ lẫn nhau hơn.

67. Bất cứ ai được kêu gọi làm cha, mục tử và người hướng dẫn tuổi trẻ phải có tầm nhìn xa để đánh giá cao ngọn lửa nhỏ nhỏ tiếp tục bùng cháy, cây sậy mỏng manh bị lúc lắc nhưng không bị đập gãy (xem Is 42:3). Khả năng biện phân được đường đi ở chỗ các người khác chỉ nhìn thấy các bức tường, nhận ra tiềm năng ở chỗ các người khác chỉ nhìn thấy hiểm họa. Đó là cách Thiên Chúa Cha nhìn sự vật; Người biết cách trân trọng và nuôi dưỡng các hạt giống của lòng tốt gieo trong lòng người trẻ. Do đó, cõi lòng mỗi người trẻ nên được coi là “mảnh đất thánh thiêng, mang hạt giống sự sống thần thiêng, mà trước nó, chúng ta phải cởi giày của mình ra mới có thể đến gần và bước vào Mầu Nhiệm sâu hơn.

Nhiều cách để trẻ trung

68. Chúng ta dám cố gắng vẽ ra một bức tranh của người trẻ ngày nay, nhưng trước tiên, tôi muốn nhắc lại lời các nghị phụ; các ngài từng lưu ý rằng “thành phần Thượng Hội Đồng mang lại sự hiện diện và đóng góp của nhiều khu vực khác nhau trên thế giới, và làm nổi bật vẻ đẹp của việc chúng ta là một Giáo hội hoàn vũ. Trong bối cảnh hoàn cầu hóa ngày càng gia tăng, các nghị phụ Thượng Hội Đồng muốn thấy nhiều sự khác biệt về bối cảnh và văn hóa, cả trong các quốc gia cá thể, được nhấn mạnh một cách thích đáng. Các thế giới ‘tuổi trẻ’ ngày nay nhiều đến nỗi ở một số quốc gia, người ta có xu hướng nói đến ‘các người trẻ’ ở số nhiều. Nhóm tuổi (16-29 tuổi) được Thượng hội đồng xem xét không đại diện cho một thể loại đồng nhất, nhưng bao gồm các nhóm khác biệt, mỗi nhóm có trải nghiệm cuộc sống riêng của mình [26].

69. Lại nữa, do quan điểm nhân khẩu học, một số quốc gia có nhiều người trẻ tuổi, trong khi các nước khác có tỷ lệ sinh rất thấp. Một nhân tố dị biệt hóa nữa có tính lịch sử: có các quốc gia và lục địa thuộc truyền thống Kitô giáo cổ xưa, với một nền văn hóa được đánh dấu hết sức sâu đậm bởi một ký ức không dễ dàng bị gạt bỏ, trong khi các quốc gia và lục địa khác

được đặc trưng bởi các truyền thống tôn giáo khác, trong đó Kitô giáo chỉ là một hiện diện thiểu số - và đôi khi mới có đây. Lại ở các nơi khác, các cộng đồng Kitô giáo và các người trẻ thuộc các cộng đồng này, đang kinh qua cuộc bách hại [27]. Cũng cần phải biện phân các người trẻ “được tiếp cận với các cơ hội ngày càng tăng do hoàn cầu hóa mang lại với các người trẻ sống ở rìa xã hội hoặc ở các khu vực nông thôn, và thấy mình bị loại trừ hoặc bị vứt bỏ” [28].

70. Có nhiều sự khác biệt hơn nữa, các khác biệt khó khảo sát ở đây. Dù sao, tôi thấy không cần phải phân tích chi tiết về người trẻ ngày nay, cuộc sống và kinh nghiệm của họ. Đồng thời, vì tôi không muốn bỏ qua thực tại đó, tôi sẽ tóm tắt ngắn gọn một số đóng góp nhận được trước Thượng hội đồng và các nơi khác tôi đã nghe được trong diễn trình hội họp.

Một số kinh nghiệm của người trẻ

71. Tuổi trẻ không phải là một điều để phân tích một cách trừu tượng. Thật vậy, ‘tuổi trẻ’ không hiện hữu: chỉ hiện hữu các người trẻ tuổi, mỗi người với thực tại cuộc sống của chính họ. Trong thế giới thay đổi nhanh chóng ngày nay, nhiều cuộc đời này phải giáp mặt với đau khổ và thao túng.

Sống trong một thế giới khủng hoảng

72. Các nghị phụ Thượng hội đồng thừa nhận với nỗi buồn rằng nhiều người trẻ ngày nay đang sống trong các vùng chiến tranh và kinh qua bạo lực dưới muôn vàn hình thức khác nhau: bắt cóc, tống tiền, tội phạm có tổ chức, buôn bán người, nô lệ và bóc lột tính dục, hiếp dâm thời chiến, v.v. Các người trẻ khác, vì đức tin của họ, đang phải đấu tranh để tìm được chỗ đứng trong xã hội và chịu đựng nhiều loại bách hại, thậm chí bị giết. Nhiều người trẻ, bất kể bằng vũ lực hay vì thiếu các phương thức thay thế, đang sống bằng cách phạm tội ác và các hành vi bạo lực: lính trẻ em, băng đảng tội phạm có vũ trang, buôn bán ma túy, khủng bố, v.v. Bạo lực này phá hủy nhiều cuộc sống trẻ. Lạm dụng và nghiện ngập, cùng với bạo lực và hành vi sai trái, là một số lý do khiến người trẻ vào tù, với tỷ lệ mắc bệnh cao hơn ở một số nhóm sắc tộc và xã hội nhất định [29].

73. Nhiều người trẻ tuổi bị cuốn theo ý thức hệ, được sử dụng và khai thác làm bia đỡ đạn hoặc lực lượng xung kích nhằm tiêu diệt, khủng bố hoặc chế giễu người khác. Tệ hơn nữa, nhiều người trong số họ kết cục thành các người theo chủ nghĩa bản thân, thù địch và không tin tưởng vào người khác; bằng cách này, họ trở thành một mục tiêu dễ dàng cho các chiến lược tàn bạo và phá hoại của các nhóm chính trị hoặc các thế lực kinh tế.

74. “Lại còn nhiều người hơn nữa trên thế giới là các người trẻ chịu các hình thức bị đẩy ra bên lề và loại trừ về phương diện xã hội, vì các lý do tôn giáo, sắc tộc hoặc kinh tế. Ta hãy nhớ đến hoàn cảnh khó khăn của các thiếu nữ và thiếu phụ mang thai, đại họa phá thai, cũng như sự lây lan của HIV, các hình thức nghiện ngập khác nhau (ma túy, trò chơi may rủi, văn hóa khiêu dâm, v.v.) và tình trạng các trẻ em và thanh thiếu niên đường phố không nhà, không gia đình, không tài nguyên kinh tế” [30]. Trong trường hợp phụ nữ, các tình huống này càng đau đớn và khó khăn gấp đôi.

75. Là một Giáo hội, ước chi chúng ta đừng bao giờ không khóc trước các bi kịch này của

tuổi trẻ. Ước chi chúng ta không bao giờ trở nên vô cảm (inured) đối với chúng, vì bất cứ ai không có khả năng rơi nước mắt đều không thể làm mẹ. Chúng ta muốn khóc để xã hội có thể trở thành một người mẹ, để thay vì sát hại, nó có thể học cách sinh con, trở thành một lời hứa ban sự sống. Chúng ta khóc khi nghĩ đến tất cả các người trẻ đã mất mạng vì nghèo đói và bạo lực, và chúng ta yêu cầu xã hội học cách trở thành một người mẹ biết chăm sóc. Không nỗi đau nào này biến mất; nó ở lại với chúng ta, vì thực tại khắc nghiệt không còn có thể được che giấu mãi nữa. Điều tồi tệ nhất chúng ta có thể làm là tiếp nhận tinh thần thế gian mà giải pháp đơn giản là gây mê cho các người trẻ bằng các thông điệp khác, các tiêu khiển khác, các mưu cầu tầm thường.

76. Có lẽ “nhiều người trong chúng ta có một cuộc sống khá thoải mái nên không biết cách khóc. Một số thực tại trong cuộc sống chỉ được nhìn thấy bằng đôi mắt được rửa sạch bằng nước mắt. Tôi muốn mỗi bạn

tự hỏi mình câu hỏi này: Tôi có thể khóc không? Tôi có thể khóc khi nhìn thấy một đứa trẻ đói lả, dùng ma túy hoặc ở đường phố, vô gia cư, bị bỏ rơi, bị ngược đãi hoặc bị bóc lột như một nô lệ của xã hội không? Hay là cái khóc của tôi chỉ là cái khóc rên rỉ vị kỷ của các người khóc vì họ muốn một điều gì khác?”[31]. Các bạn hãy cố gắng học cách khóc cho tất cả người trẻ kém may mắn hơn các bạn. Khóc cũng là một biểu hiện của lòng thương xót và cảm thương. Nếu nước mắt không đến, các bạn hãy cầu xin Chúa ban cho các bạn ơn có thể khóc cho các đau khổ của người khác. Một khi các bạn có thể khóc, thì các bạn sẽ có thể giúp đỡ người khác từ tận đáy lòng.

77. Đôi khi, nỗi đau của một số bạn trẻ có tính xé lòng, một nỗi đau quá sâu vượt quá lời nói. Họ chỉ có thể nói với Thiên Chúa họ đau khổ đến mức nào, và đi tiếp là điều khó khăn xiết bao đối với họ, vì họ không còn tin vào bất cứ ai nữa. Tuy nhiên, trong lời cầu than thở đau buồn đó, lời lẽ của Chúa Giêsu vang lên rõ rệt: “Phúc thay các người than khóc, vì họ sẽ được an ủi” (Mt 5: 4). Một số người trẻ nam nữ đã có thể tiến về phía trước vì họ nghe thấy lời hứa thần thiêng này. Ước chi mọi người trẻ nào đang đau khổ cảm thấy sự gần gũi của một cộng đồng Kitô giáo có thể phản ánh các lời nói đó bằng hành động, bằng ôm ấp và giúp đỡ cụ thể của họ.

78. Đúng là các người nắm quyền có cung cấp một số trợ giúp, nhưng thường thì sự trợ giúp này phải trả giá cao. Ở nhiều nước nghèo, viện trợ kinh tế do một số nước giàu hơn hoặc các cơ quan quốc tế cung cấp thường gắn liền với việc phải chấp nhận các quan điểm của phương Tây về tính dục, hôn nhân, sự sống hoặc công bằng xã hội. Chính sách thực dân ý thức hệ này đặc biệt có hại cho người trẻ. Chúng ta cũng thấy một loại quảng cáo nào đó đang dạy cho người trẻ vĩnh viễn không hài lòng và đóng góp vào nền văn hóa vứt bỏ, trong đó chính các người trẻ kết cục bị loại bỏ.

79. Nền văn hóa ngày nay của chúng ta khai thác hình ảnh người trẻ. Vẻ đẹp được liên kết với vẻ trẻ trung bề ngoài, phương pháp điều trị thẩm mỹ che giấu các vết nhăn thì giờ. Các thân thể trẻ liên tục được quảng cáo như phương tiện bán sản phẩm. Lý tưởng của cái đẹp là tuổi trẻ, nhưng chúng ta cần hiểu ra rằng điều này có rất ít liên quan đến các người trẻ. Nó chỉ có nghĩa là người lớn muốn cướp tuổi trẻ cho chính họ, chứ họ không tôn trọng, yêu

thương và chăm sóc người trẻ.

80. Một số người trẻ “thấy các truyền thống gia đình có tính áp bức và họ chạy trốn chúng dưới sự cổ vũ của một nền văn hóa hoàn cầu hóa mà đôi khi khiến họ không còn điểm tham chiếu nào. Ở các nơi khác trên thế giới, thậm chí còn hơn cả xung đột thế hệ giữa người trẻ và người trưởng thành, có sự ghẻ lạnh lẫn nhau. Đôi khi người lớn quên, hoặc thậm chí không cố gắng, trao lại các giá trị căn bản của cuộc sống hoặc họ cố gắng bắt chước người trẻ, do đó đảo ngược mối liên hệ giữa các thế hệ. Do đó, mối liên hệ giữa người trẻ và người trưởng thành có nguy cơ nằm lại ở bình diện xúc cảm, khiến các khía cạnh giáo dục và văn hóa của nó không được bàn luận” [32]. Điều này gây hại cho người trẻ, mặc dù một số không lưu ý đến nó! Chính các người trẻ đã nhận xét rằng điều này khiến việc truyền tải đức tin trở nên vô cùng khó khăn như thế nào “tại một số quốc gia không có tự do ngôn luận, nơi người trẻ bị ngăn chặn, không được tham dự Giáo Hội” [33].

Thèm muốn, méch lòng và hoài mong

81. Người trẻ ý thức được rằng cơ thể và tính dục có một tầm quan trọng thiết yếu đối với cuộc sống của họ và cho diễn trình tăng trưởng bản sắc của họ. Tuy nhiên, trong một thế giới liên tục đề cao tính dục, việc duy trì mối liên hệ lành mạnh với cơ thể một người và một cuộc sống xúc cảm thanh thản là điều không dễ dàng. Vì lý do này và các lý do khác, luân lý tính dục thường có xu hướng trở thành nguồn gốc của “việc không hiểu và xa lánh Giáo hội, bao lâu Giáo hội bị coi như một nơi phán xét và lên án”. Tuy nhiên, người trẻ cũng bày tỏ “mong muốn mình nhiên được thảo luận các câu hỏi liên quan đến sự khác biệt giữa bản sắc nam và nữ, tính tương hỗ giữa nam và nữ và đồng tính luyến ái” [34].

82. Trong thời đại chúng ta, “các tiến bộ trong khoa học và trong các kỹ thuật y sinh đã ảnh hưởng mạnh mẽ đến tri nhận về cơ thể, dẫn tới ý tưởng cho rằng nó bỏ ngỏ cho việc sửa đổi không giới hạn. Khả năng can thiệp vào DNA, khả năng chèn các yếu tố nhân tạo vào các sinh vật (cyborg) và việc phát triển của khoa học thần kinh đại diện cho một nguồn tài nguyên lớn lao, nhưng đồng thời chúng cũng đặt ra các câu hỏi nghiêm trọng về nhân học và đạo đức [35]. Chúng có thể khiến chúng ta quên rằng sự sống là một quà phúc và chúng ta là các sinh vật có giới hạn bẩm sinh, thường bị khai thác bởi các người nắm giữ sức mạnh kỹ thuật [36]. Hơn nữa, trong một số giới trẻ, niềm đam mê ngày càng gia tăng đối với hành vi mạo hiểm như một phương tiện để tự khám phá, tìm kiếm các cảm xúc mạnh mẽ và thu hút chú ý... Các thực tại mà tuổi trẻ thường phải giáp mặt này, là các trở ngại đối với sự tăng trưởng thanh thản để trưởng thành” [37].

83. Người trẻ cũng đang kinh qua nhiều đình đốn, thất vọng và các ký ức đau đớn sâu xa. Thường thì họ cảm thấy “các tổn thương của thất bại quá khứ, các ham muốn không được thỏa mãn, các trải nghiệm kỳ thị và bất công, cảm thấy không được yêu thương và không được chấp nhận”. Rồi, có quá nhiều “các vết thương luân lý, gánh nặng của các sai lầm trong quá khứ, cảm giác tội lỗi vì đã phạm sai lầm” [38]. Chúa Giêsu làm cho sự hiện diện của Người được cảm nhận giữa các cây thánh giá được các người trẻ vác; Người ban cho họ tình bạn, sự an ủi và tình đồng hành đầy chữa lành của Người. Giáo hội muốn trở thành công cụ của Người trên nẻo đường dẫn tới chữa lành và bình an nội tâm này.

84. Ở một số người trẻ, chúng ta có thể thấy một niềm khao khát về Thiên Chúa, mặc dù vẫn

còn mơ hồ và còn cách xa kiến thức về Thiên Chúa của mặc khải. Ở các người khác, chúng ta có thể thoáng thấy một lý tưởng về tình huynh đệ nhân bản, vốn là điều không nhỏ. Nhiều người có một nguyện ước chân chính muốn phát triển các tài năng của họ để cung ứng một điều gì đó cho thế giới của chúng ta. Ở một số người khác, chúng ta thấy một sự nhạy cảm nghệ thuật đặc biệt, hoặc khao khát được hòa hợp với thiên nhiên. Ở các người khác, có lẽ, một nhu cầu lớn muốn thông đạt. Nơi nhiều người trong số họ, chúng ta gặp một mong ước sâu sắc muốn sống một cuộc sống khác biệt. Trong tất cả các điều này, chúng ta có thể tìm thấy các khởi điểm thực sự, nguồn lực bên trong sẵn sàng đón nhận một lời kích thích, khôn ngoan và khuyến khích.

85. Thượng hội đồng đã xử lý cách riêng ba lĩnh vực cực kỳ quan trọng. Ở đây, tôi muốn trích dẫn các kết luận của Thượng Hội Đồng, đồng thời nhìn nhận rằng chúng kêu gọi một cuộc phân tích lớn hơn và phát triển khả năng đáp ứng thỏa đáng và hữu hiệu hơn.

Môi trường kỹ thuật số

86. “Thế giới kỹ thuật số là đặc điểm của thế giới đương thời. Nhiều thành phần rộng lớn của nhân loại đắm chìm trong đó một cách bình thường và liên tục. Đây không những là vấn đề ‘sử dụng’ các phương tiện truyền thông, mà là sống trong một nền văn hóa phần lớn được kỹ thuật số hóa, một nền văn hóa ảnh hưởng sâu sắc đến các ý niệm thì giờ và không gian, nhận thức bản thân, người khác và thế giới, cách thế truyền thông, học hỏi, tự thông tri và bước vào tương quan với người khác. Cách tiếp cận thực tại có xu hướng dành ưu tiên cho hình ảnh hơn là việc nghe và đọc có tác động đến cách học và phát triển ý thức phê phán” [39].

87. Liên Mạng và các mạng lưới xã hội đã tạo ra một cách truyền đạt và kết nối mới. Chúng là “các quảng trường công cộng nơi người trẻ sống nhiều thì giờ và gặp nhau dễ dàng, cho dù mọi người không được truy cập như nhau, đặc biệt ở một số nơi trên thế giới. Chúng cung cấp một cơ hội phi thường để đối thoại, gặp gỡ và trao đổi giữa nhiều người và cung cấp sự truy cập thông tin và kiến thức. Ngoài ra, thế giới kỹ thuật số là thế giới để tham gia chính trị xã hội và quyền công dân tích cực và nó có thể tạo điều kiện cho việc lưu hành luồng thông tin độc lập có khả năng bảo vệ hữu hiệu nhất các người dễ bị tổn thương nhất bằng cách tiết lộ giữa thanh thiên bạch nhật các vi phạm quyền lợi của họ. Ở nhiều quốc gia, liên mạng và các mạng xã hội còn đại diện cho một diễn đàn vững vàng để vươn tới và làm cho giới trẻ tham gia, đặc biệt là vào các sáng kiến và hoạt động mục vụ” [40].

88. Tuy nhiên, để hiểu toàn bộ hiện tượng này, chúng ta cần nhận ra rằng, giống như mọi thực tại của con người, nó có một số hạn chế và thiếu sót. Sẽ không có lợi khi nhầm lẫn giữa truyền thông và các tiếp xúc ảo. Thật vậy “Thế giới kỹ thuật số cũng là nơi cô đơn, thao túng, bóc lột và bạo lực, đến chỗ cực đoan là ‘các mạng đen tối’ (dark web). Phương tiện truyền thông kỹ thuật số có thể dẫn người ta đến chỗ nguy cơ nghiện ngập, cô lập và dần dần mất giao tiếp với thực tại cụ thể, cản trở việc phát triển các mối liên hệ liên ngã chân thực. Các hình thức bạo lực mới đang lan tràn qua các phương tiện truyền thông xã hội, chẳng hạn bắt nạt trực tuyến (cyber-bullying). Liên mạng cũng là một máng phân phối văn hóa khiêu dâm và khai thác con người cho các mục đích tính dục hoặc qua cờ bạc” [41].

89. Không nên quên rằng “các quyền lợi kinh tế to lớn cũng đang hoạt động trong thế giới kỹ

thuật số, với khả năng thực hành các hình thức kiểm soát vừa tinh vi vừa xâm lấn, tạo ra các cơ chế để thao túng lương tâm và các diễn trình dân chủ. Việc vận hành của nhiều hệ điều hành thường kết thúc bằng việc khuyến khích sự gặp gỡ giữa các người có suy nghĩ như nhau, ngăn chặn họ tranh luận. Các mạch khép kín này tạo điều kiện cho việc phổ biến thông tin sai lệch và tin tức sai lệch, xúi giục định kiến và thù hận. Việc phổ biến các tin tức giả nói lên một nền văn hóa đã đánh mất ý thức về sự thật và bắt các biến cố lệ thuộc các quyền lợi riêng. Danh tiếng của người ta bị đe dọa bởi các bản tóm lược vụ kiện trên trực tuyến. Giáo hội và các mục tử của Giáo Hội cũng không được miễn trừ hiện tượng này” [42].

90. Một tài liệu được chuẩn bị vào trước ngày Thượng hội đồng bởi ba trăm người trẻ trên toàn thế giới đã chỉ ra rằng “các mối liên hệ trực tuyến có thể trở thành vô nhân đạo”. Các không gian kỹ thuật số làm chúng ta đui mù trước sự dễ bị tổn thương của một con người nhân bản khác và ngăn chúng ta tự phản tỉnh. Các vấn đề như văn hóa khiêu dâm làm méo mó tri nhận của người trẻ về tính dục của con người. Kỹ thuật được sử dụng theo cách này tạo ra một thực tại ảo tưởng song song mà bỏ qua phẩm giá con người. [43] Đối với nhiều người, việc chìm đắm trong thế giới ảo đã tạo điều kiện cho một loại “di cư kỹ thuật số”, liên quan đến việc rút khỏi gia đình của họ và các giá trị văn hóa và tôn giáo của họ, và bước vào một thế giới cô đơn và tự phát minh, với kết quả là họ cảm thấy mất gốc ngay trong khi vẫn còn ở một nơi về phương diện thể lý. Cuộc sống tươi mới và vui vẻ của những người trẻ muốn khẳng định nhân cách của họ ngày nay đang phải đương đầu với một thách thức mới: đó là thách thức tương tác với một thế giới thực và ảo mà họ bước vào một mình, như thể đặt chân lên một lục địa hoàn cầu chưa được khám phá. Giới trẻ ngày nay là các người đầu tiên phải thực hiện việc tổng hợp này giữa điều gì là bản thân, điều gì là khác biệt với nền văn hóa liên hệ của họ và điều gì có tính hoàn cầu. Việc này có nghĩa là họ phải tìm ra cách vượt từ một tiếp xúc ảo qua một truyền thông tốt đẹp và lành mạnh.

Di dân như diễn hình thời ta

91. Làm thế nào chúng ta có thể không nghĩ đến tất cả những người trẻ đang bị ảnh hưởng bởi các phong trào di cư? “Xét về bình diện hoàn cầu, di dân là một hiện tượng có tính cơ cấu chứ không phải một trường hợp khẩn cấp có tính tạm thời. Nó có thể xảy ra trong một quốc gia hoặc giữa các quốc gia khác nhau. Mối quan tâm của Giáo hội đặc biệt liên quan tới các người chạy trốn chiến tranh, bạo lực, bách hại chính trị hoặc tôn giáo, các thiên tai do biến đổi khí hậu và nghèo đói cùng cực. Nhiều người trong số họ là người trẻ. Nói chung, họ đang tìm kiếm cơ hội cho bản thân và cho gia đình họ. Họ mơ ước một tương lai tốt đẹp hơn và muốn tạo điều kiện để đạt được nó” (44). Di dân “nhắc nhở chúng ta khía cạnh nền tảng của đức tin, tức việc chúng ta là “khách lạ và khách du trên trái đất” (Dt 11:13) (45).

92. Các di dân khác bị “thu hút bởi nền văn hóa phương Tây, đôi khi nuôi dưỡng các kỳ vọng không thực tế khiến họ thất vọng nặng nề. Các tay buôn người vô lương tâm, thường nối kết với các băng đảng ma túy và vũ khí, khai thác điểm yếu của các di dân, các người, trong suốt hành trình của họ, thường xuyên phải chịu thương tổn vì bạo lực, vì nạn buôn người, vì bị lạm dụng tâm lý và thậm chí cả thể lý nữa, và các đau khổ không kể xiết. Cũng không thể bỏ qua tính dễ bị tổn thương đặc biệt của các di dân không có người đi cùng và tình huống của

các người bị buộc phải sống nhiều năm trong các trại tị nạn hoặc đã bị nhốt một thì giờ dài tại các quốc gia quá cảnh, mà không thể tiếp tục theo đuổi việc học, hoặc sử dụng tài năng của họ. Ở một số quốc gia tiếp đón, hiện tượng di dân làm phát sinh sợ hãi và báo động, thường được xúi giục và khai thác cho các mục tiêu chính trị. Việc này có thể dẫn đến nỗi trạng bài ngoại, vì người ta tự khép kín vào chính mình và chúng ta phải kiên quyết giải quyết điều này” (46).

93. “Người di dân trẻ cảm nghiệm cảnh cách ly với nơi nguyên quán của họ và thường cả việc mất gốc về văn hóa và tôn giáo. Sự phân mảnh cũng được cảm nhận nơi các cộng đồng họ bỏ lại sau lưng; các cộng đồng này mất đi các thành phần mạnh mẽ và năng nổ nhất của họ, và nơi các gia đình, đặc biệt khi một trong hai cha mẹ di cư, hoặc cả hai, để con cái họ ở lại quê nhà. Giáo hội có vai trò quan trọng làm điểm tham chiếu cho các người trẻ của các gia đình tan vỡ này. Nhưng các câu chuyện về di dân cũng là các câu chuyện về gặp gỡ giữa các con người và nền văn hóa: đối với cộng đồng và các xã hội chủ nhà, họ tượng trưng một cơ hội làm phong phú và phát triển con người toàn diện cho mọi người. Các sáng kiến tiếp đón có liên hệ với Giáo hội có một vai trò quan trọng trong quan điểm này và có thể mang lại sức sống mới để các cộng đồng này có năng lực đảm nhiệm chúng” (47).

94. “Vì các bối cảnh đa dạng của các nghị phụ Thượng hội đồng, cuộc thảo luận về người di cư được hưởng lợi từ nhiều cách tiếp cận khác nhau, đặc biệt là từ các quốc gia đi và các quốc gia đến. Quan tâm nghiêm trọng cũng đã được phát biểu bởi các Giáo hội mà các thành viên cảm thấy buộc phải trốn thoát khỏi chiến tranh và bách hại và bởi các người khác, những người thấy mình bị đe dọa mạng sống nên buộc phải di dân. Chính biến cố Giáo hội có thể chấp nhận tất cả các quan điểm đa dạng này cho phép Giáo hội đóng vai trò tiên tri trong xã hội liên quan đến vấn đề di dân”. [48] Một cách đặc biệt, tôi kêu gọi người trẻ đừng rơi vào tay các người nhắm đặt họ chống lại người trẻ khác, những người mới đến đất nước của họ, và là các người khuyến khích họ coi lớp người sau như một mối đe dọa và không sở đắc cùng một phẩm giá bất khả xâm phạm giống như mọi con người nhân bản khác.

Chấm dứt mọi hình thức lạm dụng

95. Gần đây, các lời kêu gọi khẩn cấp đã được đưa ra để chúng ta nghe tiếng khóc của các nạn nhân thuộc các loại lạm dụng khác nhau do một số giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân vi phạm. Các tội lỗi này khiến nạn nhân của họ “đau khổ có thể kéo dài suốt đời và không có sự ăn năn nào có thể chữa lành. Hiện tượng này phổ biến trong xã hội và nó cũng ảnh hưởng đến Giáo hội và đại diện cho một trở ngại nghiêm trọng đối với sứ mệnh của Giáo hội” [49].

96. Đúng là, “đại họa lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên là, và trong lịch sử đã là, một hiện tượng phổ biến trong mọi nền văn hóa và xã hội”, đặc biệt là trong các gia đình và trong các định chế khác nhau; phạm vi của nó đã trở nên nổi tiếng chủ yếu “nhờ vào các thay đổi trong công luận”. Dù thế, vấn đề này, trong khi có tính phổ quát và “ảnh hưởng nghiêm trọng đến xã hội của chúng ta như một toàn bộ... vẫn không có gì kém ghê gớm hơn khi nó diễn ra trong Giáo hội”. Thật vậy, “trong sự giận dữ chính đáng của người ta, Giáo hội thấy sự phản chiếu cơn thịnh nộ của Thiên Chúa, bị phản bội và xúc phạm” [50].

97. “Thượng Hội đồng tái khẳng định cam kết đưa ra đối với việc áp dụng các biện pháp phòng ngừa nghiêm ngặt nhằm tránh tái diễn [các tội ác này], bắt đầu với việc lựa chọn và đào tạo các người được giao phó các bổn phận có trách nhiệm và giáo dục [51]. Đồng thời, cần nhắc lại quyết tâm áp dụng các “hành động và chế tài rất cần thiết” [52]. Và tất cả các điều này với ơn thánh của Chúa Kitô. Không thể có đường trở lui.

98. Lạm dụng có thể hiện hữu dưới nhiều hình thức: lạm dụng quyền lực, lạm dụng lương tâm, lạm dụng tính dục và tài chính. Rõ ràng, phải xóa bỏ các cách thức thực thi thẩm quyền khiến tất cả các điều này có thể diễn ra, và phải thách thức việc thiếu trách nhiệm và thiếu minh bạch đã diễn ra trong rất nhiều trường hợp xử lý. Mong muốn thống trị, thiếu đối thoại và minh bạch, các hình thức sống hai mặt, sự trống rỗng thiêng liêng, cũng như các điểm yếu về tâm lý, là mảnh đất để thổi nát phát triển mạnh mẽ [53]. Chủ nghĩa giáo sĩ trị là một cám dỗ liên tục về phía các linh mục, những người coi “thừa tác vụ mà họ đã nhận được như một quyền lực phải thi hành, thay vì một phục vụ tự do và quảng đại phải cung ứng. Nó khiến chúng ta nghĩ rằng chúng ta thuộc về một nhóm người có mọi câu trả lời và không cần phải lắng nghe hoặc có bất cứ điều gì phải học hỏi [54]. Không nghi ngờ gì, chủ nghĩa giáo sĩ trị như vậy có thể làm cho các người thánh hiến mất đi lòng kính trọng đối với giá trị thánh thiêng và bất khả nhượng của mỗi con người và quyền tự do của họ.

99. Cùng với các nghị phụ Thượng hội đồng, tôi muốn cảm ơn, với lòng biết ơn và âu yếm, “những người có can đảm báo cáo sự ác mà họ đã phải kinh qua: họ giúp Giáo hội thừa nhận điều đã xảy ra và cần giải đáp dứt khoát” [55]. Lòng biết ơn đặc biệt cũng phải ngỏ cùng “cam kết quảng đại của vô số giáo dân, linh mục, các người thánh hiến nam nữ, và các giám mục, những người hàng ngày cống hiến hết mình và tận tụy phục vụ giới trẻ. Các nỗ lực của họ giống như một khu rừng lớn đang lặng lẽ phát triển. Nhiều người trẻ có mặt tại Thượng hội đồng cũng bày tỏ lòng biết ơn đến những ai đã đồng hành cùng họ và họ nhấn mạnh nhu cầu lớn cần có những người trưởng thành có thể đóng vai trò làm điểm tham chiếu” [56].

100. Tạ ơn Chúa, những người gây ra các tội ác khủng khiếp này không phải là đa số các linh mục, là những người thi hành thừa tác vụ của họ với lòng trung thành và rộng lượng. Tôi yêu cầu các người trẻ hãy để mình được gọi hứng bởi đại đa số này. Và nếu các bạn thấy một linh mục gặp nguy hiểm, vì ngài đã mất niềm vui trong thừa tác vụ của mình, hoặc tìm kiếm sự đền bù xúc cảm, hoặc đang đi sai đường, hãy nhắc nhở ngài nhớ đến cam kết của mình với Thiên Chúa và dân của Người, nhắc nhở ngài nhớ Tin Mừng và thúc giục ngài giữ vững đường đi của mình. Nhờ cách này, các bạn sẽ đóng góp rất lớn lao vào một điều căn bản: ngăn chặn các hành động gây họa này khỏi bị lặp lại. Đám mây đen này cũng thách thức mọi người trẻ yêu mến Chúa Kitô và Giáo hội của Người: họ có thể là một nguồn chữa lành lớn lao nếu họ sử dụng khả năng lớn lao của họ để mang lại sự đổi mới, thúc giục và đòi hỏi chứng tá nhất quán, tiếp tục mơ ước và đưa ra các ý tưởng mới mẻ.

101. Đây cũng không phải là tội lỗi duy nhất của các thành viên Giáo hội; lịch sử lâu dài của Giáo hội không phải là không có bóng râm của nó. Tội lỗi của chúng ta hiện ở trước mắt mọi người; chúng xuất hiện quá rõ ràng trên các đường nhăn của khuôn mặt lâu đời của Giáo hội, Mẹ và Thầy của chúng ta. Trong hai ngàn năm, Giáo hội đã tiến bước trên đường lữ hành của mình, chia sẻ các niềm vui và hy vọng, nỗi đau và nỗi thống khổ” [57] của toàn nhân loại. Có thể nào, Giáo hội thực hành cuộc hành trình này như thế, không cần phải

thuật thẩm mỹ dưới bất cứ hình thức nào. Giáo hội không ngại tiết lộ tội lỗi của các thành viên của mình, điều mà một số người cố gắng che giấu, trước ánh sáng rực rỡ của lời Tin Mừng, giúp tẩy rửa và thanh tẩy. Giáo hội cũng không ngừng đọc mỗi ngày, trong sự hối hận: "Lạy Chúa, xin thương xót con trong lòng nhân từ của Chúa... tội lỗi của con luôn ở trước mặt con" (Tv 51: 3.5). Tuy nhiên, chúng ta đừng bao giờ quên rằng chúng ta không được bỏ rơi Mẹ của chúng ta khi Mẹ bị thương, nhưng hãy đứng bên cạnh Mẹ, để Mẹ có thể thu góp mọi sức mạnh và mọi khả năng của mình để bắt đầu lại.

102. Giữa thảm kịch này, thảm kịch làm chúng ta đau đớn một cách chính đáng, "Chúa Giêsu, Đấng không bao giờ bỏ rơi Giáo hội của mình, mang đến cho Giáo hội sức mạnh và phương thế để bước lên một nẻo đường mới" [58]. Khoảnh khắc đen tối này, "với sự giúp đỡ quý giá của giới trẻ, thực sự có thể là cơ hội cho một cuộc cải cách tạo thời đại", [59] mở cửa cho chúng ta tiến vào một Lễ Ngũ Tuần mới và khai mở một giai đoạn thanh tẩy và thay đổi mới có khả năng đổi mới tuổi trẻ của Giáo hội. Người trẻ sẽ càng hữu ích hơn nếu họ cảm thấy hoàn toàn là một phần của "Dân thánh thiện kiên nhẫn và trung thành của Thiên Chúa, được Chúa Thánh Thần nâng đỡ và làm cho sinh động", vì "nó sẽ chính là Dân thánh của Thiên Chúa để giải phóng chúng ta khỏi đại dịch giáo sĩ trị, vốn là mảnh đất màu mỡ cho mọi sự thất sủng này" [60].

Một lối thoát

103. Trong chương này, tôi đã dành giờ để xem xét thực tại của người trẻ trong thế giới ngày nay. Một số khía cạnh khác sẽ được bàn đến trong các chương sau. Như tôi đã nói, tôi không cho là mình thấu đáo trong cuộc phân tích này. Tôi khuyến khích các cộng đồng khảo sát, một cách tôn trọng và nghiêm túc, tình hình của người trẻ của họ, để tìm ra các cách thích đáng nhất để cung cấp cho họ sự chăm sóc mục vụ. Đồng thời, tôi không muốn kết thúc chương này mà không ngỏ vài lời cho mỗi người các bạn.

104. Tôi nhắc các bạn nhớ tin mừng chúng ta đã nhận được như một hồng phúc vào buổi sáng phục sinh: rằng trong mọi tình huống đen tối hoặc đau đớn mà chúng ta đã đề cập, có một lối thoát. Ví dụ, quả thật, thế giới kỹ thuật số có thể khiến các bạn có nguy cơ quá loay hoay với chính mình, cô lập và khoái cảm trống rỗng. Nhưng đừng quên rằng có các người trẻ ngay ở kia vẫn đang biểu lộ óc sáng tạo và thậm chí thiên tài. Đó là trường hợp của người tôi tớ trẻ tuổi của Thiên Chúa là Carlo Acutis.

105. Carlo ý thức rõ rằng toàn bộ bộ máy truyền thông, quảng cáo và kết mạng xã hội có thể được sử dụng để ru ngủ chúng ta, khiến chúng ta ghiền chủ nghĩa tiêu thụ và mua các thứ mới nhất trên thị trường, bị ám ảnh với thì giờ rảnh rỗi, bị cuốn vào sự tiêu cực. Tuy nhiên, ngài biết cách sử dụng kỹ thuật truyền thông mới để truyền tải Tin Mừng, để truyền đạt các giá trị và vẻ đẹp.

106. Carlo không rơi vào bẫy. Ngài thấy nhiều người trẻ, vì muốn trở nên khác biệt, thực sự kết cục đã nên giống như mọi người khác, chạy theo bất cứ thứ gì kẻ quyền thế đặt trước

mặt họ bằng các cơ chế tiêu dùng và phân tâm. Theo cách này, họ không sản sinh các năng khiếu mà Chúa đã ban cho họ; họ không cố gắng hiển cho thế giới các tài năng bản thân độc đáo mà Chúa đã ban cho mỗi chúng ta. Kết quả, Carlo cho biết, “mọi người đều được sinh ra như một nguyên bản, nhưng nhiều người kết cục đã chết như những bản sao. Đừng để điều đó xảy ra với các bạn!”

107. Các bạn đừng để họ cướp đi hy vọng và niềm vui của các bạn, hoặc chuốc ma túy để các bạn trở thành nô lệ cho lợi ích của họ. Các bạn hãy dám trở thành nhiều hơn, bởi vì việc các bạn là ai quan trọng hơn bất cứ sở hữu nào. Điều gì tốt, sở hữu hay đáng vẻ bề ngoài? Các bạn có thể trở thành điều Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa của Các bạn biết các bạn là, chỉ khi nào các bạn nhận ra rằng các bạn được kêu gọi đến một điều lớn hơn. Hãy cầu xin sự giúp đỡ của Chúa Thánh Thần và tin tưởng nhắm đạt mục tiêu cao cả là sự thánh thiện. Bằng cách này, các bạn sẽ không phải là một bản sao. Các bạn sẽ là chính mình.

108. Muốn điều trên xảy ra, bạn cần nhận ra một sự thật căn bản: trẻ trung không những là theo đuổi các thú vui thoáng qua và các thành tựu hời hợt. Nếu các năm tháng tuổi trẻ của các bạn là để phục vụ mục đích của chúng trong cuộc sống, thì chúng phải là một thì giờ cam kết quảng đại, cố gắng hết lòng và hy sinh vốn khó khăn nhưng cuối cùng sẽ sinh hoa trái. Như một nhà thơ vĩ đại đã viết:

*“Nếu để lấy lại điều tôi đã lấy lại,
Trước tiên tôi phải mất điều tôi đã mất;
Nếu để đạt được điều tôi đã đạt được,
Tôi đã phải chịu đựng điều tôi chịu đựng;
Nếu được yêu bây giờ
Đầu tiên tôi phải chịu thương tổn,
Tôi xem xét điều tôi đã chịu đựng giỏi,
Tôi xem xét điều tôi đã khóc cũng như đã khóc cho.
Bởi vì cuối cùng tôi đã tiến tới chỗ thấy
Rằng chúng ta không thực sự thưởng ngoạn điều chúng ta đã thưởng ngoạn
Trừ khi chúng ta đã chịu đau vì nó.
Vì cuối cùng tôi đã nhận ra
Rằng các bông hoa nở rộ trên cây
Hút sự sống từ những gì nằm chôn vùi bên dưới” [61].*

109. Nếu các bạn vốn trẻ trung lâu nay, nhưng cảm thấy yếu đuối, mệt mỏi hoặc vỡ mộng, hãy xin Chúa Giêsu đổi mới bạn. Với Người, hy vọng không bao giờ thất bại. Các bạn cũng có thể làm thế nếu các bạn cảm thấy bị choáng ngợp bởi tệ nạn, thói quen xấu, ích kỷ hoặc trò tiêu khiển không lành mạnh. Chúa Giêsu, tràn đầy sức sống, muốn giúp các bạn làm cho tuổi trẻ các bạn trở nên đáng giá. Bằng cách này, các bạn sẽ không tước đi khỏi thế giới sự đóng góp mà chỉ một mình các bạn có thể thực hiện, trong tất cả tính duy nhất và độc đáo của các bạn.

110. Thế nhưng, hãy để tôi cũng nhắc nhở các bạn rằng “khi chúng ta sống xa cách người khác, sẽ rất khó chiến đấu chống tư dục, cám dỗ và cám dỗ của ma quỷ, và tính ích kỷ của thế gian. Bị bắn phá như chúng ta bởi rất nhiều dụ dỗ, chúng ta có thể trở nên quá cô lập, mất cảm thức về thực tại và sự rõ ràng bên trong, và dễ dàng sa ngã” (62). Điều này đặc biệt

đúng với các người trẻ, vì bất cứ khi nào các bạn đoàn kết, các bạn có sức mạnh kỳ diệu. Bất cứ khi nào các bạn say mê cuộc sống chung, các bạn có khả năng hy sinh lớn lao cho người khác và cho cộng đồng. Mặt khác, sự cô lập làm suy yếu sức mạnh của chúng ta và phơi bày chúng ta cho các tội ác tồi tệ nhất của thời đại chúng ta.

CHƯƠNG BỐN: Một thông điệp lớn cho mọi người trẻ

111. Đặt mọi điều khác sang một bên, bây giờ tôi muốn nói với những người trẻ về điều thiết yếu, một điều chúng ta không bao giờ nên giữ im lặng. Đó là một sứ điệp chứa ba sự thật vĩ đại mà tất cả chúng ta cần liên tục lắng nghe.

Một vị Thiên Chúa vốn là tình yêu

112. Sự thật đầu tiên tôi muốn nói với mỗi người các bạn là thế này: “Thiên Chúa yêu các bạn”. Bất luận các bạn đã nghe nó hay chưa. Tôi muốn nhắc các bạn nhớ điều đó. Thiên Chúa yêu các bạn. Đừng bao giờ nghi ngờ điều này, bất cứ điều gì có thể xảy ra với các bạn trong cuộc sống. Ở mọi thời điểm, các bạn đều được yêu thương vô hạn.

113. Có lẽ kinh nghiệm về tình cha của các bạn chưa phải là tốt nhất. Người cha trần gian của các bạn có thể đã cách xa hoặc vắng mặt, hoặc khắc nghiệt và độc đoán. Hoặc có thể người ấy không phải là người cha các bạn cần. Tôi không biết. Nhưng điều tôi có thể nói với các bạn, một cách chắc chắn tuyệt đối, là các bạn có thể tìm thấy sự an toàn trong vòng tay của Cha trên trời, của Thiên Chúa, Đấng là người đầu tiên ban cho các bạn sự sống và tiếp tục ban nó cho các bạn mọi lúc. Người sẽ là chỗ dựa vững chắc cho các bạn, nhưng các bạn cũng sẽ nhận ra rằng Người hoàn toàn tôn trọng sự tự do của các bạn.

114. Trong hạn từ Thiên Chúa, chúng ta tìm thấy nhiều cách phát biểu tình yêu của Người. Như thế Người đã cố gắng tìm ra những cách khác nhau để biểu lộ tình yêu đó, để ít nhất, với một trong số này, Người có thể chạm vào trái tim các bạn. Chẳng hạn, có những lúc, khi Thiên Chúa nói về mình như một người cha giàu tình cảm, chơi đùa với con cái: “Ta lấy dây nhân nghĩa, lấy mối ân tình mà lôi kéo chúng. Ta xử với chúng như người nựng trẻ thơ, nâng lên áp vào má” (Hs 11: 4).

Ở những lúc khác, Người nói về Người như người tràn trề tình yêu của một người mẹ có tình yêu tận đáy lòng dành cho con cái khiến bà không thể bỏ bê hoặc bỏ rơi chúng: Có phụ nữ nào quên được đứa con thơ của mình, hay chẳng thương đứa con mình đã mang nặng đẻ đau? Cho dù nó có quên đi nữa, thì Ta, Ta cũng chẳng quên con bao giờ” (Is 49:15).

Người thậm chí còn tự so sánh mình với một người yêu đến mức viết người mình yêu vào lòng bàn tay, để giữ khuôn mặt người yêu ấy luôn ở trước mặt Người: “Này, Ta đã khắc ghi con trong lòng bàn tay Ta!” (Is 49:16).

Ở những lúc khác, Người nhấn mạnh đến sức mạnh của tình yêu vô địch của mình: “Núi có dời có đổi, đồi có chuyển có lay, tình nghĩa của Ta đối với con vẫn không thay đổi, giao ước hoà bình của Ta cũng chẳng chuyển lay” (Is 54: 10).

Hoặc Người nói với chúng ta rằng chúng ta đã được chờ đợi từ cõi đời đời, vì không phải ngẫu nhiên chúng ta đến thế giới này: “Ta đã yêu con bằng mối tình muôn thuở, nên Ta vẫn tiếp tục lòng tin trung của Ta với con” (Grm 31: 3).

Hoặc Người cho chúng ta biết rằng Người thấy nơi chúng ta một vẻ đẹp mà không ai khác có thể thấy: “Vì trước mắt Ta, ngươi thật quý giá, vốn được Ta trân trọng và mến thương” (Is 43: 4).

Hoặc Người làm cho chúng ta hiểu ra rằng tình yêu của Người không phải là không vui vẻ, mà là niềm vui thuần khiết, dâng đầy bất cứ khi nào chúng ta để Người yêu thương chúng ta: “Chúa, Thiên Chúa của con đang ngự giữa con, Người là dũng sĩ chiến thắng. Vì con, Chúa sẽ vui mừng hoan hỷ, sẽ lấy tình thương của Người mà đổi mới con. Vì con, Chúa sẽ nhảy múa tưng bừng ca hát” (Xp 3:17).

115. Đối với Người, các bạn có giá trị; các bạn đáng kể. Các bạn quan trọng đối với Người, vì các bạn là công trình của bàn tay Người. Đó là lý do tại sao Người quan tâm đến các bạn và nhìn các bạn cách âu yếm. “Hãy tin thác vào ký ức của Thiên Chúa: ký ức của Người không phải là ‘đĩa cứng’ ‘lưu’ và ‘trữ’ mọi dữ liệu của chúng ta. Ký ức của Người là một trái tim chứa đầy lòng trắc ẩn dịu dàng, một trái tim tìm thấy niềm vui trong việc ‘xóa’ khỏi chúng ta mọi dấu vết của sự ác [63]. Người không lưu giữ các thất bại của các bạn và Người luôn giúp các bạn học được điều gì đó ngay từ những sai lầm của các bạn. Vì Người yêu các bạn. Hãy cố gắng ở yên trong giây lát và để bản thân cảm nhận được tình yêu của Người. Hãy cố gắng làm im bật mọi ồn ào bên trong, và nghỉ ngơi giây lát trong vòng tay yêu thương của Người.

116. Tình yêu của Người là một tình yêu không áp đảo hay áp bức, gạt sang một bên hoặc giản lược vào im lặng, hạ nhục hay thống trị. Nó là tình yêu của Chúa, một tình yêu hàng ngày, kín đáo và tôn trọng; một tình yêu tự do và giải phóng, một tình yêu chữa lành và nâng cao. Tình yêu của Chúa liên quan nhiều tới việc nâng cao hơn là hạ gục, hòa giải hơn là cấm đoán, với việc đề nghị thay đổi mới hơn là lên án, với tương lai hơn là quá khứ” [64].

117. Khi Người yêu cầu các bạn điều gì, hoặc đơn giản khiến các bạn phải đối đầu với những thách thức trong cuộc sống, Người hy vọng rằng các bạn sẽ dành chỗ cho Người để Người cổ vũ các bạn, giúp các bạn tăng trưởng. Người không buồn nếu bạn chia sẻ các vấn đề của các bạn với Người. Người lo lắng khi các bạn không nói chuyện với Người, khi các bạn không cởi mở đối thoại với Người. Kinh thánh cho chúng ta biết rằng Giacóp đã chiến đấu với Thiên Chúa (xem St 32: 25-31), nhưng điều đó không khiến Người không kiên trì trong hành trình của Người. Chính Chúa thúc giục chúng ta: “Hãy đến đây, ta cùng nhau tranh luận!” (Is 1:18). Tình yêu của Người rất thực chất, rất thật, cụ thể đến nỗi mời chúng ta tiến đến một mối liên hệ cởi mở và đối thoại hữu hiệu. Các bạn hãy tìm kiếm sự gần gũi của Cha trên trời của chúng ta nơi gương mặt yêu thương của các nhân chứng can đảm của Người trên trái đất!

Chúa Kitô cứu các bạn

118. Sự thật vĩ đại thứ hai là Chúa Kitô, vì tình yêu, đã hy sinh hoàn toàn để cứu các bạn. Những cánh tay dang rộng của Người trên thập giá là dấu hiệu đáng nói nhất cho thấy Người là một người bạn sẵn sàng không dừng lại ở bất cứ điều gì: “Người vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn ở thế gian, và Người yêu thương họ đến cùng” (Ga 13: 1).

Thánh Phaolô nói rằng đời ngài là một niềm tin thác hoàn toàn vào tình yêu tự hiến sinh đó: “Hiện nay tôi sống kiếp phàm nhân trong niềm tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi” (Gl 2:20).

119. Cũng chính Chúa Kitô này, Đấng, bằng thập giá của Người, đã cứu chúng ta khỏi tội lỗi của chúng ta, hôm nay tiếp tục cứu rỗi và cứu chuộc chúng ta bằng sức mạnh của việc hoàn toàn tự từ bỏ mình của Người. Hãy nhìn vào thập giá của Người, bám vào Người, để Người cứu các bạn vì “những người chấp nhận lời đề nghị cứu rỗi của Người được giải thoát khỏi tội lỗi, sầu khổ, trống rỗng nội tâm và cô đơn” [65]. Và nếu các bạn phạm tội và lạc xa Người, Người sẽ đến nâng các bạn lên bằng sức mạnh thập giá của Người. Đừng bao giờ quên rằng Người tha thứ cho chúng ta bảy mươi lần bảy. Hết lần này đến lần khác, Người công chúng ta trên vai. Không ai có thể tước đi phẩm giá của chúng ta do tình yêu vô biên và vô tận này ban cho chúng ta. Với một sự dịu dàng không bao giờ làm thất vọng nhưng luôn có khả năng khôi phục niềm vui của chúng ta, Người khiến chúng ta có thể ngẩng cao đầu và bắt đầu lại một lần nữa” [66].

120. “Chúng ta được Chúa Giêsu cứu vớt vì Người yêu chúng ta và không thể đi ngược lại với bản tính của Người. Chúng ta có thể làm bất cứ điều gì chống lại Người, nhưng Người yêu chúng ta và Người cứu chúng ta. Chỉ những gì được yêu thương mới có thể được cứu vớt. Chỉ những gì được ôm ấp mới có thể được biến đổi. Tình yêu của Chúa lớn hơn tất cả các nan đề, yếu đuối và sai sót của chúng ta. Tuy nhiên, chính qua các nan đề, yếu đuối và sai sót của chúng ta mà Người muốn viết nên câu chuyện tình này. Người ôm lấy đứa con hoang đàng, Người ôm lấy Phêrô sau những lời ông chối Người, và Người luôn luôn, luôn luôn ôm lấy chúng ta sau mỗi lần vấp ngã, giúp chúng ta chỗi dậy và đi bằng đôi chân của mình. Vì vấp ngã tồi tệ nhất, và các bạn hãy chú ý điều này, “vấp ngã tồi tệ nhất, thứ có thể hủy hoại cuộc sống của chúng ta, là khi chúng ta nằm bẹp và không để bản thân được giúp đỡ để đứng lên” [67].

121. Sự tha thứ và sự cứu rỗi của Người không phải là thứ chúng ta có thể mua, hoặc chúng ta phải có được bằng chính việc làm hoặc nỗ lực của mình. Người tha thứ cho chúng ta và giải phóng chúng ta một cách nhưng không, miễn phí. Sự tự hy sinh của Người trên thập giá lớn đến nỗi chúng ta không bao giờ có thể đền đáp, mà chỉ có thể tiếp nhận với lòng biết ơn lớn lao và niềm vui được yêu thương nhiều hơn điều chúng ta có thể tưởng nghĩ: “Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta trước” (1Ga 4: 19).

122. Hỡi các người trẻ, những người yêu dấu của Chúa, các bạn hẳn có giá trị xiết bao, vì các bạn đã được cứu chuộc bằng máu quý giá của Chúa Kitô! Các bạn trẻ thân mến, “các bạn là vô giá! Các bạn không là hàng bán rẻ! Xin vui lòng, đừng để mình bị mua. Đừng để mình bị quyến rũ. Đừng để bản thân bị nô lệ bởi các hình thức thực dân ý thức hệ từng nhồi nhét các ý tưởng vào đầu các bạn, kết quả là cuối cùng các bạn trở thành nô lệ, nghiện ngập, thất bại trong đời. Các bạn là vô giá. Các bạn phải lặp lại điều này luôn: Tôi không là hàng bán rẻ; Tôi không có giá. Tôi tự do! Hãy yêu thích sự tự do này, sự tự do mà Chúa Giêsu đã cung cấp” [68].

123. Các bạn hãy nhìn chăm chăm vào hai cánh tay dang rộng của Chúa Kitô bị đóng đinh, hãy để mình được cứu vớt đi cứu vớt lại. Và khi các bạn đi xưng các tội lỗi của mình, hãy tin

tưởng chắc chắn vào lòng thương xót của Người, lòng thương xót giải thoát các bạn khỏi cảm giác tội lỗi. Các bạn hãy chiêm ngưỡng máu Người tuôn ra với tình yêu vĩ đại như vậy, và để nó tẩy rửa mình. Bằng cách này, các bạn có thể mãi mãi được tái sinh.

Người đang sống!

124. Cuối cùng, có một sự thật thứ ba, không thể tách rời với sự thật thứ hai: Chúa Kitô đang sống! Chúng ta cần phải nhắc nhở bản thân về điều này, bởi vì chúng ta liệu mình thấy Chúa Kitô chỉ đơn giản là một mô hình tốt từ quá khứ xa xôi, như một ký ức, như một người đã cứu chúng ta hai ngàn năm trước. Nhưng điều đó sẽ không có ích gì đối với chúng ta: nó sẽ khiến chúng ta không thay đổi, nó sẽ không giải thoát chúng ta. Đấng lấp đầy chúng ta bằng ơn thánh của Người, Đấng giải thoát chúng ta, biến đổi chúng ta, chữa lành và an ủi chúng ta là một người hoàn toàn đang sống. Người là Đấng Kitô, sống lại từ cõi chết, tràn đầy sức sống và năng lực siêu nhiên, và mặc áo ánh sáng vô biên. Đó là lý do tại sao Thánh Phaolô có thể nói: “Nếu Chúa Kitô không sống lại, đức tin của anh em vô ích” (1 Cr 15: 7).

125. Đang sống, Người có thể có mặt trong cuộc sống của các bạn mọi lúc, để lấp đầy nó bằng ánh sáng và lấy đi mọi buồn phiền và cô độc. Ngay cả khi mọi người khác ra đi, Người vẫn sẽ ở lại, như Người đã hứa: “Thầy sẽ luôn ở bên các con, cho đến tận cùng thì giờ” (Mt 28:20). Người lấp đầy cuộc sống của các bạn bằng sự hiện diện vô hình của Người; bất cứ các bạn đi đâu, Người sẽ chờ các bạn ở đó. Bởi vì Người không những đến trong quá khứ, mà Người còn đến với các bạn hôm nay và mỗi ngày, mời các bạn lên đường đến những chân trời luôn luôn mới.

126. Các bạn hãy xem Chúa Giêsu như người hạnh phúc, tràn ngập niềm vui. Hãy vui mừng với Người như với một người bạn đã chiến thắng. Người ta đã giết Người, Đấng thánh, Đấng duy nhất công chính, Đấng vô tội, nhưng cuối cùng Người đã chiến thắng. Cái ác không có lời cuối cùng. Nó cũng sẽ không có lời cuối cùng trong cuộc đời các bạn, vì các bạn có một người bạn yêu các bạn và muốn chiến thắng trong các bạn. Đấng Cứu Rỗi của các bạn đang sống.

127. Bởi vì Người sống, nên không thể nghi ngờ gì là lòng tốt sẽ chiếm ưu thế trong cuộc sống của các bạn và mọi cuộc đấu tranh của chúng ta sẽ được chứng minh là có giá trị. Nếu đúng như thế, thì chúng ta nên ngưng việc phàn nàn và nhìn về tương lai, vì với Người điều này luôn luôn khả hữu. Đó là điều chắc chắn chúng ta có. Chúa Giêsu đang sống mãi mãi. Nếu chúng ta bám chặt lấy Người, chúng ta sẽ có sự sống và được bảo vệ khỏi các mối đe dọa của cái chết và bạo lực có thể tấn công chúng ta trong cuộc sống.

128. Mọi giải pháp khác đều chứng tỏ không thỏa đáng và chỉ tạm thời. Nó có thể hữu ích trong một thì giờ, nhưng một lần nữa chúng ta sẽ thấy mình bị phơi bày và bị bỏ rơi trước những cơn giông bão của cuộc sống. Mặt khác, với Chúa Giêsu, trái tim của chúng ta cảm nghiệm một sự an toàn bắt nguồn vững chắc và bền bỉ. Thánh Phaolô nói rằng ngài muốn trở thành một với Chúa Kitô để có thể “biết Người và sức mạnh của sự phục sinh của Người” (Pl 3:10). Sức mạnh đó cũng sẽ liên tục được mặc khải trong cuộc sống của các bạn, vì Người đã đến để ban cho các bạn sự sống, và “sự sống dư thừa” (Ga 10, 10).

129. Nếu trong tâm hồn các bạn, các bạn có thể học cách đánh giá cao vẻ đẹp của sứ điệp

này, nếu các bạn sẵn lòng gặp Chúa, nếu các bạn sẵn lòng để Người yêu các bạn và cứu các bạn, nếu các bạn có thể kết bạn với Người và bắt đầu nói chuyện với Người, Chúa Kitô hằng sống, về những thực tại của cuộc đời các bạn, thì các bạn sẽ có một cảm nghiệm sâu sắc có khả năng nâng đỡ toàn bộ đời sống Kitô hữu của các bạn. Các bạn cũng sẽ có thể chia sẻ kinh nghiệm đó với người trẻ khác. Vì “làm một Kitô hữu không phải là kết quả của một lựa chọn đạo đức hay một ý tưởng cao cả, mà là cuộc gặp gỡ với một biến cố, một người, mang đến cho cuộc sống một chân trời mới và một hướng đi dứt khoát” [69].

Thần Trí ban sự sống

130. Trong ba sự thật này – Thiên Chúa yêu các bạn; Chúa Kitô là Đấng Cứu Rỗi của các bạn; Người đang sống - chúng ta nhìn thấy Thiên Chúa Cha và Chúa Giêsu. Bất cứ Chúa Cha và Chúa Con ở đâu, cũng có Chúa Thánh Thần ở đó. Người là người lặng lẽ mở các cõi lòng để tiếp nhận sứ điệp đó. Người tiếp tục duy trì sống động niềm hy vọng cứu rỗi của chúng ta, và Người sẽ giúp các bạn lớn lên trong niềm vui nếu các bạn cởi mở với việc làm của Người. Chúa Thánh Thần tràn đầy trái tim Chúa Kitô phục sinh và sau đó tràn qua cuộc sống của các bạn. Khi các bạn nhận được Chúa Thánh Thần, Người sẽ kéo các bạn sâu hơn vào trái tim của Chúa Kitô, để các bạn có thể lớn lên trong tình yêu, cuộc sống và quyền năng của Người.

131. Hãy cầu xin Chúa Thánh Thần mỗi ngày giúp các bạn trải nghiệm như mới sứ điệp tuyệt vời. Tại sao không? Các bạn không có gì để mất, và Người có thể thay đổi cuộc sống của các bạn, lấp đầy nó bằng ánh sáng và dẫn nó theo đường tốt hơn. Người không lấy gì khỏi các bạn, nhưng thay vào đó giúp các bạn tìm thấy mọi điều các bạn cần, và theo cách tốt nhất có thể. Các bạn có cần tình yêu không? Các bạn sẽ không tìm thấy nó trong sự phóng đảng, sử dụng người khác hoặc cố gắng chiếm hữu hoặc thống trị. Các bạn sẽ tìm thấy nó một cách sẽ làm cho bạn thực sự hạnh phúc. Các bạn đang tìm kiếm cảm xúc mạnh mẽ phải không? Các bạn sẽ không cảm nghiệm chúng bằng cách tích lũy các vật vật chất, tiêu tiền, tuyệt vọng chạy theo sau những điều thuộc thế gian này. Chúng sẽ đến, nhưng một cách đẹp đẽ và ý nghĩa hơn nhiều, nếu bạn để cho mình được Chúa Thánh Thần cổ vũ.

132. Các bạn đang tìm kiếm đam mê? Như bài thơ hay kia từng nói: “Hãy si tình, (hay hãy để mình được yêu)”, vì “không có gì thực tế hơn là tìm thấy Thiên Chúa, hơn là yêu một cách khá tuyệt đối, dứt khoát. Những gì các bạn đang yêu, những gì chiếm hữu trí tưởng tượng của các bạn, sẽ ảnh hưởng đến mọi sự. Nó sẽ quyết định những gì sẽ đưa các bạn ra khỏi giường vào buổi sáng, những gì các bạn làm vào buổi tối của các bạn, cách các bạn sống cuối tuần, những gì các bạn đọc, những người các bạn biết, những gì làm tan nát trái tim của các bạn, và những gì làm các bạn ngạc nhiên và biết ơn. Si tình, ở lại trong tình yêu, và nó sẽ quyết định mọi sự” [70]. Tình yêu dành cho Thiên Chúa này, một tình yêu có thể tiếp cận mọi thứ trong cuộc sống một cách đam mê, có thể có là nhờ Chúa Thánh Thần, vì “Thiên Chúa đã đổ tình yêu của Người vào lòng chúng ta, nhờ Thánh Thần mà Người ban cho chúng ta” (Rm 5: 5).

133. Người là nguồn của tuổi trẻ ở lúc đẹp nhất của nó. Vì những người tin thác vào Chúa “như cây trồng bên dòng nước, đâm rễ sâu vào mạch suối trong, mùa nóng có đến cũng chẳng sợ gì, lá trên cành vẫn cứ xanh tươi” (Grm 17: 8). Trong khi “Thanh niên mệt mỏi, nhọc nhằn” (Is 40:30), những người chờ đợi Chúa “Nhưng những người cậy trông Chúa sẽ được thêm sức mạnh, Như thể chim bằng, họ tung cánh, Họ chạy hoài mà không mỏi mệt,

và đi mãi mà chẳng chùn chân” (Is 40:31).

CHƯƠNG NĂM: Các nẻo đường của tuổi trẻ

134. Sống những năm tháng tuổi trẻ của chúng ta trong ánh sáng biến đổi của Tin Mừng có ý nghĩa gì? Chúng ta cần nêu lên câu hỏi này, vì tuổi trẻ, vốn không phải chỉ là một nguồn tự hào, mà là một hồng phúc của Thiên Chúa: “Trẻ trung là một ơn thánh, một chúc phúc” [71]. Đó là một hồng phúc mà chúng ta có thể phung phí một cách vô nghĩa, hoặc tiếp nhận với lòng biết ơn và sống hết mình.

135. Thiên Chúa là người ban tuổi trẻ và Người đang làm việc trong cuộc đời của mỗi người trẻ. Tuổi trẻ là thì giờ được chúc phúc đối với giới trẻ và là ơn thánh đối với Giáo hội và thế giới. Nó là niềm vui, một bài ca hy vọng và một chúc phúc. Tận dụng tối đa những năm tháng tuổi trẻ của chúng ta đòi hỏi phải xem mùa này của cuộc đời là đáng giá ngay trong nó, và không những đơn giản là một khúc dạo đầu ngắn ngủi bước vào tuổi trưởng thành.

Thời của những giấc mơ và quyết định

136. Thời Chúa Giêsu, việc chuyển tiếp từ thời thơ ấu là một bước quan trọng trong đời, một bước được cử hành hân hoan. Khi Chúa Giêsu hồi phục sự sống cho con gái một người kia, đầu tiên Người gọi em là “đứa bé” (Mc 5:39), nhưng sau đó gọi em là một “thiếu nữ” (Mc 5:41). Khi nói với em: “Hỡi thiếu nữ, hãy chỗi dậy (Talitha cum)”, Người làm em nhận trách nhiệm nhiều hơn với cuộc sống của em, mở ra trước em cánh cửa để bước vào tuổi trẻ.

137. “Tuổi trẻ, như một giai đoạn phát triển nhân cách, được đánh dấu bằng các giấc mơ đang dần dần thăng tiến, bằng các mối liên hệ ngày càng trở nên nhất quán và cân bằng hơn, bằng các dò dẫm và thử nghiệm, bằng các lựa chọn đang dần dần xây dựng một dự án sống. Vào thời kỳ sống này, người trẻ được kêu gọi tiến lên phía trước, không cắt đứt khỏi gốc rễ, xây dựng quyền tự lập của họ, nhưng không phải trong sự cô độc” [72].

138. Tình yêu Thiên Chúa và mối liên hệ của chúng ta với Chúa Kitô hằng sống không kìm hãm chúng ta khỏi mơ mộng; chúng không yêu cầu chúng ta thu hẹp các chân trời của chúng ta. Trái lại, tình yêu đó nâng cao chúng ta, khuyến khích chúng ta và gợi hứng cho chúng ta bước vào một cuộc sống tốt và đẹp hơn. Phần lớn các hoài mong hiện diện trong trái tim người trẻ có thể được tóm tắt trong hạn từ "bồn chồn". Như Thánh Phaolô VI đã nói, “trong sự bất mãn mà các bạn thường cảm thấy... có một tia sáng hiện diện” [73]. Sự bất mãn bồn chồn, kết hợp với sự vui tươi hớn hở trước việc mở ra những chân trời mới, tạo ra một sự táo bạo dẫn các bạn đứng lên và đảm nhận trách nhiệm đối với sứ mệnh. Sự bồn chồn lành mạnh đầy tính đặc trưng của tuổi trẻ này tiếp tục hiện diện trong mọi trái tim vẫn giữ cho mình trẻ trung, cởi mở và quảng đại. Bình an nội tâm thực sự cùng hiện diện với sự bồn chồn sâu sắc đó. Như Thánh Augustinô đã nói: “Lạy Chúa, Chúa đã tạo nên chúng con cho chính Chúa, và trái tim chúng con bồn chồn cho đến khi chúng tìm được nghỉ ngơi trong Chúa” [74].

139. Cách đây không lâu, một người bạn đã hỏi xem tôi thấy gì nơi một người trẻ. Câu trả lời của tôi là “tôi thấy một người đang đi tìm đường đi của riêng mình, muốn bay bằng hai

chân, đối đầu với thế giới và nhìn về phía chân trời với đôi mắt tràn đầy tương lai, tràn đầy hy vọng cũng như ảo ảnh. Người trẻ đứng bằng hai chân như người lớn, nhưng không giống như người lớn với hai chân song song, người trẻ luôn có một chân hướng về phía trước, sẵn sàng lên đường, phóng về phía trước. Luôn luôn chạy đua về phía trước. Nói về người trẻ là nói về lời hứa và nói về niềm vui. Người trẻ có rất nhiều sức mạnh; họ có thể nhìn về phía trước lòng đầy hy vọng. Một người trẻ là một lời hứa của cuộc sống ngụ hàm một mức độ ngoan cường nào đó. Họ đủ dạn dặt để đánh lừa bản thân, và đủ kiên cường để vực dậy từ sự tự đánh lừa đó” [75].

140. Một số người trẻ có thể ghét giai đoạn này của cuộc đời, vì họ muốn tiếp tục làm trẻ con hoặc kéo dài vô hạn thời niên thiếu và trì hoãn việc đưa ra quyết định. “Nỗi sợ điều dứt khoát do đó tạo ra một loại tê liệt làm họ không quyết định được. Tuy nhiên, tuổi trẻ không thể mãi là một thì giờ lơ lửng: đó là tuổi của các lựa chọn và tính quyến rũ cùng nhiệm vụ lớn nhất của nó hệ chính ở điều này. Các người trẻ tuổi đưa ra quyết định trong các lĩnh vực chuyên nghiệp, xã hội, chính trị và các lĩnh vực khác có tính triệt để hơn, nhằm khuôn định đời họ” [76]. Họ cũng đưa ra quyết định về tình yêu, chọn bạn đời và bắt đầu một gia đình. Chúng ta sẽ xem xét các vấn đề này chặt chẽ hơn trong các chương cuối cùng, khi bàn đến các ơn gọi cá thể và việc biện phân ra chúng.

141. Nhưng trái ngược với những hy vọng và ước mơ tạo ra quyết định này, luôn có cơn cảm dỗ phàn nàn hoặc đầu hàng. “Chúng ta có thể để điều đó cho những người tôn thờ ‘nữ thần than thở’... Nó vốn là một nữ thần giả dối: nó khiến các bạn chọn sai đường. Khi mọi thứ dường như đứng yên và trì trệ, khi các vấn đề bản thân của chúng ta gây rắc rối cho chúng ta và các vấn đề xã hội không đáp ứng bằng các giải đáp đúng đắn, đầu hàng sẽ không ích gì. Chúa Giêsu là đường: các bạn hãy chào đón Người vào ‘thuyền’ của các bạn và ra khơi! Người là Chúa! Người thay đổi cách chúng ta nhìn cuộc đời. Đức tin vào Chúa Giêsu dẫn đến niềm hy vọng lớn hơn, đến một sự chắc chắn không dựa trên phẩm tính và kỹ năng của chúng ta, mà dựa trên lời Thiên Chúa, trên lời mời phát xuất từ Người. Không cần các tính toán nhân bản, và không lo lắng về những điều thách thức an toàn của các bạn, hãy ra khơi. Ra khỏi bản thân các bạn” [77].

142. Tiếp tục theo đuổi hy vọng và ước mơ của các bạn. Nhưng hãy cẩn thận về một cảm dỗ có thể giữ chúng ta lại. Đó là sự lo lắng xao xuyên. Lo lắng có thể chống lại chúng ta bằng cách khiến chúng ta bỏ cuộc bất cứ khi nào chúng ta không thấy kết quả ngay lập tức. Những giấc mơ tốt nhất của chúng ta chỉ đạt được qua hy vọng, kiên nhẫn và cam kết, chứ không vội vã. Đồng thời, chúng ta không nên do dự, ngại nắm bắt cơ hội hoặc sợ phạm sai lầm. Tránh sự tê liệt của người sống mà đã chết, những người không có sự sống vì họ sợ mạo hiểm, sợ phạm sai lầm hoặc sợ phải kiên trì trong các cam kết của mình. Ngay cả khi các bạn phạm sai lầm, các bạn vẫn luôn có thể đứng dậy và bắt đầu lại, vì không ai có quyền cướp đi hy vọng của các bạn.

143. Các bạn trẻ thân mến, các bạn hãy tận dụng những năm tháng tuổi trẻ này của các bạn. Đừng quan sát cuộc sống từ ban công. Đừng dành cuộc sống của các bạn cho màn hình. Dù bạn làm gì, đừng trở thành cảnh tượng đáng tiếc của một chiếc xe bị bỏ rơi! Đừng là chiếc xe đậu ở bãi đậu, nhưng hãy mơ ước một cách tự do và đưa ra các quyết định tốt. Hãy chấp nhận rủi ro, ngay cả khi nó có nghĩa là phạm sai lầm. Đừng đi qua cuộc sống như người bị gây mê hoặc tiếp cận thế giới như các khách du lịch. Hãy gây náo động! Hãy vứt bỏ những

nỗi sợ làm tê liệt các bạn, để các bạn không trở thành những xác ướp trẻ. Hãy sống! Hãy hiến mình cho những điều tốt đẹp nhất của cuộc sống! Mở cửa lồng, thoát ra ngoài và bay xa! Xin vui lòng, đừng nghỉ hưu sớm.

Khát khao sống và trải nghiệm

144. Dù được lôi kéo hướng về tương lai và các hứa hẹn của nó, người trẻ cũng có khát khao mạnh mẽ muốn trải nghiệm thời điểm hiện tại, tận dụng tối đa các cơ hội mà cuộc sống mang lại. Thế giới của chúng ta tràn ngập vẻ đẹp! Làm thế nào chúng ta có thể coi thường rất nhiều hồng phúc của Thiên Chúa?

145. Trái ngược với những gì nhiều người vốn nghĩ, Chúa không muốn dập tắt những ham muốn có một cuộc sống trọn vẹn này. Điều rất tốt cho chúng ta là nhớ lại lời lẽ của một nhà hiền triết trong Cựu Ước: “Con ơi, nếu có của, hãy làm cho đời con được tốt đẹp, và tiến dâng lễ vật lên Đức Chúa sao cho xứng. Đừng từ chối hưởng một ngày vui, hoài bão của con, đừng để cho phần nào trôi đi mất” (Hc 14: 11,14). Thiên Chúa đích thực, Đấng yêu các bạn, muốn các bạn được hạnh phúc. Vì lý do này, Kinh Thánh cũng chứa đựng lời khuyên này cho người trẻ: “Này bạn thanh niên, cứ vui hưởng tuổi xuân của bạn, và làm cho tâm hồn được hạnh phúc trong những ngày còn trẻ... Hãy đẩy lui sầu não khỏi tâm hồn” (Gv 11:9-10). Vì Thiên Chúa, “Đấng cung cấp dồi dào mọi sự cho chúng ta hưởng dùng” (1 Tm 6:17).

146. Làm thế nào Thiên Chúa có thể vui nơi một người không có khả năng tận hưởng những phúc lành nho nhỏ hàng ngày của họ, một người không nhìn ra những thú vui đơn giản mà chúng ta tìm thấy xung quanh chúng ta? “Không ai tệ hơn kẻ làm hại chính mình” (Hc 14: 6). Khác xa với việc tìm kiếm những thú vui mới một cách đầy ám ảnh, khiến chúng ta không thể tận dụng tối đa thời điểm hiện tại, chúng ta được yêu cầu mở mắt và dành một chút thì giờ để trải nghiệm đầy đủ và biết ơn mọi hồng phúc nho nhỏ trong cuộc sống.

147. Rõ ràng, lời Chúa yêu cầu các bạn tận hưởng giây phút hiện tại, chứ không những đơn giản chuẩn bị cho tương lai: “anh em đừng lo lắng về ngày mai: ngày mai, cứ để ngày mai lo. Ngày nào có cái khổ của ngày ấy” (Mt 6:34). Nhưng điều này không giống như dấn thân một cách vô trách nhiệm vào một cuộc sống phóng đãng chỉ có thể khiến chúng ta trống rỗng và bất mãn vĩnh viễn. Thay vào đó, đây là việc sống trọn vẹn hiện tại, dành năng lực của chúng ta cho những điều tốt đẹp, vun sới tình huynh đệ, theo chân Chúa Giêsu và tận dụng tối đa các niềm vui nho nhỏ của cuộc sống như những hồng phúc của tình yêu Thiên Chúa.

148. Đức Hồng Y **Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận**, khi bị giam cầm trong một trại tập trung, đã từ chối không làm gì ngoài việc chờ đợi ngày mà ngài sẽ được tự do. Ngài đã chọn “sống trong giây phút hiện tại, lấp đầy nó bằng tình yêu”. Ngài quyết định: “tôi sẽ nắm bắt các cơ hội tự xuất hiện mỗi ngày; tôi sẽ hoàn thành những hành động bình thường một cách phi thường” [78]. Khi các bạn làm việc để đạt được ước mơ của mình, hãy tận dụng tối đa mỗi ngày và cố gắng hết sức để mỗi giây phút tràn ngập tình yêu. Ngày trẻ trung này cũng có thể là ngày cuối cùng của các bạn, và vì vậy thật đáng nỗ lực để sống nó một cách nhiệt tình và đầy đủ nhất có thể.

149. Điều này cũng có thể được áp dụng cho những lúc khó khăn, những lúc phải được trải nghiệm đầy đủ nếu chúng ta muốn học được sứ điệp mà chúng có thể dạy chúng ta. Theo

lời các Giám mục Thụy Sĩ: “Thiên Chúa ở đó nơi chúng ta nghĩ Ngài đã bỏ rơi chúng ta và không còn hy vọng cứu rỗi gì nữa. Đó là một nghịch lý, nhưng đối với nhiều Kitô hữu, đau khổ và bóng tối đã trở thành... những nơi gặp gỡ Thiên Chúa” [79]. Mong muốn được sống trọn vẹn và trải nghiệm những điều mới mẻ cũng được cảm nhận bởi nhiều người trẻ bị khuyết tật về thể chất, tinh thần và giác quan. Mặc dù không phải lúc nào họ cũng có thể có những trải nghiệm giống như những người khác, họ vẫn sở hữu những nguồn lực và khả năng đáng kinh ngạc thường vượt xa mức trung bình. Chúa Giêsu ban cho họ những hồng phúc khác, mà cộng đồng được kêu gọi công nhận và đánh giá cao, để họ có thể khám phá kế hoạch tình yêu của Người dành cho mỗi người.

Trong tình bạn với Chúa Kitô

150. Cho dù các bạn sống bao nhiêu trải nghiệm trong những năm tháng tuổi trẻ này, các bạn sẽ không bao giờ biết ý nghĩa sâu sắc và đầy đủ nhất của chúng trừ khi mỗi ngày các bạn gặp người bạn thân nhất của các bạn, người bạn có tên là Giêsu.

151. Tình bạn là một trong những quà phúc của cuộc sống và một ơn thánh của Thiên Chúa. Qua bạn bè của chúng ta, Chúa tinh chỉnh chúng ta và dẫn chúng ta đến sự trưởng thành. Những người bạn trung thành, những người luôn sát cánh bên chúng ta trong những lúc khó khăn, cũng là một phản chiếu của tình yêu Chúa, sự hiện diện dịu dàng và đầy an ủi của Người trong cuộc sống của chúng ta. Kinh nghiệm tình bạn dạy chúng ta cởi mở, thấu hiểu và quan tâm đến người khác, thoát ra khỏi sự cô lập êm ái của chính mình và chia sẻ cuộc sống của mình với người khác. Vì lý do này, “Không gì đổi lấy được một người bạn trung thành” (Hc 6:15).

152. Tình bạn không phải là mối liên hệ thoáng qua hoặc tạm thời, mà là mối liên hệ ổn định, bền chặt và chung thủy và trưởng thành với thời giờ. Một mối liên hệ âu yếm mang chúng ta lại với nhau và một tình yêu rộng lượng khiến chúng ta tìm kiếm điều tốt đẹp của bạn mình. Bạn bè có thể khá khác biệt với nhau, nhưng họ luôn có những điểm chung khiến họ gần gũi nhau hơn trong sự cởi mở và tin tưởng lẫn nhau [80].

153. Tình bạn rất quan trọng đến nỗi Chúa Giêsu tự gọi Người là một người bạn: “Thầy không gọi các con là đầy tớ, nhưng Thầy gọi các con là bạn bè” (Ga 15:15). Nhờ hồng phúc ơn thánh của Người, chúng ta được nâng cao một cách đến nỗi thực sự trở thành bạn bè của Người. Với cùng một tình yêu mà Chúa Kitô đã tuôn đổ cho chúng ta, chúng ta có thể lần lượt yêu Người trở lại và chia sẻ tình yêu của Người với những người khác, với hy vọng rằng họ cũng sẽ chiếm vị trí của họ trong cộng đồng tình bạn mà Người đã thiết lập. Và cả khi Người đang tận hưởng niềm hạnh phúc trọn vẹn của cuộc sống phục sinh, chúng ta, về phần mình, chúng ta có thể làm việc cách quảng đại để giúp Người xây dựng vương quốc của Người trong thế giới này, bằng cách mang sứ điệp của Người, ánh sáng của Người và trên hết tình yêu của Người, đến những người khác (x. Ga 15:16). Các môn đệ nghe Chúa Giêsu gọi họ là bạn của Người. Đó là một lời mời không gây áp lực cho họ, nhưng nhẹ nhàng kêu gọi sự tự do của họ. Chúa Giêsu nói với họ “Hãy đến mà xem”; vì vậy, “họ đã đến và thấy nơi Người ở, và họ ở lại với Người ngày hôm đó” (Ga 1, 39). Sau cuộc gặp gỡ bất ngờ và cảm động đó, họ bỏ mọi sự và đi theo Người.

154. Tình bạn với Chúa Giêsu không thể bị phá vỡ. Người không bao giờ rời xa chúng ta, mặc

dù đôi lúc dường như Người giữ im lặng. Khi chúng ta cần Người, Người tự làm chúng ta thấy Người (xem Grm 29:14); Người vẫn ở bên chúng ta bất cứ chúng ta đi đâu (xem Gs 1: 9). Người không bao giờ phá vỡ giao ước của Người. Người chỉ đơn giản yêu cầu chúng ta đừng bỏ rơi Người: “Hãy ở trong Thầy” (Ga 15: 4). Nhưng ngay cả khi chúng ta lạc xa Người, Người vẫn trung thành, vì Người không thể chối bỏ chính mình” (2 Tm 2:13).

155. Với một người bạn, chúng ta có thể nói và chia sẻ những bí mật sâu sắc nhất. Với Chúa Giêsu cũng vậy, chúng ta luôn có thể có một cuộc chuyện vãn. Cầu nguyện vừa là một thách thức vừa là một phiêu lưu. Và thật là một cuộc phiêu lưu kỳ thú! Dần dần, Chúa Giêsu làm chúng ta đánh giá cao sự vĩ đại của Người và tiến lại gần Người hơn. Cầu nguyện cho phép chúng ta chia sẻ với Người mọi khía cạnh của cuộc sống chúng ta và tin tưởng nghỉ ngơi trong vòng tay của Người. Đồng thời, nó cho chúng ta tham dự vào cuộc sống và tình yêu của Người. Khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta “thổ lộ mọi điều chúng ta làm” với Người và chúng ta dành cho Người không gian” để Người có thể hành động, nhập cuộc và giành chiến thắng” [81].

156. Nhờ cách trên, chúng ta có thể trải nghiệm sự gần gũi liên tục với Người, lớn hơn bất cứ điều gì chúng ta có thể trải nghiệm với một người khác: “Không còn là tôi sống, mà là Chúa Kitô sống trong tôi” (Gl 2:20). Đừng tước đi khỏi tuổi trẻ các bạn tình bạn này. Các bạn sẽ có thể cảm thấy Người ở bên các bạn không những lúc các bạn cầu nguyện, mà ở mọi thời điểm. Hãy cố gắng tìm kiếm Người, thì các bạn sẽ có những trải nghiệm tuyệt vời khi thấy Người luôn ở bên các bạn. Đó là những gì mà các môn đệ Emmau đã trải qua khi, trong lúc họ đang bước đi một cách chán nản, Chúa Giêsu “tiến đến gần và cuốn bộ với họ” (Lc 24:15). Theo lời một vị thánh, “Kitô giáo không phải là một tập hợp các sự thật phải được tin, các quy tắc phải được tuân theo hoặc các cấm đoán. Nhìn cách này, nó làm chúng ta cụt hứng. Kitô giáo là một người yêu tôi vô cùng, người đòi hỏi và yêu cầu tình yêu của tôi. Kitô giáo là Chúa Kitô” [82].

157. Chúa Giêsu có thể mang mọi người trẻ của Giáo hội đến với nhau trong một giấc mơ đơn nhất, “một giấc mơ vĩ đại, một giấc mơ có chỗ cho mọi người. Giấc mơ mà Chúa Giêsu đã hiến mạng sống mình trên thập tự giá cho, mà Chúa Thánh Thần đã được tuôn tràn cho vào ngày Lễ Ngũ Tuần và mang lửa đến trái tim của mọi người nam nữ, đến trái tim của các bạn và của tôi. Người cũng đã mang ngọn lửa đó đến cả trái tim của các bạn nữa, với hy vọng tìm được chỗ cho nó phát triển và đơm bông. Một giấc mơ có tên là Giêsu, được Chúa Cha gieo trồng với niềm tin tưởng rằng nó sẽ lớn lên và sống trong mọi trái tim. Một giấc mơ cụ thể vốn là một con người, chạy khắp các huyết quản của chúng ta, làm rung động trái tim của chúng ta và khiến chúng nhảy múa” [83].

Tăng trưởng tới trưởng thành

158. Nhiều người trẻ quan tâm đến cơ thể của họ, cố gắng xây dựng sức mạnh thể chất hoặc cải thiện ngoại hình của họ. Những người khác làm việc để phát triển tài năng và kiến thức của họ, để cảm thấy chắc chắn hơn về bản thân. Một số nhắm cao hơn, tìm cách tham gia nhiều hơn và phát triển về thiêng liêng. Thánh Gioan đã nói: “Hỡi các bạn trẻ, tôi đã viết cho anh em: anh em là những người mạnh mẽ; "lời Thiên Chúa ở lại trong anh em” (1 Ga 2:14). Tìm kiếm Chúa, giữ lời Người, phó thác đời sống chúng ta cho Người và lớn lên trong các nhân đức: tất cả những điều này làm cho trái tim trẻ mạnh mẽ. Đó là lý do tại sao các

bạn cần nối kết với Chúa Giêsu” ở lại trực tuyến” với Người, vì các bạn sẽ không tăng trưởng thành người hạnh phúc và thánh thiện chỉ bằng nỗ lực và trí thông minh của riêng các bạn. Giống như các bạn đã cố gắng không để mất kết nối với *internet*, hãy chắc chắn rằng bạn vẫn kết nối với Chúa. Điều này có nghĩa là không cắt đứt cuộc đối thoại, lắng nghe Người, chia sẻ cuộc sống của các bạn với Người và, bất cứ khi nào bạn không chắc chắn về những gì bạn nên làm, hãy hỏi Người: “Lạy Chúa Giêsu, ở vị trí con Chúa sẽ làm gì”? [84]

159. Tôi hy vọng rằng các bạn sẽ đủ nghiêm túc về bản thân để nỗ lực phát triển về thiêng liêng. Cùng với tất cả những điều thú vị khác về tuổi trẻ, cũng có vẻ đẹp của việc tìm kiếm “sự chính trực, đức tin, tình yêu và hòa bình” (2 Tm 2:22). Điều này không liên quan đến việc để mất bất cứ điều gì thuộc tính tự phát, táo bạo, nhiệt tình và dịu dàng của các bạn. Trở thành người lớn không có nghĩa bạn phải từ bỏ những gì tốt đẹp nhất trong giai đoạn này của cuộc đời các bạn. Nếu các bạn làm thế, một ngày nào đó Chúa sẽ trách mắng các bạn: “Ta nhớ lại lòng trung nghĩa của ngươi lúc ngươi còn trẻ, tình yêu của ngươi khi ngươi mới thành hôn, lúc ngươi theo Ta trong sa mạc” (Grm 2: 2).

160. Người lớn cũng vậy, phải trưởng thành mà không đánh mất các giá trị của tuổi trẻ. Mỗi giai đoạn của cuộc đời là một ơn thánh thường hằng, với giá trị lâu bền của riêng nó. Kinh nghiệm của một tuổi trẻ được sống tốt luôn tồn tại trong trái tim của chúng ta. Nó tiếp tục lớn lên và sinh hoa trái suốt tuổi trưởng thành. Người trẻ tự nhiên bị thu hút bởi một chân trời vô tận mở ra trước mắt họ [85]. Cuộc sống trưởng thành, với các an toàn và tiện nghi của nó, có thể có nguy cơ thu hẹp chân trời đó và mất đi sự phấn khích trẻ trung đó. Điều ngược lại sẽ xảy ra: khi chúng ta trưởng thành, lớn tuổi hơn và lên cơ cấu cho cuộc sống của mình, chúng ta không bao giờ nên đánh mất sự nhiệt tình và cởi mở đối với một thực tại luôn lớn hơn. Tại mọi thời điểm trong cuộc sống, chúng ta có thể làm mới sự trẻ trung của mình. Khi tôi bắt đầu sứ vụ của mình với tư cách là Giáo hoàng, Chúa đã mở rộng các chân trời của tôi và ban cho tôi tuổi trẻ đổi mới. Điều tương tự có thể xảy ra với một cặp vợ chồng kết hôn đã nhiều năm, hoặc với một đan sĩ trong đan viện của ngài. Có những thứ chúng ta cần “buông thả” với năm tháng trôi qua, nhưng việc tăng trưởng có thể cùng tồn tại với một ngọn lửa không ngừng được nhóm lên, với một trái tim trẻ trung mãi.

161. Lớn lên có nghĩa là giữ gìn và trân trọng những điều quý giá nhất của tuổi trẻ chúng ta, nhưng nó cũng liên quan đến việc phải thanh lọc những điều không tốt và nhận những hồng phúc mới của Chúa để chúng ta có thể phát triển những điều thực sự quan trọng. Đôi khi, một mặc cảm tự ti nào đó có thể khiến bạn bỏ qua những khiếm khuyết và điểm yếu của mình, nhưng điều đó có thể kìm hãm bạn phát triển trong việc trở nên trưởng thành. Thay vào đó, hãy để mình được Chúa yêu thương, vì các bạn như thế nào Người cũng yêu các bạn như thế. Người trân trọng và tôn trọng các bạn, nhưng Người cũng tiếp tục ban cho các bạn nhiều hơn: nhiều tình bạn của Người hơn, nhiều nhiệt thành trong lời cầu nguyện hơn, nhiều khao khát lời của Người hơn, nhiều khao khát được tiếp nhận Chúa Kitô trong Bí tích Thánh Thể hơn, nhiều mong muốn được sống theo Tin Mừng của Người hơn, nhiều sức mạnh nội tâm hơn, nhiều bình an và niềm vui thiêng liêng hơn.

162. Nhưng tôi cũng muốn nhắc nhở các bạn rằng các bạn sẽ không trở thành thánh thiện và tìm thấy sự thành toàn bằng cách sao chép người khác. Bắt chước các Thánh không có nghĩa là sao chép lối sống và cách sống sự thánh thiện của các ngài: “có một số chứng từ có thể chứng minh là hữu ích và gợi hứng, nhưng người ta không mong chờ chúng ta sao chép,

vì điều này thậm chí có thể khiến chúng ta lạc xa nẻo đường chuyên biệt mà Chúa có ý dành cho chúng ta [86]. Các bạn phải khám phá ra các bạn là ai và khai triển cách nên thánh của riêng các bạn, bất kể người khác muốn nói hoặc nghĩ gì. Trở thành một vị thánh có nghĩa là trở thành chính các bạn một cách đầy đủ hơn, trở thành điều Chúa muốn mơ ước và tạo nên, chứ không phải một bản sao. Cuộc sống của các bạn phải là một kích thích tiên tri cho người khác và để lại dấu ấn trên thế giới này, dấu ấn độc nhất mà chỉ các bạn mới có thể để lại. Trong khi đó, nếu các bạn chỉ sao chép một ai khác, các bạn sẽ tước đi của trái đất này và của cả thiên đàng một điều gì đó không ai có thể cung hiến. Tôi nghĩ tới Thánh Gioan Thánh giá, người đã viết trong Ca Khúc Thiêng Liêng của ngài rằng mọi người nên được hưởng lợi từ lời khuyên thiêng liêng của ngài, “theo cách riêng của họ” [87], vì Thiên Chúa duy nhất muốn biểu lộ ơn thánh của Người “cho người này một cách và cho người khác một cách khác” [88].

Các nẻo đường huynh đệ

163. Sự tăng trưởng thiêng liêng của các bạn được biểu lộ trước hết bằng sự tăng trưởng của các bạn trong tình yêu huynh đệ, rộng lượng và nhân hậu. Thánh Phaolô đã cầu nguyện: “Xin Chúa làm cho anh em gia tăng và dồi dào trong tình yêu dành cho nhau và dành cho mọi người” (1 Tx 3:12). Thật tuyệt vời biết bao được trải nghiệm điều “xuất thần” ra khỏi con người chúng ta này và tìm kiếm điều tốt đẹp cho người khác, thậm chí đến hy sinh mạng sống của chúng ta.

164. Sở dĩ người ta gọi một cuộc gặp gỡ với Thiên Chúa là “xuất thần”, là bởi vì nó đưa chúng ta ra khỏi chính mình, nâng chúng ta lên và làm chúng ta choáng ngợp trong tình yêu và vẻ đẹp của Thiên Chúa. Tuy nhiên, chúng ta cũng có thể trải nghiệm sự xuất thần khi chúng ta nhận ra ở người khác vẻ đẹp tiềm ẩn, phẩm giá và sự vĩ đại của họ như hình ảnh của Thiên Chúa và con cái của Chúa Cha. Chúa Thánh Thần muốn làm cho chúng ta ra khỏi chính mình, để ôm lấy người khác một cách đầy yêu thương và tìm kiếm điều tốt cho họ. Đó là lý do tại sao luôn là điều tốt hơn khi sống đức tin với nhau và biểu lộ tình yêu của chúng ta bằng cách sống trong cộng đồng và chia sẻ tình âu yếm, thì giờ, đức tin và các rắc rối của chúng ta với các người trẻ khác. Giáo hội cung cấp nhiều khả thể khác nhau để sống đức tin của chúng ta trong cộng đồng, vì mọi sự sẽ dễ dàng hơn khi chúng ta làm điều đó cùng với nhau.

165. Những tổn thương mà các bạn đã kinh qua có thể cám dỗ các bạn rút lui khỏi người khác, tự quay vào chính mình và nuôi dưỡng các cảm quan tức giận, nhưng đừng bao giờ ngừng lắng nghe tiếng Chúa gọi tha thứ. Các Giám mục Rwanda nói rất rõ: “Để hòa giải với một người khác, trước hết anh chị em phải có khả năng nhìn thấy sự tốt lành nơi người đó, lòng tốt mà Thiên Chúa đã tạo nên nơi họ... Điều này đòi hỏi rất nhiều cố gắng để biện phân hành vi phạm tội với người phạm tội; nó có nghĩa anh chị em ghét sự xúc phạm mà người đó vi phạm, nhưng anh chị em yêu người đó bất chấp sự yếu đuối của họ, vì nơi họ, anh chị em thấy hình ảnh của Thiên Chúa” [89].

166. Có những lúc khi mọi năng lực, ước mơ và nhiệt huyết trẻ trung của chúng ta có thể giảm sút vì chúng ta bị cám dỗ chỉ loay hoay với chính mình và những vấn đề của chính mình, những cảm xúc tổn thương và bất bình của chúng ta. Đừng để những điều này xảy ra với các bạn! Các bạn sẽ già trước tuổi. Mỗi tuổi đều có vẻ đẹp của nó, và những năm tháng

tuổi trẻ của chúng ta cần được đánh dấu bằng những lý tưởng, hy vọng và ước mơ chung, những chân trời vĩ đại mà chúng ta có thể cùng nhau chiêm ngưỡng.

167. Chúa yêu niềm vui của người trẻ. Người muốn họ đặc biệt chia sẻ niềm vui của tình hiệp thông huynh đệ, niềm vui cao siêu của những người biết chia sẻ với người khác, vì, “cho có phúc hơn nhận” (Cv 20:35). “Thiên Chúa yêu người cho vui vẻ” (2 Cr 9: 7). Tình yêu huynh đệ nhân thừa khả năng trải nghiệm niềm vui của chúng ta, vì nó khiến chúng ta hân hoan trong điều tốt của người khác: “Hãy vui với người vui, khóc với người khóc” (Rm 12:15). Mong sao sự tự phát trẻ trung của các bạn ngày càng được phát biểu qua tình yêu huynh đệ và sự sẵn sàng liên tục để tha thứ, rộng lượng và xây dựng cộng đồng. Như một câu ngạn ngữ châu Phi thường nói: “Nếu bạn muốn đi nhanh, hãy tự đi bộ. Nếu bạn muốn đi xa, hãy đi bộ với những người khác”. Chúng ta đừng để mình bị cướp mất tình huynh đệ.

Trẻ trung và dẫn thân

168. Đôi khi, thấy một thế giới đầy bạo lực và ích kỷ, người trẻ có thể bị cám dỗ muốn rút vào các nhóm nhỏ, trốn tránh các thách thức và vấn đề do cuộc sống trong xã hội và trong thế giới rộng lớn hơn đặt ra. Họ có thể cảm thấy họ đang trải nghiệm tình anh em và tình yêu, nhưng thực tế nhóm nhỏ của họ có thể trở thành chỉ là một cánh tay vươn dài của chính bản ngã họ. Điều này thậm chí còn nghiêm trọng hơn nếu họ nghĩ tới ơn gọi giáo dân chỉ đơn giản là một hình thức phục vụ bên trong Giáo hội: phục vụ như những người đọc sách, thừa tác viên thánh thể, giáo lý viên, v.v. Họ quên rằng ơn gọi giáo dân trước hết được điều hướng sống bác ái trong gia đình và trong xã hội cũng như chính trị. Nó là một dẫn thân cụ thể và dựa trên đức tin để xây dựng một xã hội mới. Nó liên quan đến việc sống giữa xã hội và thế giới để mang Tin Mừng tới khắp mọi nơi, hoạt động vì sự lớn mạnh của hòa bình, hòa hợp, công bằng, nhân quyền và lòng thương xót, và do đó mở rộng vương quốc Thiên Chúa trong thế giới này.

169. Tôi yêu cầu người trẻ vượt ra ngoài các nhóm nhỏ của họ và xây dựng “tình bạn xã hội, trong đó, mọi người làm việc vì lợi ích chung. Sự thù hận xã hội, mặt khác, có tính phá hoại. Các gia đình bị phá hoại bởi sự thù hận. Các quốc gia bị phá hoại bởi thù hận. Thế giới bị hủy diệt bởi sự thù hận. Và thù hận lớn nhất là chiến tranh. Ngày nay, chúng ta thấy thế giới đang tự hủy hoại chính mình bởi chiến tranh... Vì vậy, hãy tìm cách xây dựng tình bạn xã hội” [90]. Điều này không dễ dàng, nó luôn có nghĩa là từ bỏ một thứ gì đó và thương lượng, nhưng nếu chúng ta làm điều đó vì mục đích giúp đỡ người khác, chúng ta có thể có một trải nghiệm tuyệt vời về việc gạt khác biệt của mình sang một bên và cùng nhau làm một điều gì đó lớn lao hơn. Nếu, nhờ các cố gắng đơn giản và đôi khi đắt giá của mình, chúng ta có thể tìm thấy những điểm thỏa thuận giữa xung đột, xây dựng các cây cầu và tạo hòa bình vì lợi ích của mọi người, thì chúng ta sẽ trải nghiệm được phép màu của nền văn hóa gặp gỡ. Đây là điều các bạn trẻ có thể dám theo đuổi một cách say mê.

170. Thượng hội đồng nhìn nhận rằng, “mặc dù theo cách khác với các thế hệ trước, cam kết xã hội là một đặc điểm chuyên biệt của người trẻ ngày nay. Bên cạnh một số người thờ ơ, có nhiều người khác sẵn sàng tự dẫn thân thực hiện các sáng kiến làm việc thiện nguyện, công dân tích cực và liên đới xã hội. Họ cần được đồng hành và khuyến khích trong việc sử dụng tài năng và kỹ năng của họ một cách sáng tạo, và được khuyến khích đảm nhận các trách nhiệm của họ. Sự dẫn thân xã hội và tiếp xúc trực tiếp với người nghèo vẫn là những cách

cần bản để tìm kiếm hoặc làm sâu sắc thêm đức tin của người ta và sự biện phân ơn gọi của họ... Người ta cũng ghi nhận rằng người trẻ sẵn sàng bước vào đời sống chính trị để xây dựng lợi ích chung [91].

171. Cảm ơn Chúa, hôm nay, nhiều người trẻ trong các giáo xứ, trường học, phong trào và các nhóm đại học thường ra ngoài, dành thì giờ với người già và người yếu ớt, hoặc đến thăm các khu dân cư nghèo, hoặc để đáp ứng nhu cầu của người ta qua “các đêm bác ái”. Họ rất thường xuyên nhận ra rằng ở những nơi đó họ nhận được nhiều hơn những gì họ cho đi. Chúng ta lớn lên trong sự khôn ngoan và trưởng thành khi chúng ta dành thì giờ tiếp xúc với nỗi khổ đau của người khác. Người nghèo có sự khôn ngoan tiềm ẩn và, bằng một vài lời đơn giản, họ có thể giúp chúng ta khám phá ra các giá trị bất ngờ.

172. Những người trẻ khác tham gia vào các chương trình xã hội xây dựng nhà cửa cho người vô gia cư, hoặc phục hồi các khu vực bị ô nhiễm hoặc cung cấp nhiều loại trợ giúp cho người túng thiếu. Sẽ rất hữu ích nếu năng lực chung này có thể được gom góp và tổ chức một cách ổn định hơn và với các mục tiêu rõ ràng, để có thể hữu hiệu hơn nữa. Các sinh viên đại học có thể áp dụng kiến thức của họ một cách liên ngành, cùng với các người trẻ của các giáo hội hoặc tôn giáo khác, để đề ra các giải pháp cho các vấn đề xã hội.

173. Như trong phép lạ của Chúa Giêsu, bánh và cá được cung cấp bởi người trẻ có thể được nhân thừa (x. Ga 6: 4-13). Như trong dụ ngôn, những hạt giống nhỏ được người trẻ gieo trồng có thể mang lại một vụ mùa bội thu (x. Mt 13: 23,31-32). Tất cả những điều này có nguồn sống của nó trong Bí tích Thánh Thể, trong đó bánh và rượu của chúng ta được biến đổi để ban cho chúng ta sự sống đời đời. Người trẻ phải đối đầu với những thách thức to lớn và khó khăn. Với đức tin vào Chúa phục sinh, họ có thể đối đầu với chúng một cách sáng tạo và đầy hy vọng, luôn sẵn sàng phục vụ, giống như những đầy tớ trong tiệc cưới, vô tình hợp tác trong phép lạ đầu tiên của Chúa Giêsu. Họ không làm gì khác hơn là tuân theo mệnh lệnh của Mẹ Người. “Hãy làm bất cứ điều gì Người nói với anh em” (Ga 2: 5). Lòng thương xót, óc sáng tạo và niềm hy vọng làm cho cuộc sống lớn mạnh.

174. Tôi muốn khuyến khích tất cả các bạn trong nỗ lực này, vì tôi biết rằng, trái tim trẻ trung của các bạn muốn xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn. Tôi đã theo dõi các bản tin thời sự về nhiều người trẻ trên khắp thế giới, những người đã xuống đường để bày tỏ mong muốn về một xã hội công bằng và huynh đệ hơn. Các bạn trẻ xuống đường! Các bạn trẻ muốn trở thành nhân vật chủ động của sự thay đổi. Xin vui lòng, đừng để người khác làm nhân vật chủ động của sự thay đổi. Các bạn là người nắm giữ tương lai! Qua các bạn, tương lai đi vào thế giới. Tôi yêu cầu các bạn cũng là nhân vật chủ động của việc biến đổi này. Các bạn là người nắm giữ chìa khóa mở cửa tương lai! Hãy tiếp tục đánh phá sự lãnh cảm và đưa ra một phản ứng Kitô giáo đối với các rắc rối xã hội và chính trị đang xuất hiện ở các khu vực khác nhau trên thế giới. Tôi yêu cầu các bạn xây dựng tương lai, làm việc cho một thế giới tốt đẹp hơn. Các bạn trẻ thân mến, xin vui lòng, đừng là người ngoài cuộc trong cuộc sống. Hãy can dự vào! Chúa Giêsu không làm người ngoài cuộc. Người đã can dự. Đừng đứng cách biệt, nhưng hãy chìm mình vào thực tại cuộc sống, như Chúa Giêsu đã từng làm” [92]. Trên hết, bằng cách này hay cách khác, hãy đấu tranh vì lợi ích chung, hãy phục vụ người nghèo, hãy là các nhân vật chủ động của cuộc cách mạng bác ái và phục vụ, có khả năng chống lại các bệnh lý của chủ nghĩa tiêu thụ và chủ nghĩa bản thân hời hợt.

Những nhà truyền giáo can đảm

175. Trần đầy tình yêu Chúa Kitô, người trẻ được mời gọi làm chứng nhân Tin Mừng bất cứ họ ở đâu, qua cách họ sống. Thánh Alberto Hurtado từng nói rằng, “trở thành một tông đồ không có nghĩa là đeo một cái ghim cài áo; không phải là nói về sự thật mà là sống sự thật, hiện thân cho nó, được biến đổi trong Chúa Kitô. Trở thành một tông đồ không có nghĩa là mang một ngọn đuốc trong tay, sở hữu ánh sáng, nhưng là ánh sáng đó... Hơn một bài học, Tin Mừng là một điển hình. Một sứ điệp trở thành một cuộc sống được sống trọn vẹn” [93].

176. Tầm quan trọng của chứng nhân không có nghĩa chúng ta nên im lặng trong lời nói. Tại sao chúng ta không nên nói về Chúa Giêsu, tại sao chúng ta không nên kể cho người khác hay Người ban cho chúng ta sức mạnh trong cuộc sống, chúng ta vui hưởng việc nói chuyện với Người, chúng ta được hưởng ích từ việc suy nghĩ về lời nói của Người? Các bạn trẻ thân mến, đừng để thế giới lôi kéo các bạn vào những điều sai trái và hời hợt. Hãy học cách bơi ngược dòng, hãy học cách chia sẻ Chúa Giêsu và đức tin Người đã ban cho các bạn. Ước mong các bạn được cổ vũ bởi cùng một thôi thúc không thể cưỡng lại đó, một thôi thúc từng khiến Thánh Phaolô nói: “Khốn cho tôi nếu tôi không loan báo Tin Mừng!” (1 Cr 9:16)

177. “Chúa Giêsu sai chúng ta đi đâu? Không có biên giới, không có giới hạn: Người sai chúng ta đi khắp nơi. Tin Mừng dành cho mọi người, không những dành cho một số người. Nó không những dành cho những người có vẻ gần gũi với chúng ta hơn, dễ tiếp thu hơn, chào đón hơn. Nó dành cho tất cả mọi người. Đừng ngại ra đi và mang Chúa Kitô vào mọi lĩnh vực của cuộc sống, đến các ngoại vi xã hội, đến với cả những người có vẻ xa cách và hờ hững nhất. Chúa tìm kiếm mọi người; Người muốn mọi người cảm nhận được sự ấm áp của lòng thương xót và tình yêu của Người [94]. Người mời chúng ta trở thành những nhà truyền giáo không sợ hãi bất kể chúng ta ở đâu và trong bất cứ môi trường nào: trong các khu phố của chúng ta, trong trường học hoặc thể thao hoặc sinh hoạt xã hội, trong phục vụ tình nguyện hoặc tại nơi làm việc. Bất cứ ở đâu, chúng ta luôn có cơ hội để chia sẻ niềm vui Tin Mừng. Các người trẻ thân mến, đó là cách Chúa ra đi gặp gỡ mọi người. Người yêu các bạn, vì các bạn là các phương thế để Người có thể lan tỏa ánh sáng và hy vọng. Người đang trông chờ vào sự can đảm, sự táo bạo và nhiệt tình của các bạn.

178. Đừng nghĩ rằng sứ mệnh này là nhẹ nhàng và dễ dàng. Một số người trẻ đã hy sinh mạng sống của họ vì mục đích ra đi truyền giáo. Như các giám mục Hàn Quốc đã nói: “chúng ta hy vọng rằng chúng ta có thể là những hạt lúa mì và dụng cụ để cứu rỗi nhân loại, noi gương các vị tử đạo. Mặc dù đức tin của chúng ta nhỏ bé như hạt cải, Thiên Chúa sẽ cho nó tăng trưởng và sử dụng nó như một công cụ cho việc làm cứu rỗi của Người [95]. Các bạn trẻ thân mến, đừng đợi đến ngày mai để đóng góp năng lực, sự táo bạo và sự sáng tạo của các bạn để thay đổi thế giới của chúng ta. Tuổi trẻ của các bạn không phải là “một thì giờ ở giữa”. Các bạn là lúc bây giờ của Thiên Chúa, và Người muốn các bạn sinh hoa trái [96]. Vì “lúc cho đi là lúc chúng ta nhận lãnh” [97]. Cách tốt nhất để chuẩn bị một tương lai tươi sáng là trải nghiệm hiện tại bao nhiêu có thể, một cách dẫn thân và rộng lượng.

CHƯƠNG SÁU: Những người trẻ có gốc rễ

179. Đôi khi tôi thấy những cây non và đẹp, cành của chúng vươn lên trời, mỗi ngày mỗi tự đẩy lên cao hơn, và chúng giống như một bài ca hy vọng. Sau đó, sau một cơn bão, tôi thấy

chúng ngã xuống, vô hồn. Chúng thiếu rễ sâu. Chúng tỏa rộng các nhánh mà không được trồng chắc chắn, và vì vậy chúng ngã xuống ngay khi thiên nhiên xổ lồng sức mạnh của nó. Đó là lý do tại sao tôi cảm thấy đau đớn khi thấy những người trẻ đôi khi được khuyến khích xây dựng một tương lai mà không có gốc rễ chi, như thể thế giới chỉ mới bắt đầu bây giờ. Vì “chúng ta không thể lớn mạnh nếu không có gốc rễ mạnh mẽ để nâng đỡ chúng ta và giữ cho chúng ta có nền tảng vững chắc. Thật dễ dàng bị trôi dạt, khi không có gì để bám vào, để giữ vững” [98].

Đừng để các bạn bị búng rễ

180. Đây là một vấn đề quan trọng và tôi muốn dành một chương ngắn để thảo luận về nó. Nếu chúng ta đánh giá cao vấn đề này, chúng ta có thể biện phân niềm vui của tuổi trẻ với sự sùng bái tuổi trẻ cách sai lầm, có thể bị sử dụng để quyến rũ và thao túng người trẻ.

181. Hãy nghĩ đến điều đó: nếu ai đó nói với người trẻ bỏ qua lịch sử của họ, bác bỏ các kinh nghiệm của người lớn tuổi, coi thường quá khứ và hướng tới một tương lai mà người này đề cao, há không trở nên dễ dàng lôi kéo họ tin theo để họ chỉ làm những gì người này nói với họ đó sao? Người này cần những người trẻ nông cạn, bị búng gốc và không tin tưởng, để họ chỉ có thể tin tưởng vào những lời hứa của người này và hành động theo kế hoạch của người này. Đó là cách các ý thức hệ khác nhau đang hoạt động: chúng phá hoại (hoặc phá tung) mọi khác biệt để chúng có thể trị vì không bị chống đối. Tuy nhiên, để làm được như vậy, chúng cần những người trẻ không ích gì cho lịch sử, những người vứt bỏ các kho tàng thiêng liêng và nhân bản thừa hưởng từ các thế hệ trước và không biết bất cứ điều gì đã xuất hiện trước họ.

182. Những bậc thầy thao túng trên còn sử dụng một chiến thuật khác: sùng bái tuổi trẻ, bác bỏ tất cả những gì không trẻ như là đáng khinh và lỗi thời. Cơ thể trẻ trở thành biểu tượng của giá trị mới này; tất cả mọi thứ liên quan đến cơ thể đó đều được thần tượng hóa và thèm muốn, trong khi bất cứ điều gì không còn trẻ đều bị coi thường. Nhưng sự sùng bái tuổi trẻ này chỉ đơn giản là một mưu chước, cuối cùng chứng tỏ chỉ có tính hạ giá người trẻ; nó tước đi của họ bất cứ giá trị thực chất nào và sử dụng chúng cho lợi ích bản thân, tài chính hoặc chính trị.

183. Các bạn trẻ thân mến, đừng để họ khai thác tuổi trẻ của các bạn để cổ vũ một cuộc sống nông cạn làm cho vẻ đẹp bị lẫn lộn với vẻ bề ngoài. Hãy nhận ra rằng có một vẻ đẹp trong người lao động trở về nhà đầy bụi bặm và xốc xếch, nhưng với niềm vui đã kiếm được thức ăn cho gia đình. Có một vẻ đẹp phi thường trong mối hiệp thông của một gia đình tại bàn ăn, quảng đại chia sẻ những gì nó có. Có vẻ đẹp nơi người vợ, hơi nhếch nhác và không còn trẻ, người vẫn tiếp tục chăm sóc người chồng ốm yếu mặc dù sức khỏe của bà không ổn. Rất lâu sau khi mùa xuân tàn tẻ của họ trôi qua, còn cái đẹp trong lòng chung thủy của những cặp vợ chồng vẫn còn yêu nhau trong cảnh mùa thu của cuộc đời, những người già vẫn nắm tay nhau bước đi. Ngoài ra còn một vẻ đẹp, không liên quan gì tới vẻ bề ngoài hay áo quần thời trang, nơi mọi người đàn ông và đàn bà theo đuổi ơn gọi bản thân của họ bằng tình yêu, quên mình phục vụ cộng đồng hay quốc gia, trong việc cố gắng xây dựng một gia đình hạnh phúc, trong việc nỗ lực đầy vị tha và đòi hỏi để thăng tiến sự hòa hợp xã hội. Tìm ra, biểu lộ và làm nổi bật vẻ đẹp này, một vẻ đẹp giống như vẻ đẹp của Chúa Kitô trên thập giá, là đặt nền tảng cho tình liên đới xã hội chân chính và nền văn hóa gặp gỡ.

184. Cùng với các chiến lược tôn sùng tuổi trẻ và ngoại hình, chúng ta cũng đang mục kích các mưu toan nhằm cổ vũ một nền linh đạo không có Thiên Chúa, một cảm giới không có cộng đồng hoặc quan tâm đến những người đau khổ, sợ người nghèo, bị coi là nguy hiểm và hàng loạt các chủ trương nhằm cung hiến một thiên đường trong tương lai mà dù sao dường như ngày càng xa vời. Tôi không muốn cung cấp cho các bạn bất cứ điều gì như thế, và với tình yêu lớn, tôi khuyên các bạn đừng để bản thân bị cuốn theo ý thức hệ này. Nó sẽ không làm các bạn trẻ hơn, nhưng thay vào đó nô dịch các bạn. Tôi đề nghị một cách khác, cách phát sinh từ tự do, nhiệt huyết, sáng tạo và những chân trời mới, đồng thời vun sới các gốc rễ nhằm nuôi dưỡng và duy trì chúng ta.

185. Về vấn đề này, tôi muốn lưu ý điều này, “nhiều nghị phụ Thượng hội đồng phát xuất từ các bối cảnh không thuộc phương Tây đã chỉ ra rằng ở nước họ, hoàn cầu hóa đang mang theo với nó hình thức thực dân hóa văn hóa, cắt đứt người trẻ khỏi cội nguồn văn hóa và tôn giáo của họ. Giáo hội cần phải cam kết đồng hành với những người trẻ này, để trong diễn trình này, họ không quên bỏ các đặc điểm quý giá nhất trong bản sắc của họ” [99].

186. Thực vậy, ngày nay, chúng ta thấy có xu hướng muốn “đồng nhất hóa” (homogenize) người trẻ, làm mờ nhạt điều vốn khác biệt về nguồn gốc và bối cảnh của họ, và biến họ thành một đường hàng hóa mới dễ uốn nắn. Điều này tạo ra một sự tàn phá văn hóa cũng nghiêm trọng như sự diệt vong của các loài động vật và thực vật [100]. Vì lý do này, khi ngỏ lời với những người bản địa trẻ tuổi tụ tập ở Panama, tôi đã khuyến khích họ “chăm sóc các gốc rễ của các bạn, vì từ các gốc rễ phát sinh sức mạnh sẽ làm cho các bạn lớn lên, phát triển và sinh hoa trái” [101].

Mối liên hệ của các bạn với người già

187. Tại Thượng Hội Đồng, chúng ta đã nghe nói rằng “người trẻ tập chú vào tương lai và họ đương đầu với cuộc sống một cách đầy nghị lực và năng động tính. Nhưng họ cũng bị cám dỗ... ít chú ý đến ký ức quá khứ của nơi họ phát xuất, nhất là nhiều hồng phúc được cha mẹ, ông bà của họ và kinh nghiệm văn hóa của xã hội nơi họ sống truyền lại. Giúp người trẻ khám phá ra kho tàng sống động của quá khứ, trân trọng ký ức và tận dụng nó cho các lựa chọn và cơ hội của họ, là một hành động yêu thương chân chính đối với họ, vì sự phát triển của họ và những quyết định mà họ được kêu gọi thực hiện” [102].

188. Lời Chúa khuyến khích chúng ta gần gũi với người cao niên, để chúng ta có thể hưởng lợi ích từ kinh nghiệm của các ngài: “Hãy có mặt khi các bậc lão thành hội họp. Thấy vị nào khôn ngoan, hãy hết lòng gắn bó... Thấy người học thức uyên thâm, con hãy năng lui tới, chân đi mòn ngưỡng cửa nhà họ” (Hc 6: 34.36). Dù gì, những năm dài các ngài sống và tất cả những gì các ngài đã trải qua trong cuộc sống nên khiến chúng ta phải nhìn các ngài một cách tôn kính: “Thấy người đầu bạc, người phải đứng lên” (Lv 19:32). Vì “Sức mạnh là niềm tự hào của giới thanh niên, mái đầu bạc là vinh dự của hàng bô lão” (Cn 20:29).

189. Kinh thánh cũng nói với chúng ta: “Hãy lắng nghe cha con, đấng sinh thành ra con, đừng khinh để mẹ con khi người già yếu” (Cn 23:22). Lệnh truyền tôn vinh cha và mẹ chúng ta là điều răn đầu tiên mang theo một lời hứa với nó (Eph 6: 2, xem Xh 20:12; Đnl 5:16; Lv19: 3), và lời hứa đó là: “để người được hạnh phúc và hưởng thọ trên mặt đất này (Eph 6:

3).

190. Điều này không có nghĩa là phải đồng ý với mọi điều người lớn nói hoặc tán thành mọi hành động của các ngài. Người trẻ nên luôn có tinh thần phê phán. Thánh Basilêô Cả khuyến khích giới trẻ quý trọng các tác giả Hy Lạp cổ điển, nhưng chỉ chấp nhận bất cứ điều gì tốt họ có thể dạy mà thôi [103]. Điều thực sự quan trọng là cởi mở tiếp nhận sự khôn ngoan được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác, một sự khôn ngoan quen thuộc với sự yếu đuối của con người và không đáng bị tan biến trước những điều mới lạ của xã hội tiêu dùng và thị trường.

191. Thế giới chưa bao giờ được hưởng lợi, cũng như sẽ không bao giờ được hưởng lợi, từ sự đứt đoạn giữa các thế hệ. Đó là bài hát mỹ nhân ngư về một tương lai không có gốc rễ và nguồn cội. Đó là lời nói dối sẽ khiến các bạn tin rằng chỉ những gì mới mới tốt và đẹp. Khi các mối liên hệ giữa các thế hệ hiện hữu, một ký ức tập thể cũng có mặt trong các cộng đồng, vì mỗi thế hệ tiếp nhận những lời dạy dỗ của những thế hệ đi trước và lần lượt để lại một di sản cho những thế hệ kế tiếp. Bằng cách này, chúng cung cấp các khung tham chiếu để thiết lập vững chắc một xã hội mới. Như ngôn ngữ xưa vẫn nói: “Nếu người trẻ có kiến thức và sức mạnh cũ, thì sẽ không có gì họ không thể hoàn thành được”.

Các giấc mơ và thị kiến

192. Lời tiên tri của Gioen chứa một câu diễn tả điều trên rất hay: Ta sẽ đổ thần khí Ta trên hết thảy người phàm. Con trai con gái các ngươi sẽ trở thành ngôn sứ, người già được báo mộng, thanh niên thấy thị kiến” (3: 1; xem Cv 2:17). Khi cả trẻ lẫn già đều mở lòng ra cho Chúa Thánh Thần, họ tạo nên một sự kết hợp tuyệt vời. Người già mơ các giấc mơ, và người trẻ nhìn thấy các thị kiến. Làm thế nào để hai lớp tuổi bổ sung cho nhau?

193. Người cao tuổi có những giấc mơ được xây dựng từ những ký ức và hình ảnh mang dấu ấn của trải nghiệm lâu dài của các ngài. Nếu người trẻ đắm rễ trong những giấc mơ đó, họ có thể nhìn vào tương lai; họ có thể có các viễn kiến có thể mở rộng các chân trời của họ và chỉ cho họ những nẻo đường mới. Nhưng nếu người già không mơ, người trẻ sẽ không nhìn rõ đường chân trời.

194. Có lẽ cha mẹ chúng ta đã lưu giữ một ký ức có thể giúp chúng ta tưởng tượng giấc mơ mà ông bà chúng ta từng mơ ước cho chúng ta. Tất cả chúng ta, ngay trước khi sinh ra, đã nhận được, như một chúc phúc từ ông bà của chúng ta, một giấc mơ tràn ngập tình yêu và hy vọng, giấc mơ về một cuộc sống tốt đẹp hơn. Ngay cả khi không phải là ông bà của chúng ta, chắc chắn một số cụ cố của chúng ta đã có giấc mơ hạnh phúc đó khi họ chiêm ngưỡng những đứa con của họ và sau đó những đứa cháu của họ nằm trong nôi. Giấc mơ trước mọi giấc mơ là giấc mơ sáng tạo của Thiên Chúa Cha chúng ta, một giấc mơ đi trước và đồng hành với cuộc sống của mọi con cái của Người. Ký ức về sự chúc phúc kéo dài từ thế hệ này sang thế hệ khác này là một di sản quý giá mà chúng ta nên tiếp tục duy trì sống động để chúng ta cũng có thể truyền nó lại cho các thế hệ về sau.

195. Đó là lý do tại sao nên để người già kể những câu chuyện dài của họ, đôi khi có vẻ dã sử hoặc kỳ lạ - chúng là các giấc mơ của người già - nhưng thường chứa đầy những trải nghiệm phong phú, những biểu tượng hùng hồn, những sứ điệp ẩn tàng. Những câu chuyện này cần

có thì giờ để kể, và chúng ta nên sẵn sàng lắng nghe một cách kiên nhẫn và để chúng lắng sâu, mặc dù chúng dài hơn nhiều so với những gì chúng ta đã quen trên phương tiện truyền thông xã hội. Chúng ta phải nhận ra rằng sự khôn ngoan cần thiết cho cuộc sống đã phá vỡ giới hạn của các tài nguyên truyền thông ngày nay.

196. Trong cuốn sách *Chia sẻ sự Khôn ngoan của Thì giờ* (Sharing the Wisdom of Time), [104] tôi đã phát biểu một số suy nghĩ dưới hình thức câu hỏi “Tôi yêu cầu điều gì nơi những người lớn tuổi trong đó có tôi? Tôi kêu gọi chúng tôi trở thành những người gìn giữ trí nhớ. Các ông các bà chúng tôi cần phải thành lập một ca đoàn. Tôi vốn hình dung các người lớn tuổi như một ca đoàn thường trực của một đền thánh tâm linh vĩ đại, nơi những lời cầu khẩn và những bài ca ngợi nâng đỡ cộng đồng lớn hơn đang hoạt động và đấu tranh trong lĩnh vực sự sống” [105]. Quả là một điều tuyệt vời “khi những chàng trai và thiếu nữ cùng nhau, những người già và trẻ em, đều ca ngợi thánh danh Chúa” (Tv 148: 12-13).

197. Người già chúng ta có thể tặng gì cho người trẻ? “Chúng ta có thể nhắc nhở người trẻ ngày nay, những người có sự pha trộn giữa những tham vọng anh hùng và sự bất an, rằng một cuộc sống không có tình yêu là một cuộc sống khô cằn” [106]. Chúng ta có thể nói gì với họ? “Chúng ta có thể nói với người trẻ sợ hãi rằng sự lo lắng tương lai có thể vượt qua được” [107]. Chúng ta có thể dạy họ điều gì? “Chúng ta có thể dạy những người trẻ đó, đôi khi quá tập chú vào bản thân họ, rằng có nhiều niềm vui khi cho đi hơn là nhận lãnh và tình yêu đó không những được biểu lộ bằng lời nói mà còn bằng hành động” [108].

Cùng nhau chấp nhận rủi ro

198. Một tình yêu rộng lượng và thoải mái, hành động và chấp nhận rủi ro, đôi khi có thể phạm sai lầm. Ở đây chúng ta có thể kịp thời được thấy chứng tá của Maria Gabriella Perin, người đã mất cha ngay sau khi bà sinh ra: bà suy nghĩ về việc điều này ảnh hưởng đến cuộc sống của bà như thế nào, trong một mối liên hệ tuy không kéo dài nhưng đã để bà lại thành một người mẹ và giờ đây một người bà. “Điều tôi biết là Chúa tạo ra các câu chuyện. Trong thiên tài và lòng thương xót của Người, Người đã lấy các chiến thắng và các thất bại của chúng ta và dệt nên những tấm thảm đẹp đẽ đầy nghịch lý. Mặt trái của tấm vải có thể trông rất lộn xộn với các sợi rối tung của nó - những biến cố trong cuộc sống của chúng ta - và có lẽ đây là mặt chúng ta loay hoay dừng lại khi chúng ta nghi ngờ. Nhưng phía phải tấm thảm hiển thị một câu chuyện tuyệt vời, và đây là mặt mà Thiên Chúa nhìn thấy” [109]. Khi những người lớn tuổi nhìn vào cuộc sống một cách kỹ lưỡng, do bản năng, các ngài thường biết điều gì ẩn đằng sau những sợi chỉ rối bời và các ngài nhận ra điều Thiên Chúa có thể tạo nên ngay từ cả những sai lầm của chúng ta.

199. Nếu chúng ta cùng nhau lữ hành, già và trẻ, chúng ta có thể bám rễ vững chắc trong hiện tại và từ đây, xem lại quá khứ và nhìn về tương lai. Xem lại quá khứ để học hỏi từ lịch sử và chữa lành các vết thương cũ mà đôi khi vẫn gây rắc rối cho chúng ta. Nhìn về tương lai để nuôi dưỡng sự nhiệt tình của chúng ta, khiến những giấc mơ xuất hiện, đánh thức các lời tiên tri và giúp hy vọng nở hoa. Cùng với nhau, chúng ta có thể học hỏi lẫn nhau, làm ấm áp các trái tim, truyền cảm hứng cho tâm trí bằng ánh sáng Tin Mừng và mang sức mạnh mới lại cho đôi tay chúng ta.

200. Các gốc rễ không phải là các mỏ neo buộc chúng ta vào thời dĩ vãng và ngăn chúng ta

đương đầu với hiện tại và tạo ra một điều mới mẻ. Thay vào đó, chúng là điểm cố định để chúng ta có thể lớn lên và đáp ứng các thách thức mới. Điều không hề tốt là “ngồi đó và hoài mong thời quá khứ; chúng ta phải đáp ứng nền văn hóa của chúng ta bằng chủ nghĩa hiện thực và tình yêu và đổ đầy nó bằng Tin Mừng. Ngày nay, chúng ta được sai đi loan báo Tin mừng của Chúa Giêsu cho thời đại mới. Chúng ta cần yêu thời này với mọi cơ hội và rủi ro, niềm vui và nỗi buồn, sự giàu có và giới hạn, các thành công và thất bại của nó” [110].

201. Trong thì giờ Thượng hội đồng, một trong các dự thính viên trẻ tuổi từ Quần đảo Samoa đã nói về Giáo hội như một chiếc ca nô, trong đó người già giúp giữ cho đúng đường bằng cách phán đoán vị trí của các vì sao, trong khi những người trẻ tiếp tục chèo thuyền, tưởng tượng những gì đang chờ đợi họ ở phía trước. Chúng ta hãy tránh xa những người trẻ nghĩ rằng người lớn đại diện cho một quá khứ vô nghĩa, và những người trưởng thành luôn nghĩ rằng họ biết những người trẻ nên hành động ra sao. Thay vào đó, tất cả chúng ta hãy leo lên cùng một chiếc canô và cùng nhau tìm kiếm một thế giới tốt đẹp hơn, với đà tiến không ngừng đổi mới của Chúa Thánh Thần.

CHƯƠNG BẢY: Thừa tác vụ tuổi trẻ

202. Thừa tác vụ tuổi trẻ, như được thi hành trong truyền thống, đã bị ảnh hưởng đáng kể bởi những thay đổi xã hội và văn hóa. Người trẻ thường không tìm thấy nơi các chương trình thông thường của chúng ta một đáp ứng cho mối quan tâm, nhu cầu, các nan đề và vấn đề của họ. Sự lan tràn và tăng trưởng các nhóm và phong trào liên hệ một cách chủ yếu với giới trẻ có thể được coi là công trình của Chúa Thánh Thần, Đấng liên tục chỉ cho chúng ta những nẻo đường mới để đi. Mặc dù vậy, vẫn cần phải xem xét cách các nhóm như vậy tham gia vào việc chăm sóc mục vụ tổng thể của Giáo hội, cũng như phải hiệp thông nhiều hơn giữa họ và phối hợp tốt hơn các hoạt động của họ. Dù tiếp cận người trẻ không bao giờ dễ dàng, hai điều ngày càng trở nên hiển nhiên: việc nhận ra rằng toàn bộ cộng đồng phải tham gia vào việc truyền giảng Tin Mừng cho họ, và đòi hỏi cấp bách họ phải đảm nhận một vai trò lớn hơn trong việc nối vòng tay lớn (outreach) mục vụ.

Một nền chăm sóc mục vụ có tính đồng nghị (synodal)

203. Tôi muốn nói rõ rằng chính người trẻ là tác nhân của thừa tác vụ tuổi trẻ. Chắc chắn họ cần được giúp đỡ và hướng dẫn, nhưng đồng thời, được tự do phát triển các phương thức mới, đầy sáng tạo và táo bạo. Vì vậy, ở đây, tôi sẽ không cố gắng đề ra một loại thủ bản thừa tác vụ giới trẻ hoặc một hướng dẫn mục vụ thực tế. Tôi quan tâm nhiều hơn đến việc giúp người trẻ sử dụng sự hiểu biết thông sáng, tài khéo léo và kiến thức của họ để giải quyết các vấn đề và mối quan tâm của người trẻ khác bằng ngôn ngữ riêng của họ.

204. Giới trẻ khiến chúng ta nhìn thấy nhu cầu phải có phong cách mới và chiến lược mới. Ví dụ, trong khi người lớn thường lo lắng về việc mọi sự phải được lên kế hoạch thích đáng, với các cuộc họp thường xuyên và thì giờ cố định, hầu hết người trẻ ngày nay ít quan tâm đến cách tiếp cận mục vụ này. Thừa tác vụ giới trẻ cần trở nên linh hoạt hơn: mời người trẻ tham gia các biến cố hoặc các dịp mang đến cơ hội không những để học hỏi mà còn để trò chuyện, cử hành, ca hát, lắng nghe những câu chuyện có thật và trải nghiệm cuộc gặp gỡ chung với Thiên Chúa hằng sống.

205. Đồng thời, chúng ta nên xem xét nhiều hơn các thực hành đã chứng tỏ là có giá trị - các phương pháp, ngôn ngữ và mục đích đã chứng tỏ là thực sự hữu hiệu trong việc đưa những người trẻ đến với Chúa Kitô và Giáo hội. Không quan trọng họ phát xuất từ đâu hoặc họ đã nhận được nhãn hiệu nào, bất kể là người “bảo thủ”, hay người “tiến bộ”, người “truyền thống” hay người “cấp tiến”. Điều quan trọng là chúng ta tận dụng mọi điều từng đã sinh ra trái tốt và truyền đạt hữu hiệu niềm vui Tin Mừng.

206. Thừa tác vụ giới trẻ phải có tính đồng nghị; nó nên là “một cuộc hành trình với nhau” biết trân quý “các đặc sủng mà Chúa Thánh Thần ban phát phù hợp với ơn gọi và vai trò của mỗi thành viên trong Giáo hội, qua diễn trình đồng trách nhiệm ... Được thúc đẩy bởi tinh thần này, chúng ta có thể tiến tới một Giáo hội có tính tham gia và đồng trách nhiệm, một Giáo hội có khả năng đánh giá cao sự đa dạng phong phú của riêng mình, chấp nhận một cách biết ơn sự đóng góp của tín hữu giáo dân, bao gồm cả người trẻ và phụ nữ, các người thánh hiến, cũng như các nhóm, hiệp hội và phong trào. Không nên loại trừ ai và không ai nên tự loại trừ chính họ” [111].

207. Theo cách đó, nhờ việc học hỏi lẫn nhau, chúng ta có thể phản ánh tốt hơn thực tại đa diện tuyệt vời mà Chúa Kitô đã định cho Giáo Hội của Người. Giáo Hội sẽ có thể thu hút người trẻ, vì sự hiệp nhất của Giáo Hội không phải là độc khối (monolithic), mà đúng hơn, là một mạng lưới gồm các hồng phúc đa dạng mà Chúa Thánh Thần không ngừng tuôn đổ trên Giáo Hội, đổi mới Giáo Hội và giúp Giáo Hội thoát khỏi sự nghèo nàn.

208. Tại Thượng hội đồng, nhiều đề nghị cụ thể đã xuất hiện để đổi mới thừa tác vụ giới trẻ và giải phóng nó khỏi các phương pháp không còn hữu hiệu vì chúng không có khả năng bước vào cuộc đối thoại với nền văn hóa giới trẻ đương thời. Đương nhiên, tôi không thể liệt kê tất cả các đề nghị này ở đây. Một số đề nghị này có thể được tìm thấy trong Tài liệu Sau cùng của Thượng hội đồng.

Các diễn trình hành động chính

209. Tôi chỉ muốn nhấn mạnh rằng thừa tác vụ giới trẻ bao gồm hai diễn trình hành động chính. Một là với tay ra (outreach), cách chúng ta thu hút người trẻ mới cảm nghiệm được Chúa. Diễn trình kia là lớn lên, cách chúng ta giúp những người đã có kinh nghiệm đó rồi trưởng thành trong đó.

210. Về việc với tay ra, tôi tin tưởng rằng chính người trẻ biết cách tốt nhất trong việc tìm ra những cách hấp dẫn để đến với nhau. Họ biết cách tổ chức các biến cố, các cuộc thi đua thể thao và cách truyền giảng Tin Mừng bằng cách sử dụng các phương tiện truyền thông xã hội, qua tin nhắn, bài hát, video và các cách khác. Họ chỉ cần được khuyến khích và dành cho tự do để được phấn khởi mà truyền giảng Tin Mừng cho các người trẻ khác bất cứ họ ở đâu. Khi sứ điệp được đem đến lần đầu, dù là trong một khóa tĩnh tâm của giới trẻ, một cuộc trò chuyện trong một quán bar, vào những kỳ nghỉ học, hoặc trong bất cứ cách màu nhiệm nào của Thiên Chúa, nó có thể đánh thức kinh nghiệm sâu sắc về đức tin. Tuy nhiên, điều quan trọng nhất là mỗi người trẻ có thể đủ táo bạo để gieo hạt giống của sứ điệp trên mảnh đất màu mỡ là trái tim của một người trẻ khác.

211. Trong việc với tay ra này, chúng ta cần sử dụng trước nhất các ngôn ngữ gần gũi, ngôn

ngữ yêu thương quảng đại, có tính tương quan và hiện sinh có thể đánh động trái tim, tác động đến cuộc sống và đánh thức hy vọng và ước muốn. Người trẻ cần được tiếp cận bằng ngữ pháp tình yêu, chứ không phải bằng cách giảng giải. Ngôn ngữ mà những người trẻ hiểu được nói bởi những người tỏa sức sống, bởi những người hiện diện ở đó vì họ và với họ. Và những người, với mọi hạn chế và điểm yếu, vẫn cố gắng sống đức tin của họ một cách trọn vẹn. Chúng ta cũng phải dành suy nghĩ nhiều hơn để tìm ra các cách nhập thân sứ điệp sơ truyền (kerygma) vào ngôn ngữ của giới trẻ ngày nay.

212. Đối với việc lớn lên, tôi xin đưa ra một điểm quan trọng. Ở một số nơi, người trẻ được giúp đỡ để có được một cảm nghiệm mạnh mẽ về Thiên Chúa, một cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu có thể đánh động trái tim của họ. Nhưng chỉ có điều phải theo dõi là một loạt các cuộc hội họp “huấn luyện” chủ yếu nói đến các vấn đề tín lý và luân lý, các tệ nạn của thế giới ngày nay, Giáo hội, học thuyết xã hội của Giáo hội, đức khiết tịnh, hôn nhân, kiểm soát sinh đẻ, v.v. Kết quả là, nhiều người trẻ buồn nản, mất đi ngọn lửa bùng của cuộc gặp gỡ với Chúa Kitô và niềm vui được theo Người; nhiều người bỏ cuộc và nhiều người khác trở nên chán nản hoặc tiêu cực. Thay vì quá quan tâm đến việc truyền đạt rất nhiều học thuyết, trước tiên chúng ta hãy cố gắng đánh thức và củng cố các cảm nghiệm tuyệt vời có thể nâng đỡ đời sống Kitô hữu. Theo lời của Romano Guardini, “khi chúng ta cảm nghiệm một tình yêu vĩ đại... mọi sự khác sẽ trở thành một phần của nó” [112].

213. Bất cứ dự án giáo dục nào hoặc nẻo đường lớn mạnh nào đối với giới trẻ chắc chắn phải bao gồm việc huấn luyện về tín lý và luân lý Kitô giáo. Nhưng điều cũng quan trọng tương tự là nó có hai mục tiêu chính. Một là sự phát triển sứ điệp sơ truyền (kerygma), tức cảm nghiệm nền tảng của cuộc gặp gỡ với Thiên Chúa qua cái chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu. Hai là sự tăng trưởng trong tình yêu huynh đệ, cuộc sống cộng đồng và phục vụ.

214. Đây là điều mà tôi đã nhấn mạnh trong *Niềm Vui Tin Mừng* (Evangeli Gaudium), và tôi coi nó đáng để nhắc lại ở đây. Sẽ là một sai lầm nghiêm trọng khi nghĩ rằng trong thừa tác vụ giới trẻ, “sứ điệp sơ truyền nên nhường chỗ cho một việc huấn luyện được cho là 'vững chắc' hơn. Không có gì vững chắc, sâu sắc, an toàn, có ý nghĩa và đầy khôn ngoan hơn việc công bố lúc ban đầu đó. Mọi việc huấn luyện Kitô giáo hệ ở việc đi vào sứ điệp sơ truyền sâu hơn” [113] và nhập thân nó mỗi ngày một đầy đủ hơn vào cuộc sống của chúng ta. Do đó, thừa tác vụ giới trẻ phải luôn luôn bao gồm các dịp để đổi mới và đào sâu cảm nghiệm bản thân của chúng ta về tình yêu của Thiên Chúa và Chúa Kitô hằng sống. Nó có thể làm điều này nhiều cách khác nhau: chứng từ, bài hát, khoảnh khắc thờ lạy, thì giờ suy niệm thiêng liêng về Kinh thánh và thậm chí cả việc sử dụng các mạng xã hội một cách thông minh. Tuy nhiên, không bao giờ nên thay thế cảm nghiệm vui mừng này về cuộc gặp gỡ với Chúa bằng một loại “nhồi sọ lý thuyết” (indoctrination).

215. Mặt khác, bất cứ chương trình nào của thừa tác vụ giới trẻ cũng cần kết hợp rõ ràng các phương tiện và nguồn lực đa dạng có thể giúp người trẻ lớn lên trong tình huynh đệ, sống như anh chị em, giúp đỡ lẫn nhau, xây dựng cộng đồng, phục vụ người khác, gần gũi với người nghèo. Nếu tình yêu huynh đệ là “điều rắn chắc” (Ga 13:34), là “sự viên mãn của Lễ Luật” (Rm 13:10) và là cách tốt nhất để biểu lộ tình yêu của chúng ta đối với Thiên Chúa, thì nó phải có một vị trí chính yếu trong mọi dự án huấn luyện giới trẻ và lớn mạnh của họ đến tuổi trưởng thành.

Các môi trường thích hợp

216. Chúng ta cần làm cho tất cả các định chế của chúng ta được trang bị tốt hơn để chào đón nhiều hơn đối với người trẻ, vì rất nhiều người trong số họ có cảm giác thực sự là trẻ mồ côi. Ở đây tôi không đề cập đến các vấn đề gia đình mà là một điều gì đó được các thiếu niên nam nữ, người trẻ và người lớn, cả cha mẹ lẫn con cái, cảm nghiệm. Đối với mọi trẻ mồ côi này - bao gồm cả chính chúng ta - các cộng đồng như giáo xứ hoặc trường học nên cung cấp các khả thể để cảm nghiệm sự cởi mở và tình yêu, sự khẳng định và tăng trưởng. Nhiều người trẻ ngày nay cảm thấy họ phải thừa hưởng các giấc mơ thất bại của cha mẹ và ông bà của họ, những giấc mơ bị phản bội bởi sự bất công, bạo lực xã hội, lòng ích kỷ và thiếu quan tâm đến người khác. Tóm một lời, họ cảm thấy bị búng rể. Nếu người trẻ lớn lên trong một thế giới tro tàn, họ sẽ khó có thể giữ được ngọn lửa của những giấc mơ và dự án lớn. Nếu họ lớn lên trong một sa mạc không còn ý nghĩa, họ sẽ phát triển ước muốn cống hiến cuộc đời mình để gieo hạt giống ở đâu? Cảm nghiệm đứt đoạn, búng gốc và sự sụp đổ các xác tín căn bản, được nền văn hóa truyền thông ngày nay thúc đẩy, đang tạo ra một cảm thức mồ côi sâu sắc mà chúng ta phải đáp ứng bằng cách tạo ra một môi trường huynh đệ lôi cuốn nơi người khác có thể sống với một cảm thức về mục đích.

217. Nói tóm lại, tạo ra một “mái nhà” là tạo ra một “gia đình”. Đây là việc học cách cảm thấy mình được kết nối với những người khác hơn là những mối liên hệ thực dụng và thực tiễn, được hợp nhất theo cách chúng ta cảm thấy cuộc sống của mình có tính nhân bản hơn một chút. Tạo ra một mái nhà là để cho lời tiên tri mặc lấy xương thịt và làm cho năm tháng ngày giờ của chúng ta bớt lạnh lẽo, bớt thờ ơ và vô danh. Đó là tạo ra các dây nối kết bằng những hành động đơn giản, hàng ngày mà tất cả chúng ta đều có thể thực hiện. Như chúng ta biết, mái nhà đòi hỏi mọi người phải làm việc với nhau. Không ai có thể thờ ơ hay đứng cách xa nhau, vì mỗi người là một viên đá cần thiết để xây dựng mái nhà. Điều này cũng bao hàm việc cầu xin Chúa ban cho chúng ta ơn biết học cách kiên nhẫn, tha thứ cho nhau, bắt đầu lại mỗi ngày. Tôi nên tha thứ và bắt đầu lại bao nhiêu lần? Bảy mươi lần bảy, bất kể bao nhiêu lần nếu cần thiết. Việc tạo ra các mối dây liên kết mạnh mẽ đòi hỏi sự tự tin và tín thác được nuôi dưỡng hàng ngày bằng sự kiên nhẫn và tha thứ. Và đó là cách phép lạ diễn ra: chúng ta cảm thấy ở đây chúng ta được tái sinh, ở đây tất cả chúng ta được tái sinh, vì chúng ta cảm thấy sự âu yếm của Thiên Chúa giúp chúng ta có khả năng mơ về một thế giới nhân bản hơn, và do đó một thế giới thiên bản hơn [114].

218. Dọc theo những đường hướng này, các định chế của chúng ta nên cung cấp cho người trẻ các nơi họ có thể biến thành của riêng, nơi họ có thể đến và đi tự do, cảm thấy được chào đón và sẵn sàng gặp gỡ những người trẻ khác, bất kể lúc khó khăn và thất vọng, hay hân hoan và cử hành. Một số điều này đã xảy ra ở các nguyện đường và các trung tâm thanh thiếu niên khác, mà trong nhiều trường hợp vốn cung ứng một khung cảnh thân thiện và thoải mái, nơi các tình bạn có thể phát triển, nơi các người trẻ nam nữ có thể gặp nhau, nơi họ có thể chia sẻ âm nhạc, trò chơi, thể thao, và cả suy niệm và cầu nguyện nữa. Ở những nơi như vậy, nhiều điều có thể được cung ứng, mà không phải chi phí lớn. Cũng vậy, việc tiếp xúc không thể thiếu giữa người với người để truyền đạt sứ điệp có thể diễn ra, một điều mà vị trí của nó không thể do bất cứ tài nguyên hoặc chiến lược mục vụ nào có thể thực hiện được.

219. “Tình bạn và việc thảo luận, thường có mặt trong các nhóm ít nhiều được cơ cấu hóa,

cung ứng cơ hội để củng cố các kỹ năng xã hội và tương quan trong một bối cảnh nơi người ta không bị phân tích cũng không bị phê phán. Kinh nghiệm nhóm cũng tạo nên một tài nguyên tuyệt vời để chia sẻ đức tin và giúp đỡ lẫn nhau trong việc làm chứng. Người trẻ có khả năng hướng dẫn người trẻ khác và thực thi một việc làm tông đồ chân thực giữa các bạn bè của họ” [115].

220. Điều này không có nghĩa là họ nên trở nên cô lập và mất mọi liên lạc với các cộng đồng giáo xứ, các phong trào và các tổ chức giáo hội khác. Nhưng họ sẽ được hòa nhập tốt hơn vào các cộng đồng cởi mở, sống đức tin, mong muốn rạng rỡ Chúa Kitô, vui vẻ, tự do, huynh đệ và tận tâm. Các cộng đồng này có thể là các khung cảnh nơi họ cảm thấy có thể vun sới các mối quan hệ quý giá.

Thừa tác vụ tuổi trẻ trong các định chế giáo dục

221. Trường học chắc chắn là một diễn đàn thu hút trẻ em và người trẻ. Chính vì chúng là những nơi đặc phúc để phát triển bản thân như vậy, nên cộng đồng Kitô hữu luôn quan tâm đến việc đào tạo các giáo viên và các quản trị viên, và thiết lập các trường học của riêng mình với nhiều loại và trình độ khác nhau. Trong lĩnh vực giáo dục giới trẻ này, Chúa Thánh Thần đã làm xuất hiện vô số đặc sủng và gương sáng thánh thiện. Tuy nhiên, các trường học đang rất cần việc tự phê, nếu chúng ta xem xét các kết quả của việc nối vòng tay lớn mục vụ của họ, một việc, trong nhiều trường hợp, tập trung vào một loại giáo dục tôn giáo chứng tỏ thường không có khả năng nuôi dưỡng các cảm nghiệm đức tin lâu dài. Một số trường Công Giáo dường như chỉ được cấu trúc vì mục đích tự bảo tồn. Việc sợ thay đổi khiến họ cố thủ và phòng ngự trước các nguy hiểm, có thật hay tưởng tượng, mà bất cứ thay đổi nào cũng có thể mang lại. Trường học nào trở thành “một pháo đài” (bunker), bảo vệ các học sinh của mình khỏi những lỗi lầm “từ bên ngoài”, quả là một bức tranh biếm họa của xu hướng này. Thế nhưng, hình ảnh này phản ánh, một cách ớn lạnh, điều nhiều người trẻ kinh qua khi họ tốt nghiệp từ một số định chế giáo dục nào đó: mất sự kết nối không thể vượt qua giữa những gì họ được dạy và thế giới mà họ đang sống. Cách họ được dạy dỗ về các giá trị tôn giáo và luân lý đã không chuẩn bị để họ đề cao các giá trị đó trong một thế giới đưa chúng ra chế giễu, họ cũng không học được cách cầu nguyện và thực hành đức tin có thể dễ dàng được nâng đỡ giữa nhịp độ chóng mặt của xã hội hôm nay. Vì một trong những niềm vui lớn nhất mà bất cứ nhà giáo dục nào cũng có thể có là nhìn thấy một học sinh biến thành một người mạnh mẽ, hòa nhập trọn vẹn, một nhà lãnh đạo và một con người sẵn sàng cho đi.

222. Các trường Công Giáo vẫn là nơi thiết yếu cho việc truyền giảng Tin Mừng cho giới trẻ. Cần phải lưu ý một số nguyên tắc hướng dẫn được quy định trong *Veritatis Gaudium* (Niềm Vui Sự Thật) cho việc đổi mới và hồi sinh việc nối vòng tay lớn truyền giáo của các trường học và đại học. Chúng bao gồm một trải nghiệm mới mẻ về sứ điệp sơ truyền (kerygma), đối thoại rộng rãi, các cách tiếp cận liên ngành và đa ngành (inter and cross disciplinary), cổ vũ nền văn hóa gặp gỡ, khẩn trương tạo ra các mạng lưới và một phương thức có lợi cho những người nhỏ bé nhất, những người mà xã hội loại bỏ [116]. Quan trọng tương tự là khả năng tích hợp kiến thức của đầu, tim và tay chân.

223. Mặt khác, chúng ta không thể tách biệt việc đào luyện thiêng liêng khỏi việc đào luyện văn hóa. Giáo hội luôn cố gắng khai triển các cách cung cấp cho giới trẻ một nền giáo dục tốt nhất có thể. Lúc này, Giáo hội cũng không nên dừng lại, vì người trẻ có quyền đòi hỏi việc

này. “Ngày nay, trên hết, quyền có một nền giáo dục tốt có nghĩa phải bảo vệ đức khôn ngoan, nghĩa là, kiến thức phải mang tính nhân bản và nhân bản hóa. Chúng ta quá thường xuyên bị qui định bởi các mô hình tầm thường và phù du về cuộc sống khiến chúng ta theo đuổi thành công với giá rẻ, hạ giá hy sinh làm mất uy tín và nhồi nhét ý tưởng cho rằng giáo dục là điều không cần thiết trừ khi nó cung cấp kết quả cụ thể ngay lập tức. Không, giáo dục làm chúng ta nêu ra các câu hỏi, giữ cho chúng ta khỏi bị gây mê bởi sự tầm thường và thúc đẩy chúng ta theo đuổi ý nghĩa trong cuộc sống. Chúng ta cần đòi lại quyền không bị lạc lối bởi những mỹ nhân ngư hiện đang làm chúng ta phân tâm trong cuộc theo đuổi này. Ulysses, để không đầu hàng trước bài hát mỹ nhân ngư đã làm say mê các thủy thủ của ông và khiến tàu của họ đâm vào đá, đã cột mình vào cột buồm của tàu và yêu cầu bạn đồng hành bịt tai. Orpheus, mặt khác, đã làm một điều khác để phản công bài hát mỹ nhân ngư: ông đã hát một giai điệu thậm chí còn hay hơn thế, làm mê mết cả các mỹ nhân ngư. Do đó, đây là thách thức lớn của các bạn: đáp ứng các điệp khúc làm tê liệt của chủ nghĩa tiêu thụ văn hóa bằng các quyết định có suy nghĩ và vững chắc, với nghiên cứu, kiến thức và chia sẻ” [117].

Các phạm vi cần được khai triển

224. Nhiều người trẻ đã tiến đến chỗ biết đánh giá cao sự im lặng và gần gũi với Thiên Chúa. Các nhóm tụ tập để tôn thờ Thánh Thể hoặc cầu nguyện bằng lời Chúa cũng đã gia tăng. Chúng ta đừng bao giờ đánh giá thấp khả năng của người trẻ trong việc họ cởi mở đối với lời cầu nguyện chiêm niệm. Chúng ta chỉ cần tìm ra các cách thức và phương tiện thích hợp để giúp họ bắt tay vào cảm nghiệm quý giá này. Khi nói đến việc thờ phượng và cầu nguyện, “trong nhiều khung cảnh, người Công Giáo trẻ đang yêu cầu có những cơ hội cầu nguyện và cử hành bí tích có khả năng nói với cuộc sống hàng ngày của họ qua một phụng vụ tươi mới, chân thực và hân hoan” [118]. Điều quan trọng là tận dụng tối đa những khoảnh khắc vĩ đại của năm phụng vụ, nhất là Tuần Thánh, Lễ Ngũ Tuần và Giáng Sinh. Nhưng các dịp lễ hội khác có thể cung cấp một gián đoạn đáng hoan nghênh trong thói quen của họ và giúp họ cảm nghiệm niềm vui đức tin.

225. Nghi thức Kitô giáo tượng trưng cho một cơ hội độc đáo để lớn lên và cởi mở đối với các hồng ân đức tin và đức ái của Thiên Chúa. Nhiều người trẻ bị thu hút bởi khả năng giúp đỡ người khác, nhất là trẻ em và người nghèo. Nghi thức này thường là bước đầu tiên để khám phá hoặc tái khám phá cuộc sống trong Chúa Kitô và Giáo hội. Nhiều người trẻ trở nên mệt mỏi đối với các chương trình đào tạo tín lý và thiêng liêng của chúng ta, và đôi khi đòi có cơ hội tham gia tích cực vào các hoạt động có lợi cho người khác.

226. Chúng ta cũng không thể bỏ qua tầm quan trọng của nghệ thuật, như thoại kịch, hội họa và những thứ khác. “Âm nhạc đặc biệt quan trọng, nói lên một môi trường đích thực, trong đó giới trẻ không ngừng đắm mình vào, cũng như một nền văn hóa và ngôn ngữ có khả năng khơi dậy cảm xúc và định hình bản sắc. Ngôn ngữ âm nhạc cũng đại diện cho một nguồn tài nguyên mục vụ có liên quan đặc biệt đến phụng vụ và việc đổi mới nó” [119]. Ca hát có thể là một động lực tuyệt vời cho người trẻ khi họ lữ hành qua cuộc sống. Như Thánh Augustinô đã nói: “Hãy ca hát, nhưng hãy tiếp tục cuộc hành trình của các bạn. Đừng trở nên lười biếng, nhưng hãy ca hát để làm con đường trở nên thú vị hơn. Hãy ca hát, nhưng hãy tiếp tục bước đi... Nếu tiến bộ, bạn sẽ tiếp tục cuộc hành trình của mình, nhưng hãy chắc chắn rằng sự tiến bộ của bạn là tiến bộ trong nhân đức, trong đức tin thực sự và trong

việc sống đúng đắn. Do đó, hãy ca hát, nhưng hãy tiếp tục bước đi” [120].

227. Cũng có ý nghĩa không kém là việc người trẻ nhấn mạnh đến thể thao; Giáo hội không nên đánh giá thấp tiềm năng của thể thao đối với giáo dục và đào tạo, nhưng thay vào đó, duy trì một sự hiện diện mạnh mẽ ở đó. Thế giới thể thao cần được giúp đỡ để khắc phục một số khía cạnh có vấn đề của nó, chẳng hạn như thần tượng hóa các nhà vô địch, từng phục lợi ích thương mại và ý thức hệ thành công với bất cứ giá nào” [121]. Trọng tâm của trải nghiệm thể thao là “niềm vui: niềm vui của việc luyện tập, được ở bên nhau, được sống động và hân hoan trong những hồng phúc mà Tạo hóa đã ban tặng cho chúng ta mỗi ngày” [122]. Một số Giáo phụ đã sử dụng điển hình đào tạo các lực sĩ để khuyến khích người trẻ phát triển sức mạnh của họ và vượt qua sự biếng nhác và buồn chán. Thánh Basilê Cả, khi viết cho người trẻ, đã sử dụng cố gắng đòi hỏi nơi các lực sĩ để minh họa giá trị của sự hy sinh bản thân như một phương tiện tăng trưởng trong nhân đức: “những người này chịu đau khổ không kể xiết, họ sử dụng nhiều phương tiện để bồi đắp sức mạnh của họ. Họ đổ mồ hôi liên tục lúc họ luyện tập ... tóm một lời, họ tự kỷ luật bản thân họ đến mức cả cuộc sống trước khi thi đấu là một sự chuẩn bị cho nó ... Như thế, làm thế nào chúng ta, những người đã được hứa những phần thưởng kỳ diệu về số lượng và sự huy hoàng đến nỗi không miệng lưỡi nào có thể đếm được, có thể ngay cả nghĩ đến việc thắng được chúng nếu chúng ta không làm gì khác hơn là chỉ biết dành cuộc sống của mình để giải trí và thực hiện những nỗ lực nửa vời?” [123].

228. Thiên nhiên có một sức hấp dẫn đặc biệt đối với nhiều thiếu niên và người trẻ biết nhận ra nhu cầu phải chăm sóc môi trường. Đó là trường hợp các phong trào hướng đạo và các nhóm khác nhằm khuyến khích sự gần gũi với thiên nhiên, các chuyến đi cắm trại, đi bộ đường dài, thám hiểm và các chiến dịch cải thiện môi trường. Theo tinh thần của Thánh Phanxicô Assisi, những kinh nghiệm này có thể là một khai tâm thực sự để bước vào trường huấn luyện tình huynh đệ phổ quát và cầu nguyện chiêm niệm.

229. Những kinh nghiệm trên và nhiều cơ hội đa dạng khác để truyền giảng Tin Mừng cho giới trẻ không nên khiến chúng ta quên rằng, bất chấp thời kỳ đang thay đổi và các nhạy cảm của người trẻ, vẫn có những hồng phúc của Thiên Chúa không bao giờ già cỗi, vì chúng chứa một sức mạnh vượt mọi thì giờ và không gian. Có lời Chúa, luôn sống động và hữu hiệu, sự hiện diện nuôi dưỡng của Chúa Kitô trong Bí tích Thánh Thể, và bí tích Hòa giải, mang lại cho chúng ta tự do và sức mạnh. Chúng ta cũng có thể nhắc đến sự giàu có thiêng liêng vô tận được Giáo hội bảo tồn trong chứng tá của các vị thánh của mình và sự dạy dỗ của các bậc thầy thiêng liêng vĩ đại. Mặc dù chúng ta phải kính trọng các giai đoạn tăng trưởng khác nhau và đôi khi cần kiên nhẫn chờ đợi thời điểm thích hợp, chúng ta vẫn không thể không mời người trẻ uống từ những giếng khơi sự sống mới này. Chúng ta không có quyền tước đoạt điều tốt đẹp vĩ đại này của họ.

Một thừa tác vụ tuổi trẻ “bình dân”

230. Ngoài thừa tác vụ thông thường, được lên kế hoạch đằng hoàng mà các giáo xứ và phong trào vốn thực hiện, điều cũng quan trọng là phải dành chỗ cho một thừa tác vụ giới trẻ “bình dân”, với một phong cách, lịch trình, nhịp độ và phương pháp khác. Bao quát hơn và linh hoạt hơn, nó đi tới những nơi ở đấy, người trẻ thực sự tích cực, và cố vũ các phẩm tính lãnh đạo tự nhiên và các đặc sủng được Chúa Thánh Thần gieo vãi. Nó cố gắng tránh

việc áp đặt các trở ngại, các quy tắc, các kiểm soát và các cơ cấu bắt buộc lên những tín hữu trẻ tuổi này, vốn là những người lãnh đạo tự nhiên trong các khu phố của họ và trong các khung cảnh khác. Chúng ta chỉ cần đồng hành và khích lệ họ, tin tưởng hơn một chút vào thiên tài của Chúa Thánh Thần, Đấng hành động tùy ý Người.

231. Chúng ta đang nói tới các nhà lãnh đạo thực sự “bình dân”, chứ không phải những người ưu tú hay những người tự đóng kín vào các nhóm nhỏ gồm các bản thân được chọn lọc. Để có thể phát sinh ra một thừa tác vụ “bình dân” cho tuổi trẻ, “họ cần học cách lắng nghe cảm thức của người ta, để trở thành người phát ngôn của họ và làm việc cho việc cổ vũ họ” [124]. Khi nói về “người ta”, chúng ta không nói về các cơ cấu của xã hội hay Giáo hội, nhưng nói về tất cả những ai trên đường lữ hành, không phải như các bản thân, mà như một cộng đồng gắn bó chặt chẽ với mọi người, một cộng đồng bác bỏ việc bỏ rơi người nghèo và những người dễ bị tổn thương. “Những người muốn mọi người chia sẻ lợi ích chung và do đó đồng ý đồng nhịp với các thành viên nhỏ bé nhất của nó, để mọi người có thể đạt đến ích chung cùng với nhau” [125]. Do đó, các nhà lãnh đạo “bình dân” là những người có khả năng làm mọi người, kể cả người nghèo, người yếu thế, người yếu đuối và người bị thương tổn, trở nên một thành phần của cuộc diễn hành tiến về phía trước của tuổi trẻ. Họ không trốn tránh hoặc sợ những người trẻ từng kinh qua tổn thương hoặc chịu đựng sức nặng của thập giá.

232. Tương tự như thế, nhất là trong trường hợp người trẻ không phát xuất từ các gia đình hoặc các định chế Kitô giáo, và đang trưởng thành một cách chậm chạp, chúng ta phải khuyến khích mọi điều tốt theo khả năng của chúng ta [126]. Chúa Kitô đã cảnh cáo chúng ta đừng chỉ thấy các hạt lúa tốt mà thôi (x. Mt 13: 24-30). Đôi khi, trong nỗ lực phát triển một thừa tác vụ giới trẻ thuần túy và hoàn hảo, được đánh dấu bằng những ý tưởng trừu tượng, được che chở khỏi thế giới và không có sai sót nào, chúng ta có thể biến Tin Mừng thành một đề nghị buồn tẻ, vô nghĩa và không lôi cuốn. Một thừa tác vụ giới trẻ như vậy kết cục đã bị hoàn toàn loại khỏi thế giới của người trẻ và chỉ phù hợp với một tuổi trẻ Kitô giáo ưu tú, tự coi mình là khác biệt, trong khi sống trong một sự cô lập trống rỗng và không sinh hoa trái. Khi loại trừ cỏ dại, chúng ta cũng nhổ rễ hoặc bóp nghẹt bất cứ số chồi nào đang cố gắng mọc lên bất chấp các hạn chế của chúng.

233. Thay vì “áp đảo người trẻ bằng một bộ quy tắc khiến Kitô giáo có hình dáng thu gọn và dạy đời (moralistic), chúng ta được kêu gọi đầu tư vào tính không biết sợ của họ và đào tạo họ nhận trách nhiệm của họ, trong khi biết chắc rằng lỗi lầm, thất bại và khủng hoảng là những kinh nghiệm có thể củng cố nhân tính của họ” [127].

234. Thượng hội đồng kêu gọi việc khai triển một Thừa tác vụ tuổi trẻ có khả năng bao gồm, dành chỗ cho mọi loại người trẻ, để chứng tỏ rằng chúng ta là một Giáo hội mở rộng cửa. Người ta cũng không phải chấp nhận đầy đủ mọi tín lý của Giáo hội mới có thể tham gia vào một số hoạt động của chúng ta dành cho người trẻ tuổi. Chỉ cần có một tâm trí cởi mở đối với tất cả những ai có mong muốn và sẵn lòng được sự thật mặc khải của Thiên Chúa gặp gỡ. Một số hoạt động mục vụ của chúng ta có thể giả thiết rằng một hành trình đức tin đã bắt đầu, nhưng chúng ta cần một thừa tác vụ giới trẻ “bình dân” có thể mở các cánh cửa và dành chỗ cho mọi người, với các nghi ngờ và thất vọng của họ, các vấn đề và nỗ lực tìm ra chính họ, các lầm lẫn trong quá khứ, các kinh nghiệm tội lỗi và mọi khó khăn của họ.

235. Cũng nên dành chỗ cho “Tất cả những người có viễn kiến khác về cuộc sống, những người thuộc các tôn giáo khác hoặc những người hoàn toàn xa cách với tôn giáo. Tất cả người trẻ, không trừ ai, đều ở trong trái tim Thiên Chúa, và do đó, trong trái tim của Giáo hội. Chúng ta thẳng thắn thừa nhận rằng câu tuyên bố trên môi miệng chúng ta này không phải lúc nào cũng tìm thấy biểu thức chân thực trong các hành động mục vụ của chúng ta: chúng ta thường khép kín trong các môi trường của chúng ta, nơi giọng nói của họ không nghe thủng, hoặc nếu không, chúng ta cũng chỉ lưu tâm tới các hoạt động ít đòi hỏi và nhiều thích thú hơn, loại bỏ sự bồn chồn mục vụ lành mạnh vốn thôi thúc chúng ta ra khỏi điều được coi là nơi an toàn của chúng ta. Tin Mừng cũng yêu cầu chúng ta phải táo bạo, và chúng ta muốn được như vậy, không cao ngạo và không tìm cách cải đạo, làm chứng cho tình yêu của Chúa và dang rộng đôi tay với mọi người trẻ trên thế giới” [128].

236. Thừa tác vụ tuổi trẻ, khi không còn duy ưu tú và sẵn lòng trở thành “bình dân” là một diễn trình tiệm tiến, tôn trọng, kiên nhẫn, hy vọng, không mệt mỏi và đầy cảm thương. Thượng hội đồng đề nghị lấy điển hình của các môn đệ Emmau (x. Lc 24: 13-35) làm một mô hình cho những gì diễn ra trong thừa tác vụ giới trẻ.

237. “Chúa Giêsu bước đi với hai môn đệ chưa nắm được ý nghĩa của mọi điều đã xảy ra với Người và họ đang rời khỏi Giêrusalem và cộng đồng của họ. Muốn đồng hành với họ, Người đã cùng sánh bước với họ. Người hỏi han họ và kiên nhẫn lắng nghe lối tường thuật các biến cố của họ, và bằng cách này, giúp họ nhận ra điều họ đã cảm nghiệm. Rồi, một cách trù mẩn và tràn đầy năng lực, Người công bố Lời Chúa cho họ, bằng cách dẫn dắt họ giải thích các biến cố họ đã trải nghiệm dưới ánh sáng Sách Thánh. Người chấp nhận lời mời ở lại với họ khi màn đêm buông xuống: Người bước vào đêm tối của họ. Khi lắng nghe Người, trái tim họ ấm lên và tâm trí họ mở ra; rồi họ nhận ra Người lúc bẻ bánh. Chính họ chọn việc tiếp nối cuộc hành trình ngay lập tức theo hướng ngược lại, trở về với cộng đồng và chia sẻ với họ cảm nghiệm về cuộc gặp gỡ với Đấng Phục sinh của mình” [129].

238. Những biểu hiện khác nhau của lòng đạo bình dân, đặc biệt là những cuộc hành hương, đang thu hút những người trẻ chưa sẵn sàng cảm thấy như ở nhà đối với các cơ cấu giáo hội và đại diện cho một dấu hiệu cụ thể của niềm tín thác vào Thiên Chúa. Những cách tìm kiếm Thiên Chúa này được nhìn thấy đặc biệt nơi những người trẻ nghèo, nhưng cũng ở nơi những người trẻ trong các lĩnh vực khác của xã hội. Không nên xem thường họ, nhưng nên khuyến khích và cổ vũ họ. Lòng đạo bình dân “là một cách sống đức tin hợp pháp” [130] và là một biểu thức của hoạt động truyền giáo tự phát của dân Chúa” [131].

Luôn luôn là những nhà truyền giáo

239. Ở đây tôi muốn nhấn mạnh rằng không mất nhiều công sức lắm để biến người trẻ trở thành nhà truyền giáo. Ngay cả những người yếu ớt, hạn chế và gặp rắc rối nhất cũng có thể là những nhà truyền giáo theo cách riêng của họ, vì sự tốt lành luôn có thể được chia sẻ, ngay cả lúc nó hiện hữu bên cạnh nhiều hạn chế. Một người trẻ đi hành hương để cầu xin Đức Mẹ giúp đỡ và mời một người bạn hoặc một người đồng hành cùng đi, do cử chỉ duy nhất này mà thôi, cũng đã là một nhà truyền giáo tốt rồi. Không thể tách biệt khỏi thừa tác vụ giới trẻ “bình dân” là hoạt động truyền giáo không thể kìm hãm được, đó là sự phá vỡ các mô hình và cách suy nghĩ theo thói quen của chúng ta. Chúng ta hãy đồng hành và khuyến khích hoạt động này, nhưng đừng có cao ngạo muốn qui định nó một cách quá

đáng.

240. Nếu chúng ta có thể nghe được điều Chúa Thánh Thần đang nói với chúng ta, chúng ta phải nhận ra rằng thừa tác vụ giới trẻ luôn có tính truyền giáo. Người trẻ được làm giàu rất nhiều khi họ vượt qua sự dè dặt và dám đến thăm viếng các mái nhà, và bằng cách này, tiếp xúc với cuộc sống người ta. Họ học cách nhìn xa hơn gia đình và nhóm bạn của họ, và họ có được một viễn kiến rộng hơn về cuộc sống. Đồng thời, đức tin và cảm thức được là một phần của Giáo hội ngày càng lớn mạnh hơn. Các sứ mệnh của tuổi trẻ, những sứ mệnh thường diễn ra trong các kỳ nghỉ học sau một thì giờ chuẩn bị, có thể dẫn đến một cảm nghiệm đức tin đổi mới và thậm chí các suy nghĩ nghiêm túc về ơn gọi.

241. Người trẻ có thể tìm thấy các lĩnh vực mới đảm nhiệm sứ mệnh trong các khung cảnh đa dạng nhất. Ví dụ, vì vốn quen thuộc với các mạng xã hội, nên họ được khuyến khích làm chúng tràn đầy Chúa, tình huynh đệ và sự dẫn thân.

Việc đồng hành của người trưởng thành

242. Người trẻ cần tự do của họ được tôn trọng, nhưng họ cũng cần được đồng hành. Gia đình nên là nơi đầu tiên của việc đồng hành. Thừa tác vụ giới trẻ có thể trình bày lý tưởng sống trong Chúa Kitô như diễn trình xây dựng một ngôi nhà trên đá (x. Mt 7: 24-25). Đối với hầu hết người trẻ, ngôi nhà đó, tức cuộc sống của họ, sẽ được xây dựng dựa trên hôn nhân và tình yêu vợ chồng. Đó là lý do tại sao thừa tác vụ giới trẻ và việc chăm sóc mục vụ các gia đình nên được phối hợp và tích hợp, với mục đích đảm bảo việc đồng hành liên tục và thích đáng trong diễn trình ơn gọi.

243. Cộng đồng có một vai trò quan trọng trong việc đồng hành với người trẻ; cộng đồng nên cảm thấy có trách nhiệm tập thể trong việc chấp nhận, cổ động, khuyến khích và thách thức họ. Mọi người nên nhìn người trẻ một cách hiểu biết, đánh giá cao và âu yếm, và không ngừng tránh phán xét họ hoặc đòi hỏi nơi họ một sự hoàn hảo vượt quá tuổi đời của họ.

244. Tại Thượng hội đồng, “nhiều vị nêu lên việc thiếu các chuyên gia chuyên việc đồng hành. Việc tin vào giá trị thần học và mục vụ của lắng nghe ngụ ý phải nghĩ lại và đổi mới các cách thức qua đó, thừa tác vụ linh mục thường được thi hành, cũng như phải duyệt lại các ưu tiên của nó. Thượng hội đồng cũng nhận ra sự cần thiết phải huấn luyện các người thánh hiến và các giáo dân, cả đàn ông lẫn đàn bà, để họ đồng hành với người trẻ. Đặc sủng lắng nghe, mà Chúa Thánh Thần kêu gọi trong các cộng đồng, cũng có thể nhận được một hình thức công nhận có tính định chế như một hình thức phục vụ giáo hội” [132].

245. Cũng cần phải đặc biệt đồng hành với người trẻ nam nữ chứng tỏ có tiềm năng lãnh đạo, để họ có thể được đào tạo và có đủ các tư cách cần thiết. Người trẻ gặp nhau trước Thượng hội đồng đã lên tiếng kêu gọi phải có các chương trình đào tạo và tiếp tục phát triển cho các nhà lãnh đạo trẻ. Một số phụ nữ trẻ cảm thấy thiếu các hình mẫu phụ nữ đóng vai trò lãnh đạo trong Giáo hội và họ cũng muốn hiến tặng các tài năng trí tuệ và chuyên nghiệp cho Giáo hội. Chúng ta cũng tin rằng các chủng sinh và tu sĩ nên có khả năng ngày một lớn hơn để đồng hành với các nhà lãnh đạo trẻ tuổi” [133].

246. Cũng những người trẻ trên đã mô tả cho chúng ta các đức tính mà họ hy vọng tìm thấy nơi một nhà dìu dắt (mentor), và họ phát biểu điều này một cách khá rõ ràng. “Những đức tính của một nhà dìu dắt như vậy bao gồm: là một Kitô hữu trung thành dẫn thân với Giáo hội và thế giới; một người không ngừng tìm kiếm sự thánh thiện; một người bạn tâm tình mà không phán xét. Tương tự như vậy, một người tích cực lắng nghe nhu cầu của người trẻ và đáp ứng chúng một cách tích cực; một người yêu thương sâu sắc và tự giác; một người thừa nhận các giới hạn của mình và biết các niềm vui và nỗi buồn của cuộc hành trình thiêng liêng. Một đức tính đặc biệt quan trọng nơi những nhà dìu dắt là việc thừa nhận nhân tính của chính họ - tức biến cố họ là những con người mắc lầm lỗi: không phải là người hoàn hảo nhưng là tội nhân được tha thứ. Đôi khi những nhà dìu dắt được đặt lên bệ cao, và khi họ ngã, thì điều này quả gây tác động tàn hại đối với khả năng người trẻ trong việc tiếp tục dẫn thân với Giáo hội. Các nhà dìu dắt không nên dẫn dắt người trẻ như những người theo mình một cách thụ động, mà đi bên cạnh họ, cho phép họ trở thành những người tham gia tích cực vào cuộc hành trình. Họ nên tôn trọng sự tự do vốn xuất hiện trong diễn trình biện phân của người trẻ và trang bị cho họ các công cụ để làm tốt điều đó. Một nhà dìu dắt nên hết lòng tin tưởng vào khả năng người trẻ có thể tham gia vào đời sống Giáo hội. Do đó, một nhà dìu dắt nên nuôi dưỡng hạt giống đức tin nơi những người trẻ, mà không mong đợi được thấy ngay những thành quả của công trình Chúa Thánh Thần. Vai trò này không phải và không thể giới hạn vào các linh mục và đời sống thánh hiến, nhưng tín hữu giáo dân cũng nên được trao quyền để đảm nhận một vai trò như vậy. Tất cả những nhà dìu dắt như vậy sẽ được hưởng ơn ích từ việc được đào tạo tốt, và tham gia vào việc đào tạo liên tục” [134].

247. Các định chế giáo dục của Giáo Hội chắc chắn là một khung cảnh cộng đoàn cho việc đồng hành; họ có thể cung cấp sự hướng dẫn cho nhiều người trẻ, đặc biệt khi họ “tìm cách chào đón tất cả người trẻ, bất kể các lựa chọn tôn giáo, nguồn gốc văn hóa và các tình huống bản thân, gia đình hoặc xã hội. Bằng cách này, Giáo hội thực hiện một đóng góp căn bản vào việc giáo dục toàn diện giới trẻ ở nhiều nơi trên thế giới. [135] Họ sẽ hạn chế vai trò này một cách không thích đáng khi họ đưa ra các tiêu chuẩn cứng nhắc để sinh viên gia nhập và ở lại với họ, vì họ sẽ tước của nhiều người trẻ một việc đồng hành có thể giúp làm phong phú cuộc sống của họ.

CHƯƠNG TÁM: Ơn gọi

248. Từ ngữ “ơn gọi” có thể được hiểu theo nghĩa rộng như một lời kêu gọi phát xuất từ Thiên Chúa, gồm cả lời kêu gọi bước vào sự sống, lời kêu gọi kết tình bạn với Người, lời kêu gọi nên thánh, v.v. Điều này rất hữu ích, vì nó đặt toàn bộ cuộc sống của chúng ta vào mối tương quan với Thiên Chúa, Đấng yêu thương chúng ta. Nó khiến chúng ta nhận ra rằng không có điều gì là kết quả của tình cờ thuần túy nhưng mọi sự trong cuộc sống của chúng ta có thể trở thành cách đáp trả Chúa, Đấng có kế hoạch tuyệt vời dành cho chúng ta.

249. Trong Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (Hãy Hân Hoan Nhảy Mừng), tôi đã nói về ơn gọi của mọi người phải lớn lên và trưởng thành để vinh danh Thiên Chúa; tôi muốn “tái đề xuất lời kêu gọi nên thánh một cách thiết thực cho thời đại của chúng ta, với mọi rủi ro, thách thức và dịp may của nó” [136]. Công đồng Vatican II giúp chúng ta nhận ra một lần nữa lời kêu gọi ngỏ với mỗi người chúng ta này: “Mọi tín hữu, bất kể điều kiện hay bậc sống của họ, đều được Chúa kêu gọi, mỗi người theo cách riêng của mình, tiến đến sự thánh thiện hoàn hảo như Chúa Cha là Đấng hoàn hảo” [137].

Thiên Chúa kêu gọi bước vào tình bạn

250. Điều đầu tiên chúng ta cần biện phân và khám phá là: Chúa Giêsu muốn làm bạn với mọi người trẻ. Việc biện phân này là cơ sở của mọi biện phân khác. Trong cuộc đối thoại của Chúa phục sinh với Simon Phêrô, câu hỏi lớn của Người là: “Simon, con trai của Gioan, con có yêu Thầy không?” (Ga 21: 16). Nói cách khác, con có yêu Thầy như một người bạn không? Nhiệm vụ mà Phêrô nhận được để chấn dất đoàn chiên của Chúa Giêsu, sẽ luôn được liên kết với tình yêu nhưng không này, tình yêu của tình bạn này.

251. Mặt khác, có cuộc gặp gỡ không thành công của Chúa Giêsu và chàng thanh niên giàu có, một cuộc gặp gỡ cho thấy rõ ràng rằng chàng trai trẻ không tri nhận được ánh mắt yêu thương của Chúa (xem Mc 10, 21). Anh ta ra đi một cách buồn rầu, bất chấp ý định tốt lúc ban đầu của anh ta, vì anh ta không thể quay lưng lại với nhiều tài sản của mình (x. Mt 19,22). Anh đã bỏ lỡ cơ hội của điều chắc chắn sẽ trở thành một tình bạn tuyệt vời. Chúng ta sẽ không bao giờ biết được người đàn ông trẻ tuổi được Chúa Giêsu âu yếm nhìn và giờ đòi tay ra chào đón này trở nên gì cho chúng ta, anh có thể làm được gì cho nhân loại.

252. “Cuộc sống mà Chúa Giêsu ban tặng chúng ta là một câu chuyện tình, một câu chuyện sống muốn hòa quyện với chuyện sống của chúng ta và đắm rể sâu vào mảnh đất cuộc sống chúng ta. Cuộc sống đó không phải là một sự cứu rỗi ‘trên mây’ (in cloud) và chờ đợi được tải xuống, một ‘ứng dụng’ (app) mới để được phát hiện, hoặc một kỹ thuật tự cải thiện tâm trí. Cuộc sống càng không phải là ‘trợ giáo’ (tutorial) để tìm ra những tin tức mới nhất. Sự cứu rỗi mà Thiên Chúa ban cho chúng ta là một lời mời trở thành một phần của câu chuyện tình đan xen với những câu chuyện bản thân của chúng ta; nó sinh động và muốn được sinh ra nơi chúng ta để chúng ta có thể sinh hoa trái trong chính con người hiện thực của chúng ta, bất chấp chúng ta ở đâu và với mọi người xung quanh. Chúa đến đó để gieo hạt và được gieo hạt” [138].

Hiện diện ở đó cho người khác

253. Bây giờ tôi muốn nói về ơn gọi theo nghĩa chặt chẽ, như một lời kêu gọi phục vụ truyền giáo cho người khác. Chúa kêu gọi chúng ta chia sẻ việc làm sáng tạo của Người và đóng góp cho lợi ích chung bằng cách sử dụng các hồng phúc mà chúng ta đã nhận được.

254. Vì vậy, ơn gọi truyền giáo này phải liên quan với việc phục vụ. Vì cuộc sống của chúng ta trên trái đất chỉ đạt đến tầm vóc viên mãn khi nó trở thành hiến dâng. Ở đây tôi xin nhắc lại rằng “sứ mệnh hiện diện trong trái tim người ta không những là một phần đời tôi hay một huy hiệu mà tôi có thể cất bỏ; nó không phải là một điều ‘bổ xung’ (extra) hay chỉ là một khoảnh khắc khác trong cuộc sống. Thay vào đó, nó là điều tôi không thể búng khỏi hữu thể tôi mà không hủy hoại chính bản thân tôi. Tôi là một sứ mệnh trên trái đất này; đó là lý do tại sao tôi ở đây trong thế giới này” [139]. Thành thử, mọi hình thức hoạt động mục vụ, đào tạo và linh đạo nên được nhìn dưới ánh sáng ơn gọi Kitô giáo của chúng ta.

255. Ơn gọi bản thân của riêng các bạn không những hệ ở việc làm của các bạn, mặc dù đó là một biểu thức của nó. Ơn gọi của các bạn là một điều gì hơn đó nhiều: đó là một nẻo đường hướng dẫn nhiều nỗ lực và hành động của các bạn đối với việc phục vụ người khác. Vì vậy, khi biện phân ơn gọi của các bạn, điều quan trọng là xác định xem các bạn có nhìn thấy nơi bản thân mình các khả năng cần thiết để thực hiện việc phục vụ cụ thể đó cho xã hội hay không.

256. Điều này mang lại giá trị lớn hơn cho mọi điều các bạn làm. Việc làm của các bạn không còn chỉ là để kiếm tiền, giữ cho mình bận rộn hoặc làm hài lòng người khác. Nó trở thành ơn gọi của các bạn vì các bạn được kêu gọi bước tới nó; nó là một điều không hẳn chỉ là một quyết định thực dụng. Cuối cùng, đó là một sự công nhận lý do tại sao tôi được dựng nên, tại sao tôi lại ở đây trên trái đất và đâu là kế hoạch của Chúa dành cho đời tôi. Người sẽ không những cho tôi mọi nơi, mọi thời và mọi chi tiết, vì tôi sẽ phải đưa ra quyết định khôn

ngoan của riêng mình về những điều này. Nhưng Người sẽ chỉ cho tôi một hướng đi trong cuộc sống, vì Người là Đấng dựng nên tôi và tôi cần lắng nghe tiếng nói của Người, để, giống như nắm đất sét trong tay người thợ gốm, tôi có thể để mình được Người lên khuôn và hướng dẫn. Sau đó, tôi sẽ trở thành điều tôi được định trở thành, trung thành với thực tại của riêng tôi.

257. Để đáp lại ơn gọi của chúng ta, chúng ta cần phải cố vũ và phát triển tất cả những gì chúng ta đang là. Điều này không liên quan gì đến việc tự phát minh ra bản thân hoặc tự tạo ra chúng ta từ hư không. Nó liên quan đến việc tìm kiếm bản ngã thực sự của chúng ta dưới ánh sáng của Thiên Chúa và để cho cuộc sống của chúng ta nở hoa và sinh trái. “Trong kế hoạch Thiên Chúa, mọi người nam nữ đều có xu hướng tìm kiếm việc tự thành toàn (self-fulfillment), vì mọi cuộc sống nhân bản đều được Thiên Chúa kêu gọi đảm nhận một nhiệm vụ nào đó” [140]. Ơn gọi của các bạn gọi hứng cho các bạn để các bạn rút ra được những điều tốt nhất từ chính bản thân các bạn cho vinh quang của Thiên Chúa và lợi ích của người khác. Nó không những đơn giản là vấn đề làm điều này điều nọ, mà là thực hiện chúng với ý nghĩa và phương hướng. Thánh Alberto Hurtado nói với người trẻ phải suy nghĩ rất nghiêm túc về phương hướng mà cuộc sống của họ nên đi: “Nếu người lái tàu trở nên bất cẩn, anh ta bị đuối việc vì không coi trọng trách nhiệm thánh thiêng của mình. Đối với cuộc sống của chúng ta, chúng ta có ý thức đầy đủ về đường đi của chúng hay không? Đây là đường đi của đời các bạn? Nếu cần phải suy nghĩ nhiều hơn về điều này, tôi muốn yêu cầu mỗi người các bạn cân nhắc kỹ lưỡng nhất, vì suy nghĩ cho đúng đã tương đương với thành công rồi; sai lầm đơn giản sẽ thất bại” [141].

258. Trong cuộc sống của mỗi người trẻ, “việc hiện diện ở đó cho người khác” thường liên quan tới hai vấn đề căn bản: thành lập một gia đình mới và làm việc. Các cuộc thăm dò người trẻ liên tục xác nhận rằng đây là hai vấn đề lớn khiến họ lo lắng và đồng thời, khiến họ phấn khích. Cả hai phải là đối tượng của việc biện phân đặc thù. Chúng ta hãy ngừng xem xét từng vấn đề.

Tình yêu và gia đình

259. Người trẻ mạnh mẽ cảm thấy tiếng gọi của tình yêu; Họ mơ ước được gặp đúng người để họ có thể lập nên một gia đình và cùng nhau xây dựng một cuộc sống. Đây chắc chắn là một ơn gọi mà chính Thiên Chúa làm họ biết đến qua các cảm xúc, ước muốn và giấc mơ của họ. Tôi nói đầy đủ hơn về chủ đề này trong Tông huấn *Amoris Laetitia* (Niềm Vui Yêu Thương). Tôi sẽ khuyến khích mọi người trẻ đọc nhất là chương thứ tư và thứ năm của tông huấn đó.

260. Tôi thích nghĩ rằng “hai Kitô hữu kết hôn đã nhận ra tiếng gọi của Chúa trong câu chuyện tình của chính họ, ơn gọi thành lập một thân xác và một cuộc sống từ hai con người, nam và nữ. Bí tích Hôn phối bảo bọc tình yêu này trong ơn thánh của Thiên Chúa; nó đâm rễ tình yêu này vào chính Thiên Chúa. Nhờ hồng phúc này, và nhờ sự chắc chắn của ơn gọi này, các bạn có thể tiến tới một cách an lòng; các bạn không có gì phải sợ; cùng với nhau, các bạn có thể đương đầu với mọi sự!” [142]

261. Ở đây, chúng ta cần nhớ rằng Thiên Chúa dựng nên chúng ta như những hữu thể tính dục. Chính Người đã dựng nên tính dục, vốn là một hồng phúc tuyệt vời cho các tạo vật của

Người [143]. Trong ơn gọi kết hôn, chúng ta nên thừa nhận và đánh giá cao rằng “tính dục, làm tình, là một hồng phúc của Thiên Chúa. Nó không phải là một điều cấm kỵ. Nó là một hồng phúc của Chúa, một hồng phúc mà Chúa ban cho chúng ta. Nó có hai mục đích: yêu thương và phát sinh sự sống. Nó là đam mê, tình yêu đam mê. Tình yêu đích thực là đam mê. Tình yêu giữa một người đàn ông và một người đàn bà, khi đam mê, luôn dẫn đến việc trao ban sự sống. Luôn luôn. Trao ban sự sống bằng thể xác và linh hồn” [144].

262. Thượng hội đồng nhấn mạnh rằng “Gia đình tiếp tục là điểm tham chiếu chính cho người trẻ. Con cái đánh giá cao tình yêu và sự quan tâm của cha mẹ, chúng coi trọng các dây liên kết gia đình và chúng hy vọng sẽ thành công trong việc thành lập gia đình riêng. Điều không thể phủ nhận là: sự gia tăng các vụ ly thân, ly dị, kết hợp lần thứ hai và các gia đình cha mẹ đơn chiếc có thể gây ra các đau khổ lớn lao và một cuộc khủng hoảng về căn tính nơi người trẻ. Đôi khi, chúng phải mang các trách nhiệm không tương xứng với tuổi của chúng và các trách nhiệm này buộc chúng phải trở thành người lớn trước thì giờ bình thường. Ông bà thường cung hiến sự đóng góp có tính quyết định trên bình diện xúc cảm và giáo dục tôn giáo: nhờ sự khôn ngoan của các ngài, các ngài là một mắt xích quyết định trong mối tương quan giữa các thế hệ” [145].

263. Đúng là những khó khăn mà họ gặp phải trong chính gia đình mình có thể khiến nhiều người trẻ tự hỏi liệu có đáng bắt đầu một gia đình mới, chung thủy, rộng lượng hay không. Tôi có thể nói với các bạn rằng chắc chắn đáng. Đáng để các bạn dành mọi nỗ lực để đầu tư vào gia đình; ở đó các bạn sẽ tìm thấy những khuyến khích tốt nhất để trưởng thành và những niềm vui lớn nhất để cảm nghiệm và chia sẻ. Đừng để các bạn bị cướp mất một tình yêu vĩ đại. Đừng để các bạn bị dẫn dắt sai đường bởi những người đề xuất một cuộc sống đầy chủ nghĩa bản thân hiện đang tràn lan mà cuối cùng chỉ dẫn đến sự cô lập và loại cô đơn tồi tệ nhất.

264. Ngày nay, một nền văn hóa phù phiếm đang chiếm ưu thế, nhưng đó chỉ là một ảo ảnh. Nghĩ rằng không có gì dứt khoát là một lời dối trá lừa đảo. “Ngày nay, có những người nói rằng hôn nhân không còn hợp thời trang... Trong một nền văn hóa của thuyết duy tương đối và phù phiếm, nhiều người đang rao giảng tầm quan trọng của việc ‘tận hưởng’ giây phút hiện tại. Họ nói rằng không đáng thực hiện một cam kết suốt đời, đưa ra một quyết định dứt khoát... Thay vào đó, tôi yêu cầu các bạn trở thành những nhà cách mạng, tôi yêu cầu các bạn bơi ngược dòng; vâng, tôi yêu cầu các bạn nổi loạn chống lại nền văn hóa này, một nền văn hóa coi mọi điều là tạm thời và cuối cùng tin rằng các bạn không có khả năng lãnh trách nhiệm, không có khả năng yêu thương thật sự. [146] Tôi rất tin tưởng nơi các bạn, và vì lý do này, tôi khuyên các bạn nên chọn kết hôn.

265. Hôn nhân đòi hỏi sự chuẩn bị, và việc này đòi lớn lên trong việc biết mình, phát triển các nhân đức lớn lao hơn, đặc biệt là tình yêu, sự kiên nhẫn, cởi mở với đối thoại và giúp đỡ người khác. Nó cũng liên quan đến việc trưởng thành trong chính tính dục của các bạn, để nó ngày càng ít trở thành phương thế sử dụng người khác, và ngày càng có khả năng giao phó bản thân mình cách trọn vẹn cho người khác một cách độc chiếm và quảng đại.

266. Như các giám mục Colombia đã dạy, “Chúa Kitô biết rằng vợ chồng không hoàn hảo và họ cần khắc phục các điểm yếu và thiếu kiên định để tình yêu của họ có thể phát triển và lâu bền. Vì lý do này, Người ban cho vợ chồng ơn thánh của Người; ánh sáng này vừa ánh sáng

vừa là sức mạnh giúp họ khả năng dần dần đạt được lý tưởng cuộc sống hôn nhân của họ theo kế hoạch của Thiên Chúa” [147].

267. Đối với những người không được mời gọi kết hôn hoặc sống đời thánh hiến, phải luôn nhớ rằng ơn gọi đầu tiên và quan trọng nhất là ơn gọi chúng ta đã nhận được trong phép rửa. Những người độc thân, ngay cả khi không phải do lựa chọn của chính họ, có thể cung hiến một chứng tá đặc thù cho ơn gọi đó qua nẻo đường phát triển bản thân riêng của họ.

Việc làm

268. Các giám mục Hoa Kỳ đã nhấn mạnh rằng “buổi đầu tuổi trưởng thành thường là dấu chỉ việc người ta gia nhập thế giới việc làm. ‘Các bạn làm gì để kiếm sống?’ là một chủ đề trò chuyện liên tục vì việc làm là một phần quan trọng trong cuộc sống của họ. Đối với người trưởng thành trẻ, kinh nghiệm này rất linh hoạt vì họ chuyển từ việc làm này sang việc làm khác và thậm chí từ sự nghiệp sang sự nghiệp khác. Việc làm có thể qui định việc sử dụng thì giờ của họ và có thể xác định điều họ có đủ điều kiện để làm hoặc mua. Nó cũng có thể xác định phẩm chất và số lượng thì giờ giải trí. Việc làm xác định và ảnh hưởng đến bản sắc và khái niệm bản thân của người trưởng thành trẻ và là nơi chính để tình bạn và các mối liên hệ khác phát triển vì nhìn chung nó không được thực hiện một mình. Thanh niên nam nữ nói về việc làm như là việc hoàn thành một chức năng và cung cấp ý nghĩa. Việc làm cho phép người trẻ đáp ứng các nhu cầu thực tế của họ nhưng còn quan trọng hơn nữa là tìm kiếm ý nghĩa và hoàn thành các giấc mơ và viễn kiến của họ. Mặc dù việc làm có thể không giúp đạt được các giấc mơ của họ, nhưng điều quan trọng đối với người trẻ là nuôi dưỡng một viễn kiến, học cách làm việc theo cách thực sự có tính bản thân và mang lại sự sống, và tiếp tục biện phân tiếng Thiên Chúa kêu gọi” [148].

269. Tôi yêu cầu người trẻ đừng mong sống mà không làm việc, phụ thuộc vào người khác để được giúp đỡ. Điều này không tốt, vì “việc làm là một điều cần thiết, một phần ý nghĩa của cuộc sống trên trái đất này, một nẻo đường lớn mạnh, phát triển con người và thành toàn bản thân. Theo nghĩa này, giúp đỡ người nghèo về tài chính phải luôn là một giải pháp tạm thời trước các nhu cầu cấp bách” [149]. Do đó, “cùng với sự chiêm ngắm đầy thán phục công trình sáng thế mà chúng ta tìm thấy nơi Thánh Phanxicô Assisi, truyền thống linh đạo Kitô giáo cũng đã khai triển một sự hiểu biết phong phú và cân bằng về ý nghĩa của việc làm, như trong cuộc đời của Chân phúc Charles de Foucauld và những người theo ngài, chẳng hạn” [150].

270. Thượng hội đồng lưu ý rằng trong lĩnh vực việc làm, người trẻ có thể “cảm nghiệm các hình thức loại trừ và đẩy ra ngoài lề, trong đó hình thức đầu tiên và nghiêm trọng nhất là nạn người trẻ thất nghiệp, mà ở một số quốc gia từng lên đến mức quá đáng. Bên cạnh việc làm cho họ nghèo, việc thiếu việc làm tác động tiêu cực đến khả năng mơ ước và hy vọng của người trẻ, và làm họ mất khả năng đóng góp cho sự phát triển của xã hội. Ở nhiều quốc gia, tình trạng này phụ thuộc vào biến cố này là một số bộ phận dân số trẻ thiếu các kỹ năng chuyên môn thỏa đáng, có lẽ vì các thiếu sót trong hệ thống giáo dục và đào tạo. Thông thường việc thiếu an toàn việc làm nơi giới trẻ có liên quan đến các quyền lợi kinh tế chuyên bóc lột lao động” [151].

271. Đây là một vấn đề rất phức tạp và nhạy cảm mà chính trị phải lấy làm ưu tiên, đặc biệt

là hiện nay, khi tốc độ tiến bộ kỹ thuật và mối quan tâm giảm chi phí lao động có thể nhanh chóng dẫn đến việc thay thế nhiều việc làm bằng máy móc. Đây cũng là một vấn đề xã hội quan trọng vì việc làm dành cho một người trẻ tuổi không những đơn thuần là một phương tiện kiếm tiền. Việc làm là một biểu thức nói lên phẩm giá con người, một con đường phát triển và hòa nhập xã hội. Nó là một sự kích thích không ngừng để lớn lên trong trách nhiệm và óc sáng tạo, một việc bảo vệ chống lại xu hướng chủ nghĩa duy bản thân và sự hài lòng bản thân. Đồng thời, đó là một cơ hội để vinh danh Thiên Chúa bằng cách phát triển các khả năng của người ta.

272. Người trẻ không phải lúc nào cũng có cơ hội quyết định loại việc làm họ sẽ làm, hoặc năng lực và tài năng của họ sẽ được sử dụng như thế nào. Bởi vì, bên cạnh các khát vọng, khả năng và lựa chọn của chính họ, còn có thực tại khắc nghiệt của thị trường việc làm. Đúng là các bạn không thể sống mà không làm việc, và đôi khi các bạn phải chấp nhận bất cứ điều gì có sẵn, nhưng tôi yêu cầu các bạn đừng bao giờ từ bỏ giấc mơ của mình, đừng bao giờ hoàn toàn chôn vùi một ơn gọi và đừng bao giờ chấp nhận thất bại. Hãy tiếp tục tìm kiếm ít nhất những cách phiến diện hoặc không hoàn hảo để sống điều các bạn đã biện phân là ơn gọi đích thực sự của các bạn.

273. Khi chúng ta khám phá ra rằng Thiên Chúa đang kêu gọi chúng ta làm một điều gì đó, điều này hoặc hoặc điều nọ vốn là điều chúng ta được dựng nên để thực hiện – bất kể là điều dưỡng, ngành mộc, truyền thông, kỹ sư, giảng dạy, nghệ thuật hoặc bất cứ loại việc làm nào khác - thì chúng ta sẽ vận dụng các khả năng tốt nhất của chúng ta để hy sinh, quảng đại và cống hiến. Biết rằng chúng ta không làm các sự việc chỉ vì mục đích để làm chúng, mà đúng hơn, chúng ta đem đến cho chúng một ý nghĩa, như một đáp ứng đối với một lời kêu gọi đang vang lên trong thâm sâu chúng ta phải cung ứng một điều gì đó cho người khác: một điều làm cho các nghề nghiệp này mang lại một cảm thức thỏa mãn sâu sắc. Như chúng ta đã đọc trong sách thánh Giảng Viên cổ xưa: “tôi nhận thấy: đối với con người, không có gì tốt hơn là hưởng những thú vui do công việc chính mình làm ra” (3: 22).

Ơn gọi thánh hiến đặc biệt

274. Nếu quả chúng ta tin rằng Chúa Thánh Thần tiếp tục linh hứng các ơn gọi bước vào chức linh mục và đời sống tu trì, chúng ta có thể “tung lưới một lần nữa” nhân danh Chúa, một cách tin tưởng hoàn toàn. Chúng ta có thể dám nói, và nên nói, với từng người trẻ tự đặt câu hỏi xem liệu đây có phải là nẻo đường mà họ có ý định đi theo hay không.

275. Đôi khi, tôi đem điều trên nói với người trẻ, và họ thường trả lời gần như đùa dỡn: “Không, đó không phải là thứ dành cho con!” Ấy thế mà, vài năm sau, một vài người trong số họ ở trong chủng viện. Chúa không thất hứa sẽ cung cấp cho Giáo hội những người chăn chiên, vì nếu không có họ, Giáo hội sẽ không thể sống và thực hiện sứ mệnh của mình. Nếu đúng là một số linh mục không làm chứng tốt, điều này không có nghĩa là Chúa hết kêu gọi. Trái lại, Người nhân đôi tiền đánh cuộc, vì Người không bao giờ ngừng chăm sóc Giáo hội yêu dấu của Người.

276. Khi biện phân ơn gọi của các bạn, đừng bỏ qua khả thể hiến thân cho Thiên Chúa trong chức linh mục, đời sống tu trì hoặc trong các hình thức thánh hiến khác. Tại sao không? Các bạn có thể chắc chắn rằng, nếu các bạn nhận ra và bước theo tiếng Thiên Chúa kêu gọi, thì

trong đó các bạn sẽ tìm thấy sự thỏa mãn hoàn toàn.

277. Chúa Giêsu đang bước đi giữa chúng ta, như Người đã bước đi ở Galilê. Người đi qua các đường phố của chúng ta, và Người lặng lẽ dừng lại và nhìn vào mắt chúng tôi. Lời kêu gọi của Người thật hấp dẫn và kích thích. Thế nhưng, ngày nay sự căng thẳng và tốc độ nhanh chóng của một thế giới liên tục kích thích chúng ta không còn chừa chỗ nào cho sự im lặng nội tâm để chúng ta có thể tri nhận được ánh mắt của Chúa Giêsu và nghe thấy tiếng gọi của Người. Trong khi đó, nhiều lời mời trình bày một cách hấp dẫn sẽ đến cản đường các bạn. Chúng có vẻ hấp dẫn và kích thích, mặc dù với thời gian, chúng sẽ chỉ khiến bạn cảm thấy trống rỗng, mệt mỏi và cô đơn. Đừng để điều này xảy ra với các bạn vì cơn bão xoáy của thế giới này đủ thúc đẩy các bạn đi theo một nẻo đường không có ý nghĩa thực sự, không có phương hướng, không có mục tiêu rõ ràng, và do đó cản trở nhiều nỗ lực của các bạn. Tốt hơn nên tìm kiếm sự thanh thản và yên tĩnh giúp các bạn suy ngẫm, cầu nguyện, nhìn rõ hơn thế giới xung quanh các bạn, và sau đó, với Chúa Giêsu, tiến đến chỗ nhận ra ơn gọi của các bạn trong thế giới này.

CHƯƠNG CHÍN: Biện phân

278. Trong Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (Hãy Hân Hoan Nhảy Mừng), tôi đã nói một cách khá tổng quát về sự biện phân. Bây giờ tôi muốn đưa ra một số suy niệm đó và áp dụng chúng vào cách chúng ta biện phân ơn gọi của chúng ta trong thế giới.

279. Trong Tông huấn đó, tôi đã nhắc đến việc tất cả chúng ta, nhưng “đặc biệt những người trẻ, đang đắm chìm trong một nền văn hóa vút bỏ. Chúng ta có thể điều hành (navigate) cùng một lúc trên hai hoặc nhiều màn hình và tương tác cùng một lúc với hai hoặc ba khung cảnh ảo. Nếu không có sự khôn ngoan của biện phân, chúng ta có thể dễ dàng trở thành con mồi cho mọi xu hướng mau qua” [152]. Thật vậy, “điều này càng quan trọng hơn nữa khi một số điều mới lạ tự xuất hiện trong cuộc sống của chúng ta. Lúc đó, chúng ta phải quyết định xem đó có phải là rượu mới do Thiên Chúa mang đến hay ảo ảnh được tạo ra bởi tinh thần thế gian này hay tinh thần ma quỷ” [153].

280. Sự biện phân như vậy, “mặc dù bao gồm lý trí và khôn ngoan, nhưng vượt xa chúng, vì nó muốn thoáng nhìn kế hoạch độc đáo và màu nhiệm mà Thiên Chúa vốn dành cho mỗi người chúng ta... Nó phải liên quan với ý nghĩa của đời tôi trước Chúa Cha, Đáng biết và yêu tôi, và với mục đích thực sự của đời tôi, điều mà không ai biết rõ hơn Người” [154].

281. Ở đây chúng ta thấy tầm quan trọng của việc đào tạo lương tâm, một việc giúp phát triển sự biện phân theo chiều sâu và lòng trung thành với Thiên Chúa: “Việc đào tạo lương tâm chúng ta là một công việc của cả đời, trong đó chúng ta học cách nuôi dưỡng chính tình cảm tâm tư của Chúa Giêsu Kitô, tiếp nhận các tiêu chuẩn đằng sau các lựa chọn của Người và các ý định đằng sau các hành động của Người (xem Pl 2: 5)” [155].

282. Trong diễn trình đào tạo này, chúng ta để cho mình được Chúa Kitô biến đổi, ngay cả khi chúng ta đã có “thói quen làm việc tốt, đây cũng là một phần trong việc xét mình của chúng ta. Chúng ta không những nhận diện tội lỗi, mà còn nhận ra việc làm của Chúa trong đời sống hàng ngày của chúng ta, trong các biến cố lịch sử bản thân và thế giới xung quanh chúng ta, và trong chứng tá của mọi người nam nữ đã đi trước chúng ta hoặc đồng hành với

chúng ta bằng sự khôn ngoan của họ. Điều này giúp chúng ta phát triển trong nhân đức khôn ngoan và đem lại một định hướng toàn diện cho đời sống của chúng ta qua các lựa chọn cụ thể, với ý thức thanh thản cả các năng khiếu lẫn các hạn chế của chúng ta” [156].

Biện phân ơn gọi của các bạn

283. Một hình thức biện phân đặc thù liên quan đến nỗ lực khám phá ơn gọi riêng của chúng ta. Vì đây là một quyết định có tính rất bản thân mà người khác không thể làm thay cho chúng ta, nên nó đòi hỏi một mức độ cô đơn và im lặng nào đó. “Chúa nói với chúng ta bằng nhiều cách khác nhau, tại nơi làm việc, qua những người khác và ở mọi lúc. Tuy nhiên, một cách đơn giản, chúng ta không thể làm gì nếu không có sự im lặng cầu nguyện lâu giờ, một việc giúp chúng ta tri nhận tốt hơn ngôn ngữ của Thiên Chúa, giải thích ý nghĩa thực sự của những linh hứng mà chúng ta tin rằng chúng ta đã nhận được, làm dịu những lo lắng của chúng ta và thấy lại toàn bộ sự hiện hữu của chúng ta trong ánh sáng của riêng Người” [157].

284. Tuy nhiên, sự im lặng này không khiến chúng ta khép kín vào chính mình. “Chúng ta phải nhớ rằng sự biện phân trong cầu nguyện phải được phát sinh từ sự cởi mở đối với việc lắng nghe – đối với Chúa và người khác, và đối với chính thực tại, một điều luôn thách thức chúng ta theo những cách mới mẻ. Chỉ khi nào chúng ta sẵn sàng lắng nghe, chúng ta mới có tự do để qua một bên các ý tưởng phiến diện hoặc không đầy đủ của mình... Nhờ cách này, chúng ta mới trở nên thực sự cởi mở để chấp nhận một tiếng gọi có thể phá vỡ sự an toàn của chúng ta, nhưng đưa chúng ta đến một đời sống tốt đẹp hơn. Mọi sự thanh thản và yên bình vẫn chưa đủ. Chúa có thể sẽ ban cho chúng ta một điều gì đó hơn thế nữa, nhưng vì sự vô tình êm ái của chúng ta, chúng ta không nhận ra nó” [158].

285. Khi tìm cách biện phân ơn gọi riêng của chúng ta, có một số câu hỏi chúng ta nên nêu ra. Chúng ta không nên bắt đầu với câu hỏi chúng ta có thể kiếm được nhiều tiền hơn ở đâu, hoặc đạt được sự nhìn nhận và địa vị xã hội lớn hơn ở chỗ nào. Cả câu hỏi loại công việc nào sẽ làm chúng ta hài lòng nhất cũng không nên. Nếu không muốn sai lạc, chúng ta cần một khởi điểm khác. Chúng ta nên hỏi: Tôi có biết bản thân mình ngoài các ảo tưởng và cảm xúc của tôi không? Tôi có biết điều gì mang lại niềm vui hay nỗi buồn cho trái tim tôi không? Điểm mạnh và điểm yếu của tôi là gì? Những câu hỏi này ngay lập tức làm phát sinh các câu hỏi khác: Làm thế nào tôi có thể phục vụ mọi người tốt hơn và chứng tỏ hữu ích nhất cho thế giới của chúng ta và cho Giáo hội? Vị trí thực sự của tôi trong thế giới này là gì? Tôi có thể cung ứng những gì cho xã hội? Thậm chí nhiều câu hỏi thực tế hơn sẽ xuất hiện sau đó: Tôi có khả năng cần thiết để cung ứng loại phục vụ này không? Tôi có thể phát triển những khả năng này không?

286. Những câu hỏi trên nên ít tập trung hơn vào bản thân và các khuynh hướng của chúng ta, mà vào người khác, để sự biện phân của chúng ta dẫn dắt chúng ta nhìn thấy đời sống của chúng ta trong tương quan với đời sống của họ. Đó là lý do tại sao tôi muốn nhắc các bạn nhớ câu hỏi quan trọng nhất. “Ở trong đời, chúng ta thường quá lãng phí thời gian để tự hỏi: ‘Tôi là ai?’ Các bạn có thể cứ thế tiếp tục hỏi, ‘Tôi là ai?’ suốt quãng thời gian còn lại của đời các bạn. Nhưng câu hỏi thực sự là: ‘Tôi hiện diện cho ai?’” [159]. Tất nhiên, các bạn hiện diện cho Thiên Chúa. Nhưng Người vốn đã quyết định rằng các bạn cũng nên hiện diện cho người khác, và Người đã ban cho các bạn nhiều đức tính, khuynh hướng, tài năng và đặc

súng không cho riêng các bạn, mà là để chia sẻ với những người xung quanh các bạn.

Lời kêu gọi của Chúa Giêsu, người bạn của chúng ta

287. Để biện phân ơn gọi bản thân của chúng ta, chúng ta phải nhận ra nó là lời kêu gọi phát xuất từ một người bạn, người đó là Chúa Giêsu. Khi chúng ta tặng bạn bè của chúng ta một điều gì đó, chúng ta cung cấp cho họ điều tốt nhất chúng ta có. Không nhất thiết phải là những gì đắt giá nhất hoặc khó có được nhất, nhưng những gì chúng ta biết sẽ làm cho họ hạnh phúc. Bạn bè rất nhạy cảm đối với điều này đến nỗi họ có thể tưởng tượng được nụ cười trên khuôn mặt bạn bè của mình khi họ mở món quà đó. Loại biện phân diễn ra giữa những người bạn này là điều tôi khuyên các bạn nên lấy làm khuôn mẫu để cố gắng khám phá ra thánh ý Thiên Chúa dành cho đời các bạn.

288. Tôi muốn các bạn biết rằng, khi Chúa nghĩ về mỗi các bạn và những gì Người muốn cho các bạn, Người xem các bạn là bạn thân của Người. Và nếu Người có kế hoạch ban cho các bạn một ân sủng, một đặc sủng giúp các bạn sống trọn vẹn và trở thành người mang lại lợi ích cho người khác, một người để lại dấu ấn trong đời, đó chắc chắn sẽ là một hồng phúc mang lại cho các bạn nhiều niềm vui và hứng thú hơn bất cứ điều gì khác trên đời này. Không phải vì hồng phúc đó hiếm hoi hoặc phi thường, mà vì nó hoàn toàn phù hợp với các bạn. Nó sẽ là một sự phù hợp hoàn hảo cho toàn bộ đời sống của các bạn.

289. Một ơn gọi, dù là một hồng phúc, vẫn chắc chắn có tính đòi hỏi. Các hồng ân của Thiên Chúa có tính tương tác; để hưởng được chúng, chúng ta phải sẵn sàng chấp nhận rủi ro. Thế nhưng, các đòi hỏi của chúng không phải là một nghĩa vụ áp đặt từ bên ngoài, mà là một khích lệ để hồng ân đó tăng trưởng và phát triển, và sau đó trở thành một quà phúc cho người khác. Khi Chúa đánh thức một ơn gọi, Người không những nghĩ đến những gì bạn đã có, mà còn về những gì một ngày kia bạn sẽ có, khi cùng đi với Người và những người khác.

290. Sinh lực và sức mạnh nhân cách tự kết hợp với nhau trong trái tim người trẻ để làm cho họ liên tục nhắm mục tiêu cao hơn. Sự hớn hởi (exuberance) này sẽ dịu bớt đi với thời gian và các trải nghiệm đau đớn, nhưng nó quan trọng đối với “niềm khao khát cõi vô hạn đầy trẻ trung nhưng chưa được thử thách” [160] muốn gặp được tình bạn vô điều kiện mà Chúa Giêsu muốn dành cho chúng ta. Hơn các quy luật và nghĩa vụ, lựa chọn mà Chúa Giêsu đặt trước chúng ta là bước theo Người như bạn bè bước theo nhau, tìm tình đồng hành của nhau và dành thì giờ cho nhau hoàn toàn vì tình bạn trong sáng. Mọi thứ khác sẽ đến với thời gian, và ngay các thất bại trong đời cũng có thể là một cách vô giá để cảm nghiệm tình bạn này, một tình bạn sẽ không bao giờ mất đi.

Lắng nghe và đồng hành

291. Có nhiều linh mục, nam nữ tu sĩ, giáo dân và những người chuyên nghiệp, và cả những người trẻ thực sự có trình độ, có thể giúp đỡ người trẻ trong việc biện phân ơn gọi của họ. Khi chúng ta được kêu gọi giúp người khác biện phân đường đời của họ, điều tối quan trọng là khả năng lắng nghe. Lắng nghe đòi ba loại nhạy cảm khác nhau và bổ sung cho nhau:

292. *Loại nhạy cảm đầu tiên được điều hướng về cá nhân.* Đó là vấn đề lắng nghe một ai đó đang chia sẻ bản ngã họ trong những gì họ nói. Một dấu hiệu của sự sẵn lòng lắng nghe này

là thời gian chúng ta sẵn sàng dành cho người khác. Hơn cả số lượng thời gian chúng ta dành ra, đây còn là việc làm người khác cảm thấy thời gian của tôi là thời gian của họ, họ có mọi thời gian họ cần để nói mọi thứ họ muốn. Người khác này phải cảm nhận rằng tôi đang lắng nghe vô điều kiện, không bị xúc phạm hay ngỡ ngàng, mệt mỏi hay buồn chán. Chúng ta thấy gương sáng loại lắng nghe này nơi Chúa; Người sánh bước bên cạnh các môn đệ trên đường Emmau, mặc dù họ đang đi sai hướng (x. Lc 24: 13-35). Khi Chúa Giêsu nói Người dự định đi xa hơn, họ nhận ra Người đã tặng họ hồng phúc thời gian của Người, vì vậy họ quyết định tặng Người thời gian của họ bằng cách cung ứng sự hiếu khách của họ. Chăm chú và quên mình lắng nghe là một dấu hiệu chúng ta tôn trọng người khác, bất kể họ nghĩ gì hoặc lựa chọn điều gì trong đời sống.

293. *Loại nhạy cảm thứ hai được đánh dấu bằng việc biện phân.* Nó cố gắng nắm bắt chính xác ơn thánh hoặc cám dỗ hiện diện ở chỗ nào, vì đôi khi những thứ vụt qua trong tâm trí chúng ta chỉ là những cám dỗ có thể khiến chúng ta phân tâm khỏi con đường thực sự của chúng ta. Tôi cần phải tự hỏi người kia đang cố nói với tôi những gì, những gì họ muốn tôi hiểu ra đang xảy ra trong đời sống họ. Hỏi những câu hỏi như vậy giúp tôi đánh giá cao suy nghĩ của họ và các hậu quả nó gây ra cho các cảm xúc của họ. Kiểu lắng nghe này tìm cách biện phân các nhắc nhở lành mạnh của Thần Trí tốt lành, Đấng đề xuất cho chúng ta sự thật của Chúa, nhưng cả các cạm bẫy do thần trí tà ác đặt để nữa - những công việc và lời hứa trống rỗng của nó. Cần phải có can đảm, ấm áp và khéo léo để giúp người khác biện phân sự thật khỏi các ảo tưởng hoặc bào chữa (excuses).

294. *Loại nhạy cảm thứ ba là khả năng tri nhận những gì đang thúc đẩy người khác.* Điều này đòi một kiểu lắng nghe sâu sắc hơn, một kiểu có khả năng biện phân hướng mà người đó thực sự muốn đi. Ngoài những gì họ đang cảm thấy hoặc suy nghĩ ngay lúc này, và bất cứ điều gì xảy ra cho đến thời điểm này trong đời họ, vấn đề thực sự là họ muốn trở thành điều gì. Điều này có thể đòi họ không nhắm các mong muốn và ước nguyện hời hợt của riêng họ, nhưng đúng hơn nhắm những gì đẹp lòng Chúa nhất, nhắm các kế hoạch của Người dành cho đời họ. Và điều đó được nhìn trong một khuynh hướng sâu sắc hơn của trái tim, vượt lên trên bình diện bề mặt của những điều họ thích và cảm xúc. Kiểu lắng nghe này tìm cách biện phân ý hướng tối hậu của họ, ý hướng nhằm quyết định dứt khoát ý nghĩa của đời họ. Chúa Giêsu biết và đánh giá cao ý hướng tối hậu này của trái tim. Người luôn ở đó, sẵn sàng giúp mỗi người chúng ta nhận ra điều đó. Chúng ta chỉ cần thưa với Người: "Lạy Chúa, xin cứu vớt con! Xin thương xót con!"

295. Theo cách này, biện phân trở thành một phương tiện chiến đấu tâm linh đích thực, giúp chúng ta theo Chúa một cách trung thành hơn [161]. Như thế, ước mong được biết ơn gọi bản thân của chúng ta có một cường độ tối cao, một phẩm chất khác và mức độ cao hơn, một mức độ biết tôn trọng nhiều hơn phẩm giá con người và đời sống của chúng ta. Cuối cùng, sự biện phân tốt là con đường tự do đem những gì độc đáo nơi mỗi người đến chỗ sinh đầy hoa trái, một điều có tính bản thân mà chỉ có Chúa mới biết. Những người khác không thể hoàn toàn hiểu hoặc dự đoán được từ bên ngoài nó sẽ phát triển ra sao.

296. Khi chúng ta lắng nghe người khác cách này, ở một lúc nào đó, chính chúng ta phải biến mất để người khác theo con đường mà họ đã khám phá ra. Chúng ta phải tan biến như Chúa đã làm trước mắt các môn đệ Emmau, để họ ở lại với những trái tim nóng bỏng và một lòng khao khát không thể cưỡng được là phải lên đường ngay lập tức (x. Lc 24: 31-33). Khi họ trở

lại với cộng đồng, những môn đệ ở đó đã nghe tin mừng Chúa thực sự đã sống lại (x. Lc 24:34).

297. Vì “thời gian lớn hơn không gian” [162], chúng ta cần khuyến khích và đồng hành với các diễn trình, mà không áp đặt lộ trình của riêng chúng ta. Vì các diễn trình này liên quan tới những con người luôn luôn độc đáo và tự do. Không có công thức dễ dàng, ngay cả khi mọi dấu hiệu xem ra đều tích cực, vì “chính các yếu tố tích cực cũng cần phải được biện phân cẩn thận, để chúng không trở thành cô lập và mâu thuẫn với nhau, trở nên tuyệt đối và bất hòa với nhau. Điều này cũng đúng đối với các nhân tố tiêu cực, những nhân tố không bị bác bỏ toàn khối và không phân biệt, vì trong mỗi nhân tố đều ẩn chứa một số giá trị nào đó đang chờ được giải phóng và phục hồi trong sự thật trọn vẹn của nó” [163].

298. Nếu các bạn muốn đồng hành với người khác trên nẻo đường này, các bạn phải là người đầu tiên đi nẻo đường đó, ngày này qua ngày khác. Đó là điều Đức Maria đã làm, khi còn trẻ, khi ngài phải đối diện với các vấn đề và khó khăn của chính mình. Xin ngài đổi mới sự trẻ trung của các bạn bằng sức mạnh lời cầu nguyện của ngài và luôn đồng hành cùng các bạn bằng sự hiện diện mẫu thân của ngài.

Và để kết thúc... một mong ước

299. Các bạn trẻ thân mến, niềm hy vọng hân hoan của tôi là thấy các bạn tiếp tục chạy cuộc đua ở hàng trước các bạn, bỏ xa mọi người chậm chạp hoặc sợ hãi. Hãy tiếp tục chạy, “được lôi cuốn bởi khuôn mặt Chúa Kitô, Đấng chúng ta rất yêu mến, Đấng chúng ta tôn thờ trong Bí tích Thánh Thể và thừa nhận trong xác thịt của anh chị em đau khổ của chúng ta. Xin Chúa Thánh Thần thúc giục các bạn khi các bạn chạy cuộc đua này. Giáo hội cần đà tiến, trực giác, đức tin của các bạn. Chúng ta cần những điều đó! Và khi các bạn đến nơi chúng tôi chưa đến, hãy kiên nhẫn chờ đợi chúng tôi [164].

Ban hành ở Loreto, tại Đền thờ của Nhà Thánh, ngày 25 tháng 3, Lễ trọng thể Truyền tin của Chúa, năm 2019, năm thứ bảy triều Giáo hoàng của tôi.

PHANXICÔ

CHÚ THÍCH

[1] Từ ngữ Hy Lạp thường dịch là “mới”, cũng có nghĩa là “trẻ”.

[2] *Tự thú* (Confessions), X, 27: PL 32, 795.

[3] Thánh Irênê, *Adversus Hæreses*, II, 22, 4: PG 7, 784.

[4] *Tài liệu sau cùng khóa họp thường lệ lần thứ 15 của Thượng Hội đồng Giám mục*, 60. Viết tắt là FD. Tài liệu được tìm thấy ở:

http://www.vatican.va/roman_curia/synod/documents/rc_synod_doc_20181027_doc-final-instrumentum-xvassemblea-giovani_en.html.

[5] *Sách Giáo Lý Của Giáo Hội Công Giáo*, 515.

[6] *Nt*, 517.

[7] *Huấn giáo* (27-6-1990), 2-3: Insegnamenti 13, 1 (1990), 1680-1681.

[8] Tông huấn hậu Thượng Hội đồng *Amoris Laetitia* (19-3-2016), 182: AAS 108 (2016), 384.

[9] FD 63.

- [10] CÔNG ĐỒNG CHUNG VATICAN II, *Sứ điệp gửi người trẻ và phụ nữ* (8-12-1965): AAS 58 (1966), 18.
- [11] *Nt.*
- [12] *FD* 1
- [13] *Nt*, 8.
- [14] *Nt*, 50.
- [15] *Nt*, 53
- [16] Xem CÔNG ĐỒNG CHUNG VATICAN II, Hiến chế tín lý về Mạc khải *Dei Verbum*, 8.
- [17] *FD* 150.
- [18] *Diễn văn trong đêm canh thức với giới trẻ, Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 34 tại Panama* (26-1-2019): *L'Osservatore Romano*, 28-29 tháng 1-2019, 6.
- [19] *Lời nguyện kết thúc Đi Đàng Thánh giá Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 34 tại Panama* (26-1-2019): *L'Osservatore Romano*, 27-1-2019, 12.
- [20] *FD* 65.
- [21] *Nt*, 167.
- [22] THÁNH GIÁO HOÀNG GIOAN PHAOLÔ II, *Nói chuyện với giới trẻ ở Turin* (13-4- 1980), 4: *Insegnamenti* 3, 1 (1980), 905.
- [23] Đức Giáo Hoàng BÊNÊĐICTÔ XVI, *Sứ điệp cho Đại hội giới trẻ thế giới thứ 27* (15-3-2012): AAS 194 (2012), 359.
- [24] *FD* 8.
- [25] *Nt.*
- [26] *Nt*, 10.
- [27] *Nt*, 11.
- [28] *Nt*, 12.
- [29] *Nt*, 41.
- [30] *Nt*, 42.
- [31] *Nói chuyện với giới trẻ ở Manila* (18-1-2015): *L'Osservatore Romano*, 19-20 tháng 1-2015, 7.
- [32] *FD* 34.
- [33] *Tài liệu của cuộc Gặp gỡ Tiền Thượng hội đồng chuẩn bị cho khóa họp thường lệ lần thứ 15 của Thượng Hội đồng Giám mục, Rôma* (24-3-2018), I, 1.
- [34] *FD* 39.
- [35] *Nt*, 37.
- [36] Xem thông điệp *Laudato Si'* (24-5-2015), 106: AAS 107 (2015), 889-890.
- [37] *FD* 37.
- [38] *Nt*, 67.
- [39] *Nt*, 21.
- [40] *Nt*, 22.
- [41] *Nt*, 23.
- [42] *Nt*, 24.
- [43] *Tài liệu của cuộc Gặp gỡ Tiền Thượng hội đồng chuẩn bị cho khóa họp thường lệ lần thứ 15 của Thượng Hội đồng Giám mục, Rôma* (4-3-2018), I, 4.
- [44] *FD* 25.
- [45] *Nt.*
- [46] *Nt*, 26.
- [47] *Nt*, 27.
- [48] *Nt*, 28.

- [49] *Nt*, 29.
- [50] *Diễn văn kết thúc hội nghị bảo vệ trẻ vị thành niên trong Giáo Hội (24-2-2019)*: L'Osservatore Romano, 25-26 tháng 2-2019, 10.
- [51] *FD* 29.
- [52] *Thư gửi dân Chúa (20-8-2018)*, 2: L'Osservatore Romano, 21-21 tháng 8-2018, 7.
- [53] *FD* 30.
- [54] *Diễn văn khai mạc khóa họp thường lệ lần thứ 15 Thượng Hội đồng Giám mục (3-10-2018)*: L'Osservatore Romano, 5-10-2018, 8.
- [55] *FD* 31.
- [56] *Nt*.
- [57] CÔNG ĐỒNG CHUNG VATICAN II, Hiến chế Mục vụ về Giáo Hội trong thế giới ngày nay *Gaudium et Spes*, 1.
- [58] *FD* 31.
- [59] *Nt*.
- [60] *Diễn văn kết thúc hội nghị bảo vệ trẻ vị thành niên trong Giáo hội (24-2-2019)::* L'Osservatore Romano, 25-26 tháng 2-2019, 11.
- [61] FRANCISCO LUIS BERNÁRDEZ, "Soneto", trong *Cielo de tierra*, Buenos Aires, 1937.
- [62] Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (19-3-2018), 140.
- [63] *Giảng lễ, Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 31 tại Krakov (31-7-2016)*: AAS 108 (2016), 963.
- [64] *Diễn văn khai mạc Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 34 tại Panama (24-1-2019)*: L'Osservatore Romano, 26-1-2019, 12.
- [65] Tông huấn *Evangelii Gaudium* (24-11-2013), 1: AAS 105 (2013), 1019.
- [66] *Nt*, 3: AAS 105 (2013), 1020.
- [67] *Diễn văn trong đêm canh thức với giới trẻ, Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 34 tại Panama (26-1-2019)*: L'Osservatore Romano, 28-29 tháng 1-2019, 6.
- [68] *Diễn văn trong cuộc gặp giới trẻ trong Thượng Hội đồng (6-10-2018)*: L'Osservatore Romano, 8-9 tháng 10-2018, 7.
- [69] Đức Giáo Hoàng BÊNÊĐICTÔ XVI, Thông điệp *Deus Caritas Est* (25-12-2005), 1: AAS 98 (2006), 217.
- [70] PEDRO ARRUPE, *Enamórate*.
- [71] THÁNH GIÁO HOÀNG PHAOLÔ VI, *Diễn từ phong Chân phúc cho Nunzio Sulprizio (1-12-1963)*: AAS 56 (1964), 28.
- [72] *FD* 65.
- [73] *Giảng lễ cho giới trẻ ở Sydney (2-12-1970)*: AAS 63 (1971), 64.
- [74] *Tự thú (Confessions)*, I, 1, 1: PL 32, 661.
- [75] *God is Young. A Conversation with Thomas Leoncini*, New York, Random House, 2018, 4.
- [76] *FD* 68.
- [77] *Gặp gỡ giới trẻ ở Cagliari (22-9-2013)*: AAS 105 (2013), 904-905.
- [78] *Năm chiếc bánh và hai con cá*, Pauline Books and Media, 2003, Trg. 9, 13.
- [79] HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC THỤY SĨ, *Prendre le temps: pour toi, pour moi, pour nous*, 2-2-2018.
- [80] Xem THÁNH TÔMA AQUINÔ, *Summa Theologiae*, II-II, q. 23, art. 1.
- [81] *Diễn văn cho tình nguyện viên tại Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 34 ở Panama (ngày 27-1-2019)*: L'Osservatore Romano, 28-29 tháng 1-2019, 11.
- [82] THÁNH OSCAR ROMERO, *Bài giảng (6-11-1977)*, trong *Su Pensamiento*, I-II, San Salvador, 2000, trg. 312.
- [83] *Diễn văn khai mạc Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 34 ở Panama (ngày 24-1-2019)*:

- L'Osservatore Romano, 26-1-2019, 12.
- [84] Xem *Gặp gỡ giới trẻ tại đền thánh quốc gia Maipu, Santiago de Chile* (17-1-2018): L'Osservatore Romano, 19-1-2018, 7.
- [85] Xem ROMANO GUARDINI, *Die Lebensalter. Ihre ethische und pädagogische Bedeutung*, Würzburg, in lần 3, 1955, 20.
- [86] Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (19-3-2018), 11.
- [87] *Spiritual Canticle*, Red. B, Prologue, 2.
- [88] *Nt*, XIV-XV, 2.
- [89] HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC RWANDA, *Thư của Hội đồng Giám mục Rwanda gửi các Kitô hữu trong Năm ngoại thường về Hòa giải, Kigali* (18-1-2018), 17.
- [90] *Gặp gỡ giới trẻ của Trung tâm văn hóa Linh mục Felix Varela tại Havana* (20-9-2015): L'Osservatore Romano, 21-22 tháng 9-2015, 6.
- [91] *FD* 46.
- [92] *Diễn văn trong đêm canh thức của Đại hội Giới trẻ Thế giới thứ 28 tại Rio de Janeiro* (27-7-2013): AAS 105 (2013), 663.
- [93] Ustedes son la luz del mundo. *Diễn văn tại Cerro San Cristóbal, Chile, 1940*. Bản văn có tại: <https://www.padrealbertohurtado.cl/escritos-2/>.
- [94] *Giảng lễ, Đại hội Giới trẻ Thế giới thứ 28 tại Rio de Janeiro* (28-7-2013): AAS 105 (2013), 665.
- [95] HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC HÀN QUỐC, *Thư mục vụ nhân dịp kỷ niệm 150 năm ngày tử đạo trong cuộc bách hại ở Byeong-in* (30-3-2016).
- [96] Xem *Giảng lễ, Đại hội Giới trẻ Thế giới thứ 34 tại Panama* (27-1-2019): L'Osservatore Romano, 28-29 Tháng 1-2019, 12.
- [97] “Lạy Chúa, xin đừng con như khí cụ bình an”, lời nguyện được cảm hứng bởi thánh Phanxicô Assidi.
- [98] *Diễn văn trong đêm canh thức, Đại hội Giới trẻ Thế giới thứ 34 tại Panama* (26-1-2019): L'Osservatore Romano, 28-29 tháng 1-2019, 6.
- [99] *FD* 14.
- [100] Xem Thông điệp *Laudato Si'* (24 Tháng 5 2015), 145: AAS 107 (2015), 906.
- [101] *Sứ điệp video cho Hội nghị giới trẻ bản địa thế giới ở Panama* (17-21 tháng 1-2019): L'Osservatore Romano, 19-1-2019, 8.
- [102] *FD* 35.
- [103] Xem *Ad Adolescentes*, I, 2: PG 31, 565.
- [104] Xem POPE FRANCIS AND FRIENDS, *Sharing the Wisdom of Time*, Chicago, Loyola Press, 2018.
- [105] *Nt*, 12.
- [106] *Nt*, 13.
- [107] *Nt*.
- [108] *Nt*.
- [109] *Nt*, 162-163.
- [110] EDUARDO PIRONIO, *Message to Young Argentiniens at the National Youth Meeting in Cordoba*, (12-15 tháng 9-1985), 2.
- [111] *FD* 123.
- [112] *Das Wesen des Christentums. Die neue Wirklichkeit des Herrn*, Mainz, in lần thứ 7, 1991, 14.
- [113] Số 165: AAS 105 (2013), 1089.
- [114] *Diễn văn khi thăm Nhà người Samaritan nhân hậu, Panama, 27-1-2019*: L'Osservatore

- Romano, 28-29 tháng 1-2019, 10.
- [115] *FD* 36.
- [116] Xem Tông huấn *Veritatis Gaudium* (8-12-2017), 4: AAS 110 (2018), 7-8.
- [117] *Diễn văn tại cuộc gặp gỡ Sinh viên và đại biểu của Thế giới học thuật ở Piazza San Domenico, Bologna* (1-10-2017): AAS 109 (2017), 1115.
- [118] *FD* 51.
- [119] *Nt*, 47.
- [120] *Sermo* 256, 3: PL 38, 1193.
- [121] *FD* 47.
- [122] *Diễn Văn cho phái đoàn Thế vận hội quốc tế đặc biệt* (16-2-2017): L'Osservatore Romano, 17-2-2017, 8.
- [123] *Ad Adolescentes*, VIII, 11-12: PG 31, 580.
- [124] HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC ARGENTINA, *Declaración de San Miguel*, Buenos Aires, 1969, X, 1.
- [125] RAFAEL TELLO, *La nueva evangelización*, II (phần phụ thêm I and II), Buenos Aires, 2013, 111.
- [126] Xem Tông huấn *Evangelii Gaudium* (24-11-2013), 44-45: AAS 105 (2013), 1038-1039.
- [127] *FD* 70.
- [128] *Nt*, 117.
- [129] *Nt*, 4.
- [130] Tông huấn *Evangelii Gaudium* (24-11-2013), 124: AAS 105 (2013), 1072.
- [131] *Nt*, số 122, 1071.
- [132] *FD* 9.
- [133] *Tài liệu của Cuộc Gặp gỡ Tiền Thượng đồng chuẩn bị cho khóa họp thường lệ lần thứ 15 của Thượng Hội đồng Giám mục, Rôma* (24-3-2018), 12.
- [134] *Nt*, 10.
- [135] *FD* 15.
- [136] Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (19-3-2018), 2.
- [137] Hiến chế Tín lý về Giáo hội *Lumen Gentium*, 11.
- [138] *Diễn văn trong đêm canh thức, Đại hội Giới trẻ Thế giới thứ 34 tại Panama* (26-1-2019): L'Osservatore Romano, 28-29 tháng 1-2019, 6.
- [139] Tông huấn *Evangelii Gaudium* (24-11-2013), 273: AAS 105 (2013), 1130.
- [140] THÁNH GIÁO HOÀNG PHAOLÔ VI, Thông điệp *Populorum Progressio* (26-3- 1967), 15: AAS 59 (1967), 265.
- [141] *Meditación de Semana Santa para jóvenes*, viết trên chuyến tàu trở về từ Hoa Kỳ năm 1946 (<https://www.padrealbertohurtado.cl/escritos-2/>).
- [142] *Gặp gỡ giới trẻ vùng Umbria tại Assisi* (4-10-2013): 105 (2013), 921.
- [143] Tông huấn hậu Thượng Hội đồng *Amoris Laetitia* (19-3-2016), 150: AAS 108 (2016), 369.
- [144] *Diễn văn với giới trẻ giáo phận Grenoble-Vienne* (17-9-2018): L'Osservatore Romano, 19-9-2018, 8.
- [145] *FD* 32.
- [146] *Diễn văn cho tình nguyện viên tại Đại hội giới trẻ Thế giới thứ 28 ở Rio de Janeiro* (ngày 28-7-1913): *Insegnamenti* 1, 2 (2013), 125.
- [147] HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC COLOMBIA, *Mensaje Cristiano sobre el matrimonio* (14-5-1981).
- [148] HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC HOA KỲ, *Sons and Daughters of Light: A Pastoral Plan for*

- Ministry with Young Adults*, 12-11-1996, Phần I, 3.
- [149] Thông điệp *Laudato Si'* (24-5-2015), 128: AAS 107 (2015), 898.
- [150] *Nt*, 125: AAS 107 (2015), 897.
- [151] *FD* 40.
- [152] Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (19-3-2018), 167.
- [153] *Nt*, 168.
- [154] *Nt*, 170.
- [155] *FD* 108.
- [156] *Nt*.
- [157] Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (19-3-2018), 171.
- [158] *Nt*, 172.
- [159] *Diễn văn của Đức Giáo Hoàng Phanxicô trong đêm canh thức chuẩn bị Đại hội Giới Trẻ thế giới thứ 34* (8-4-2017) : AAS 109 (2017), 447.
- [160] ROMANO GUARDINI, *Die Lebensalter. Ihre ethische und pädagogische Bedeutung*, Würzburg, in lần 3, 1955, 20.
- [161] Xem Tông huấn *Gaudete et Exsultate* (19-3-2018), 169.
- [162] Tông huấn *Evangelii Gaudium* (24-11-2013), 222: AAS 105 (2013), 1111.
- [163] THÁNH GIÁO HOÀNG GIOAN PHAOLÔ II, Tông huấn hậu Thượng Hội đồng *Pastores Dabo Vobis* (25-3-1992), 10: AAS 84 (1992), 672.
- [164] *Cầu nguyện canh thức với giới trẻ Ý tại Hí trường Maximus ở Rôma* (11-8-2018): *L'Osservatore Romano*, 13-14 tháng 8-2018, 6.